

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1076 z dnia 28 kwietnia 2015 r. ustanawiające na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 dodatkowe przepisy dotyczące zastąpienia beneficjenta i stosownych obowiązków oraz minimalne wymogi, które mają być zawarte w umowach partnerstwa publiczno-prywatnego finansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1077 z dnia 1 lipca 2015 r. zatwierdzające zmianę inną niż nieznaczna w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Idiazabal (ChNP)] 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1078 z dnia 3 lipca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w odniesieniu do substancji „kwas kłodronowy (w postaci soli disodowej)” ⁽¹⁾ 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1079 z dnia 3 lipca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w odniesieniu do substancji „heksaflumuron” ⁽¹⁾ 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1080 z dnia 3 lipca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w odniesieniu do substancji „4-hydroksybenzoesan propylu i jego sól sodowa” ⁽¹⁾ 11
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1081 z dnia 3 lipca 2015 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji 14
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1082 z dnia 3 lipca 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1083 z dnia 3 lipca 2015 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować do ilości objętych wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi od dnia 29 do dnia 30 czerwca 2015 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1918/2006 w odniesieniu do oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji, oraz zawieszające możliwość składania wniosków o takie pozwolenia na miesiąc lipiec 2015 r. 43

DECYZJE

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1084 z dnia 18 lutego 2015 r. zatwierdzająca w imieniu Unii Europejskiej pewne zmiany załączników II, V, VII i VIII do Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 797)⁽¹⁾** 45
- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1085 z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie środka wprowadzonego przez Szwecję zgodnie z dyrektywą 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu zakazania wprowadzania do obrotu maszyn do drewna opałowego Hammars vedklipp 5,5 hk oraz Hammars vedklipp 7,5 hk produkowanych przez przedsiębiorstwo Hammars Verkstad AB (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 4428)⁽¹⁾** 124

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1194/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp kierunkowych, lamp z diodami elektroluminescencyjnymi i powiązanego wyposażenia (Dz.U. L 342 z 14.12.2012)** 126
- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1116/2013 z dnia 6 listopada 2013 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 185/2010 w odniesieniu do wyjaśnienia, harmonizacji i uproszczenia niektórych szczególnych środków ochrony lotnictwa (Dz.U. L 299 z 9.11.2013)** 126

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/1076

z dnia 28 kwietnia 2015 r.

ustanawiające na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 dodatkowe przepisy dotyczące zastąpienia beneficjenta i stosownych obowiązków oraz minimalne wymogi, które mają być zawarte w umowach partnerstwa publiczno-prywatnego finansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 63 ust. 4 i art. 64 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 63 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 stanowi, że w odniesieniu do partnerstwa publiczno-prywatnego („PPP”) beneficjentem może być podmiot regulowany prawem prywatnym danego państwa członkowskiego („partner prywatny”). Zgodnie z art. 63 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, partner prywatny wybrany do realizacji operacji może zostać zastąpiony jako beneficjent podczas realizacji, jeżeli jest to wymagane zgodnie z warunkami umowy PPP lub umowy dofinansowania między partnerem prywatnym a instytucją finansową współfinansującą daną operację.
- (2) W celu określenia pełnego zestawu zobowiązań partnerów w ramach operacji PPP należy ustanowić dodatkowe przepisy dotyczące zastąpienia beneficjenta i stosownych obowiązków.
- (3) W przypadku zastąpienia beneficjenta w ramach operacji PPP finansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych należy zagwarantować, że po zastąpieniu nowy partner lub organ wykonuje co najmniej te same usługi i przy tych samych minimalnych normach jakości, których wymagała pierwotna umowa PPP.
- (4) W przypadku operacji PPP, w której beneficjentem dotacji jest podmiot prawa publicznego, art. 64 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 określa warunki, na jakich wydatki poniesione i opłacone przez partnera prywatnego można uznać za poniesione i opłacone przez beneficjenta. Artykuł 64 ust. 2 tego rozporządzenia nakłada wymóg, aby płatność związana z tego rodzaju wydatkiem dokonywana była na rachunek powierniczy w imieniu beneficjenta.
- (5) Niezbędne jest ustanowienie minimalnych wymogów, które mają być zawarte w umowach PPP i które są niezbędne do zastosowania art. 64 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, w tym przepisów dotyczących rozwiązywania umowy PPP i zapewnienia odpowiedniej ścieżki audytu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy dotyczące zastąpienia beneficjenta w ramach operacji PPP finansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych

(Artykuł 63 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

Artykuł 1

Dodatkowe warunki dotyczące zastąpienia partnera prywatnego

Zastąpienie partnera prywatnego lub podmiotu prawa publicznego, o których mowa w art. 63 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 („partner lub podmiot publiczny”) musi spełniać następujące dodatkowe warunki:

- a) partner lub podmiot publiczny jest w stanie dostarczać przynajmniej tę usługę i z zachowaniem co najmniej tych minimalnych norm jakości, które określone są w umowie partnerstwa publiczno-prywatnego („PPP”);
- b) partner lub podmiot publiczny zgodził się przyjąć na siebie prawa i obowiązki beneficjenta w odniesieniu do wsparcia operacji PPP od dnia, w którym instytucja zarządzająca powiadamiana jest o wniosku o zastąpienie.

Artykuł 2

Wniosek o zastąpienie partnera prywatnego

1. Partner lub podmiot publiczny przesyła do instytucji zarządzającej wniosek o zastąpienie partnera prywatnego jako beneficjenta w ciągu jednego miesiąca od daty decyzji o zmianie tego partnera prywatnego.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące elementy:
 - a) warunki PPP lub umowy dofinansowania między partnerem prywatnym a instytucją finansową współfinansującą daną operację, dla której wymagane jest zastąpienie;
 - b) dowody na spełnienie przez partnera lub podmiot publiczny warunków określonych w art. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz dowody na to, że podejmuje on i wypełnia wszystkie odnośne obowiązki beneficjenta, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1303/2013;
 - c) dowód, że partner lub podmiot publiczny otrzymał kopię pierwotnej umowy o wsparcie i wszelkich dokonanych w niej zmian.

Artykuł 3

Potwierdzenie zastąpienia partnera prywatnego

W ciągu jednego miesiąca od otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 2, oraz pod warunkiem że partner lub podmiot publiczny podejmuje i wypełnia wszystkie odnośne obowiązki beneficjenta, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1303/2013, oraz że spełnia on warunki określone w art. 1 niniejszego rozporządzenia, instytucja zarządzająca:

- a) rejestruje partnera lub podmiot publiczny jako beneficjenta od daty, o której mowa w art. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia;
- b) informuje partnera lub podmiot publiczny o pozostałej dostępnej kwocie wsparcia z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych.

ROZDZIAŁ II

Minimalne wymogi, które mają być zawarte w umowach PPP finansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych

(Artykuł 64 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013)

Artykuł 4

Rachunek powierniczy

W odniesieniu do rachunku powierniczego, o których mowa w art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, umowy PPP zawierają następujące wymogi:

- a) w stosownych przypadkach kryteria wyboru instytucji finansowej, w której rachunek powierniczy ma być otwarty, w tym wymogi dotyczące jej wiarygodności kredytowej;

- b) warunki, na jakich mogą być dokonywane płatności z rachunku powierniczego;
- c) informację o tym, czy podmiot prawa publicznego będący beneficjentem może korzystać z rachunku powierniczego jako zabezpieczenia/gwarancji dla wykonywania swoich obowiązków lub obowiązków prywatnego partnera w ramach umowy PPP;
- d) nałożony na posiadaczy rachunku powierniczego obowiązek informowania instytucji zarządzającej, na jej pisemny wniosek, o kwocie funduszy wypłaconych z rachunku powierniczego i o saldzie tego rachunku;
- e) zasady, na jakich pozostałe na rachunku powierniczym środki zostaną rozdysponowane, jeśli rachunek powierniczy zostanie zamknięty z powodu rozwiązania umowy PPP.

Artykuł 5

Sprawozdawczość i ścieżka audytu

1. Umowy PPP zawierają przepisy w sprawie ustanowienia mechanizmu sprawozdawczości i przechowywania dokumentów. Mechanizm ten zawiera takie same obowiązki w zakresie sprawozdawczości i przechowywania dokumentów, jak te, które ustanowione są dla beneficjenta, który osobiście ponosi i pokrywa wydatki kwalifikowalne na mocy art. 65 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.
2. Umowy PPP obejmują procedury zapewniające odpowiednią ścieżkę audytu zgodnie z art. 25 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 480/2014 ⁽¹⁾. Procedury te mają w szczególności umożliwić uzgodnienie płatności poniesionych i opłaconych przez partnera prywatnego na realizację operacji z wydatkami zgłoszonymi przez beneficjenta instytucji zarządzającej.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 480/2014 z dnia 3 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz.U. L 138 z 13.5.2014, s. 5).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1077**z dnia 1 lipca 2015 r.****zatwierdzające zmianę inną niż nieznaczną w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Idiazabal (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja przeanalizowała wniosek Hiszpanii o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Idiazabal” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96 ⁽²⁾ zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2317/1999 ⁽³⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, w związku z czym Komisja opublikowała wniosek o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Idiazabal” (ChNP).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2317/1999 z dnia 29 października 1999 r. zmieniające pozycję w specyfikacji dla nazwy „Idiazabal” wymienionej w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1107/96 w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz.U. L 280 z 30.10.1999, s. 66).⁽⁴⁾ Dz.U. C 70 z 27.2.2015, s. 10.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1078**z dnia 3 lipca 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w odniesieniu do substancji „kwas kłodronowy (w postaci soli disodowej)”****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 w związku z art. 17,

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 17 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 zawiera wymóg określania w drodze rozporządzenia maksymalnego limitu pozostałości („MLP”) substancji farmakologicznie czynnych przeznaczonych do stosowania w Unii w weterynaryjnych produktach leczniczych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, bądź w produktach biobójczych stosowanych w produkcji zwierzęcej.
- (2) W tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 ⁽²⁾ określono substancje farmakologicznie czynne i ich klasyfikację w odniesieniu do MLP w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego.
- (3) W tabeli tej nie został jeszcze uwzględniony kwas kłodronowy (w postaci soli disodowej).
- (4) Wniosek o określenie MLP kwasu kłodronowego (w postaci soli disodowej) u zwierząt z rodziny koniowatych został złożony do Europejskiej Agencji Leków (EMA).
- (5) Na podstawie opinii wydanej przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych, EMA uznała, że określenie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości substancji Clodronate Disodium u koniowatych nie jest konieczne dla ochrony zdrowia ludzi, o ile substancja ta nie jest stosowana u zwierząt, których mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi.
- (6) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 EMA powinna rozważyć zastosowanie MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej w danym środku spożywczym w odniesieniu do innego środka spożywczego uzyskanego z tego samego gatunku lub MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej u jednego lub większej liczby gatunków w odniesieniu do innych gatunków.
- (7) EMA uznała, że nie należy ekstrapolować MLP kwasu kłodronowego (w postaci soli disodowej) dla zwierząt z rodziny koniowatych na inne gatunki zwierząt służących do produkcji żywności, ponieważ na podstawie proponowanego wskazania i sposobu działania jest mało prawdopodobne, że substancja czynna będzie stosowana u innych niż konie gatunków służących do produkcji żywności.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić tabelę 1 w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 2 września 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 dodaje się następującą substancję, zachowując porządek alfabetyczny:

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	MLP	Tkanki docelowe	Inne przepisy (na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 470/2009)	Klasyfikacja terapeutyczna
„Kwas kłodronowy (w postaci soli disodowej)	NIE DOTYCZY	Koniowate	MLP nie jest wymagany	NIE DOTYCZY	Nie stosować u zwierząt, których mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi.	Układ mięśniowo-szkieletowy/leki stosowane w przypadkach chorób kości”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1079**z dnia 3 lipca 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w odniesieniu do substancji „heksaflumuron”****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 w związku z art. 17,

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 17 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 zawiera wymóg określania w drodze rozporządzenia maksymalnego limitu pozostałości (dalej „MLP”) substancji farmakologicznie czynnych przeznaczonych do stosowania w Unii w weterynaryjnych produktach leczniczych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, bądź w produktach biobójczych stosowanych w produkcji zwierzęcej.
- (2) W tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 ⁽²⁾ określono substancje farmakologicznie czynne i ich klasyfikację w odniesieniu do MLP w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego.
- (3) W tabeli tej nie został jeszcze uwzględniony heksaflumuron.
- (4) Wniosek o określenie MLP heksaflumuronu u ryb przedłożono Europejskiej Agencji Leków (dalej „EMA”).
- (5) Na podstawie opinii wydanej przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych, EMA zaleciła określenie MLP heksaflumuronu u ryb w odniesieniu do skóry i mięśni w naturalnych proporcjach.
- (6) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 EMA powinna rozważyć zastosowanie MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej w danym środku spożywczym w odniesieniu do innego środka spożywczego uzyskanego z tego samego gatunku lub MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej u jednego lub większej liczby gatunków w odniesieniu do innych gatunków.
- (7) EMA uznała, że ze względu na bardziej ograniczony metabolizm u ryb w porównaniu z metabolizmem u ssaków i ptaków nie można ekstrapolować MLP dla heksaflumuronu u ryb na inne gatunki zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić tabelę 1 w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 2 września 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

Załącznik

Do tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 dodaje się pozycję dotyczącą następującej substancji, zachowując porządek alfabetyczny:

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	MLP	Tkanki docelowe	Inne przepisy (na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 470/2009)	Klasyfikacja terapeutyczna
„Heksaflumuron	Heksaflumuron	Ryby	500 µg/kg	Mięśnie i skóra w naturalnych proporcjach	BRAK WPISU	Środki przeciwpasożytnicze/ Środki przeciw ektopasożytom”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1080**z dnia 3 lipca 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w odniesieniu do substancji „4-hydroksybenzoesan propylu i jego sól sodowa”****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 w związku z art. 17,

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 17 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 zawiera wymóg określania w drodze rozporządzenia maksymalnego limitu pozostałości („MLP”) substancji farmakologicznie czynnych przeznaczonych do stosowania w Unii w weterynaryjnych produktach leczniczych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, bądź w produktach biobójczych stosowanych w produkcji zwierzęcej.
- (2) W tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 ⁽²⁾ określono substancje farmakologicznie czynne i ich klasyfikację w odniesieniu do MLP w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego.
- (3) W tabeli tej nie zostały jeszcze uwzględnione: 4-hydroksybenzoesan propylu i jego sól sodowa.
- (4) Wniosek o określenie MLP 4-hydroksybenzoesanu propylu i jego soli sodowej u wszystkich gatunków zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, przedłożono Europejskiej Agencji Leków („EMA”).
- (5) Na podstawie opinii wydanej przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych, EMA uznała, że określenie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości 4-hydroksybenzoesanu propylu i jego soli sodowej u wszystkich gatunków zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, nie jest konieczne dla ochrony zdrowia ludzi, o ile substancja ta jest stosowana jedynie jako konserwant.
- (6) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 EMA powinna rozważyć zastosowanie MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej w danym środku spożywczym w odniesieniu do innego środka spożywczego uzyskanego z tego samego gatunku lub MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej u jednego lub większej liczby gatunków w odniesieniu do innych gatunków.
- (7) Biorąc pod uwagę opinię Europejskiej Agencji Leków, zgodnie z którą nie należy określać MLP 4-hydroksybenzoesanu propylu i jego soli sodowej, ekstrapolacja w odniesieniu do tej substancji nie jest możliwa.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić tabelę 1 w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 2 września 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Do tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 dodaje się pozycję dotyczącą następującej substancji, zachowując porządek alfabetyczny:

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	MLP	Tkanki docelowe	Inne przepisy (na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 470/2009)	Klasyfikacja terapeutyczna
„Hydroksybenzoesan propylu i jego sole	NIE DOTYCZY	Wszystkie gatunki zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność	MLP nie jest wymagany	NIE DOTYCZY	Wyłącznie do stosowania jako środek konserwujący	BRAK WPISU”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1081**z dnia 3 lipca 2015 r.****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7 ust. 4,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 8 października 2014 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji („Rosja” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Postępowanie wszczęto w następstwie skargi złożonej w dniu 25 sierpnia 2014 r. przez przedsiębiorstwa AFM Aluminiumfolie Merseburg GmbH, Alcomet AD, Eurofoil Luxembourg SA, Hydro Aluminium Rolled Products GmbH oraz Impol d.o.o. („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej unijnej produkcji folii aluminiowej. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na przywóz wymienionego produktu po cenach dumpingowych i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.
- (3) Dnia 4 października 2014 r., w drodze zawiadomienia opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽³⁾, Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 („rozporządzenie podstawowe”), ostatecznych środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”) i Brazylii.

2. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do zgłoszenia chęci udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżących, znanego producenta eksportującego oraz władze rosyjskie, znanych importerów, użytkowników i zainteresowane przedsiębiorstwa handlowe o wszczęciu dochodzenia oraz wezwała je do udziału.
- (5) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz możliwość złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.
- (6) Zainteresowanym stronom umożliwiono także przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Żadna z zainteresowanych stron nie wystąpiła z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją ani przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji (Dz.U. C 354 z 8.10.2014, s. 14).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 350 z 4.10.2014, s. 11).

3. Kontrola wyrywkowa

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Dobór próby producentów eksportujących w Rosji

- (8) Ze względu na fakt, że cała produkcja produktu objętego postępowaniem w Rosji jest dziełem jednej grupy przedsiębiorstw, grupy Rusal, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nie przewidziano doboru próby producentów eksportujących.

Dobór próby producentów unijnych

- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego przy doborze próby Komisja opierała się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży i produkcji. Próba obejmowała sześciu producentów unijnych i ich przedsiębiorstwa powiązane, jako że na początku dochodzenia wewnętrzna struktura grup nie była jasna, jeśli chodzi o funkcje produkcji i odsprzedaży produktu objętego postępowaniem. Produkcja producentów unijnych objętych próbą stanowiła ponad 70 % całkowitej produkcji unijnej. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba tymczasowa została potwierdzona. Próbę uznaje się za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

Dobór próby niepowiązanych importerów

- (10) Aby podjąć decyzję, czy dobór próby jest konieczny, i ewentualnie dokonać odpowiedniego wyboru, Komisja zwróciła się do wszystkich niepowiązanych importerów o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (11) Na początkowym etapie skontaktowano się z czternastoma znanymi importerami/użytkownikami i poproszono ich o opisanie swojej działalności i, w stosownych przypadkach, wypełnienie formularza dotyczącego próby załączonego do zawiadomienia o wszczęciu postępowania.
- (12) Trzy przedsiębiorstwa wypełniły formularz. Były to jednak przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, tj. użytkownicy przemysłowi, którzy importowali produkt objęty postępowaniem i poddawali go dalszej obróbce, by go następnie odsprzedać. Nie zgłosili się żadni handlowcy. W związku z tym dobór próby nie był uzasadniony.
- (13) Na wezwanie odpowiedziały cztery inne przedsiębiorstwa, które zadeklarowały, że nie importowały z Rosji produktu objętego postępowaniem lub że są przedsiębiorstwami zajmującymi się nawijaniem folii. Wszystkim siedmiu przedsiębiorstwom, które się zgłosiły, przesłano kwestionariusz użytkownika.

Odpowiedzi na kwestionariusz i współpraca

- (14) Komisja przesłała kwestionariusze sześciu producentom unijnym objętym próbą i ich powiązanym przedsiębiorstwom, jednej grupie producentów eksportujących oraz siedmiu zidentyfikowanym użytkownikom w Unii.
- (15) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wpłynęły od wszystkich producentów unijnych objętych próbą, grupy producentów eksportujących (w skład której wchodziło dwóch producentów eksportujących, czterech powiązanych handlowców oraz ośmiu powiązanych dostawców surowców, z których wszyscy zlokalizowani są w Rosji, z wyjątkiem dwóch handlowców, zarejestrowanych w Jersey i Szwajcarii) oraz od czterech użytkowników. Na wniosek Komisji grupa Rusal przesłała w późniejszym okresie poprawione tabele do kwestionariusza.

Wizyty weryfikacyjne

- (16) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii.
- (17) Ze względu na fakt, iż jedno z przedsiębiorstw objętych próbą produkowało w okresie badanym małe ilości przeznaczone jedynie na użytek własny, uznano, że wizyta weryfikacyjna nie jest konieczna.

- (18) Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

producenci unijni

- AFM Aluminiumfolie Merseburg GmbH, Merseburg, Niemcy
- Alcomet AD, Schumen, Bułgaria
- Eurofoil Luxemburg SA, Dudelange, Luksemburg oraz jego przedsiębiorstwo powiązane Eurofoil France SAS, Rugles, Francja
- Hydro Aluminium Slim S.p.a., Cisterna di Latina, Włochy
- Impol d.o.o., Maribor, Słowenia
- Symetal SA, Ateny, Grecja

użytkownicy

- Cofresco Frishhalteprodukte GmbH & Co KG, Minden, Niemcy
- CeDo Sp. z o.o., Kąty Wrocławskie, Polska
- Grupa Sphere, Paryż, Francja

producent eksportujący w Rosji

- grupa Rusal, w skład której wchodzi:
 - Ural Foil OJSC („Ural Foil”), obwód swierdłowski, Rosja
 - OJSC Rusal Sayanal („Sayanal”), okolice Chakasji, Rosja
- wraz z następującymi powiązanymi handlowcami oraz dostawcami surowców:
 - Rusal Foil Ltd („RF”), obwód moskiewski, Rosja
 - United Company Rusal Trading House („Trading House”), obwód moskiewski, Rosja
 - Sayanogorsk Aluminium Smelter („SAZ”), okolice Chakasji, Rosja
 - Novokuznetsk Aluminium Smelter (NKAZ), obwód kemerowski, Rosja.

4. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (19) Dochodzenie w sprawie dumpingu i powstałej szkody dotyczyło okresu od dnia 1 października 2013 r. do dnia 30 września 2014 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

5. Produkt objęty postępowaniem

- (20) Produktem objętym postępowaniem jest folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg („duże zwoje”), pochodząca z Rosji, obecnie objęta kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10) („produkt objęty postępowaniem”). Produkt objęty postępowaniem jest powszechnie nazywany folią aluminiową do użytku domowego („AHF”).

- (21) AHF produkowana jest z czystego aluminium, które najpierw odlewane jest w grube arkusze (o grubości kilku milimetrów, tj. do 1 000 razy grubszej od produktu objętego postępowaniem), a następnie walcowane kilkietapowo do pożądanej grubości. Po odwalcowaniu folia jest wyżarzana w procesie termicznym i ostatecznie formowana i zwijana w zwoje rolkowe (rolki).
- (22) Takie zwoje AHF są następnie przewijane na mniejsze rolki przez dalszych przetwórców zwanych przedsiębiorstwami zajmującymi się nawijaniem folii. Uzyskany produkt (tj. rolki dla konsumentów, które nie są produktem objętym postępowaniem) używane są do krótkoterminowego pakowania do różnych celów, głównie w gospodarstwie domowym, cateringu i sprzedaży detalicznej żywności i kwiatów.

6. Produkt podobny

- (23) W ramach dochodzenia wykazano, że produkt objęty postępowaniem, produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku rosyjskim, a także produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania.
- (24) Komisja uznała zatem na tym etapie, że produkty te są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

7. Uwagi dotyczące zakresu definicji produktu

- (25) Jeden z importerów twierdził, że zakres definicji produktu powinien obejmować AHF o wadze 10 kg lub mniejszej (tzw. „rolki dla konsumentów”). Importer twierdził, że rolki dla konsumentów i duże zwoje nie różnią się pod względem właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych. Importer twierdził ponadto, że nałożenie ceł antydumpingowych tylko na duże zwoje mogłoby spowodować wzrost eksportu z Rosji rolek dla konsumentów bez ceł antydumpingowych.
- (26) Właściwością fizyczną odróżniającą duże zwoje od rolek dla konsumentów jest waga. Ponadto odpowiada to kodowi CN. Co więcej, przemysł unijny zdefiniowany w motywie 53 produkuje tylko duże zwoje, a nie produkuje rolek dla konsumentów. Duże zwoje kupowane są oraz poddawane dalszej obróbce i zwijane w rolki dla konsumentów przez przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, które następnie odsprzedają produkt sprzedawcom detalicznym i użytkownikom końcowym. Duże zwoje i rolki dla konsumentów mają zatem różne właściwości fizyczne, nie są produkowane przez tych samych producentów, nie konkurują ze sobą ani nie są przedmiotem obrotu na tym samym rynku.
- (27) W związku z tym argument, że rolki dla konsumentów należy włączyć w zakres definicji produktu objętego niniejszym postępowaniem, został odrzucony.
- (28) Jeśli chodzi o wpływ ceł antydumpingowych nałożonych na duże zwoje na przemysł przetwórczy, kwestia ta została omówiona poniżej w motywach 151 do 163 dotyczących interesu Unii.

C. DUMPING

8. Wartość normalna

- (29) Komisja najpierw przeanalizowała, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej w przypadku każdego producenta eksportującego jest reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (30) Na tej podstawie uznano, że łączna wielkość sprzedaży w przypadku jednego producenta eksportującego nie jest reprezentatywna. Dla tego współpracującego producenta eksportującego, jako że produktu podobnego nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

- (31) Wartość normalną dla tego współpracującego producenta eksportującego konstruowano poprzez dodanie do jego średniego kosztu produkcji produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- a) średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez współpracującego producenta eksportującego przy krajowej sprzedaży tych rodzajów produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
 - b) średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracującego producenta eksportującego z tytułu krajowej sprzedaży tych rodzajów produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (32) W przypadku innego producenta eksportującego stwierdzono, że jego łączna wielkość sprzedaży krajowej była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego (zob. motyw 29 powyżej).
- (33) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii. Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez tego innego współpracującego producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że 5 spośród 14 rodzajów eksportowanego produktu spełniało kryterium reprezentatywnej sprzedaży krajowej.
- (34) W przypadku gdy nie dokonano żadnej sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu lub gdy wielkość sprzedaży krajowej danych rodzajów produktu była niewystarczająca, wartość normalną skonstruowano zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, jak opisano w motywie 31 powyżej.
- (35) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (36) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- a) wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - b) średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (37) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (38) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że ponad 90 % sprzedaży krajowej przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym, w przypadku pięciu rodzajów produktu spełniających kryterium reprezentatywnej sprzedaży krajowej, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem.

9. Cena eksportowa

- (39) Współpracujący producenci eksportowi prowadzili wywóz do Unii za pośrednictwem powiązanego handlowca RTI Ltd. („RTI”) z siedzibą w Jersey. Handlowiec ten kupuje produkt objęty postępowaniem od producentów za pośrednictwem dwóch powiązanych przedstawicieli z siedzibą w Moskwie. Następnie odsprzedaż produkt objęty postępowaniem konsumentom końcowym, za pośrednictwem innego przedstawiciela z siedzibą w Szwajcarii. Wszyscy trzej powiązani przedstawiciele prowadzą sprzedaż w imieniu producentów lub powiązanego handlowca i są opłacani w drodze miesięcznych prowizji.

- (40) Zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego cenę eksportową ustalono na podstawie ceny odsprzedaży przywiezionego produktu pierwszemu niepowiązanemu klientowi w Unii. W tym przypadku dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą (tj. kosztów transportu i ubezpieczenia, kosztów kredytów, ceł i celnych opłat administracyjnych) oraz odnośnych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez handlowca, a także rozsądnej marży zysku.
- (41) W odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych Komisja, na podstawie przedłożonych przez grupę Rusal danych dotyczących jej sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynek unijny, przyjęła odnośną kwotę rzeczywistych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Była to kwota, którą powiązany handlowiec już określił i przypisał do przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, zgodnie ze swoimi własnymi obliczeniami i zasadami przydziału. Komisja dopilnowała także, by nie doszło do podwójnego naliczenia kosztów i aby kwota ta nie obejmowała żadnych kosztów niezwiązanych z importem produktu objętego postępowaniem. W związku z tym kwota kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, wykorzystana przez Komisję do konstruowania wiarygodnej ceny eksportowej, ściśle odnosiła się do kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą produktu objętego postępowaniem do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (42) Jeśli chodzi o zysk, zysk osiągany przez powiązanego handlowca uznany został za niewiarygodny ze względu na powiązanie z producentami eksportującymi, jako że sama cena obowiązująca między nimi nie była wiarygodna. Ze względu na fakt iż w ramach przedmiotowego dochodzenia nie otrzymano informacji od niezależnych importerów, zastosowano rozsądną marżę zysku w wysokości 2 %, wykorzystaną w poprzednim dochodzeniu dotyczącym tego samego produktu ⁽¹⁾.
- (43) Jeśli chodzi o wspomniane odliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, grupa Rusal utrzymywała, że powiązanego handlowca (RTI) należy traktować jak wewnętrzny dział ds. eksportu przynależny do grupy producentów eksportujących ponieważ działają one wszystkie jak jeden podmiot gospodarczy mimo iż są odrębnymi osobami prawnymi. W związku z tym grupa Rusal twierdziła, że w przypadku RTI nie należy dokonywać odliczeń kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (44) Jednakże uznaje się, że jeżeli istnieje powiązanie pomiędzy producentem eksportującym a importerem lub osobą trzecią, cena eksportowa uważana jest za niewiarygodną i zachodzi konieczność skonstruowania ceny wiarygodnej. Jeśli chodzi o konstruowanie wiarygodnej ceny eksportowej art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego wyraźnie nakazuje dostosowania w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą oraz w odniesieniu do osiągniętych zysków. Koszty te obejmują koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne. Przesłanką i celem dostosowań jest właśnie uwiarygodnienie ceny eksportowej. W związku z tym powyższy argument musiał zostać odrzucony.

10. Porównanie

- (45) Komisja porównała wartość normalną z ceną eksportową dwóch współpracujących producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (46) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (47) Jeśli chodzi o ceny eksportowe, dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, pakowania, ceł eksportowych oraz prowizji. Jeśli chodzi o ceny krajowe, dostosowań dokonano w odniesieniu do kosztów transportu krajowego, pakowania, kosztów kredytu, przeładunku oraz prowizji.

11. Margines dumpingu

- (48) W przypadku dwóch współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem, na podstawie ceny *ex-works*, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 17, motywy 72 i 80.

- (49) Jako że owi producenci współpracujący są ze sobą powiązani, ustalono jeden margines dumpingu dla obu tych przedsiębiorstw na podstawie średniej ważonej marginesów dumpingu każdego z nich.
- (50) Na tej podstawie wyliczono następujący tymczasowy średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF (ceny kosztu, ubezpieczenia i frachtu) na granicy Unii przed oceniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Rusal: Ural Foil OJSC oraz OJSC Rusal Sayanal	34,0 %

- (51) Poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, jako że jedyny producent AHF w Rosji, zapewniający 100 % importu do Unii w okresie objętym dochodzeniem, współpracował podczas dochodzenia. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumpingu na poziomie indywidualnego marginesu dumpingu ustalonego dla współpracującego przedsiębiorstwa.
- (52) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed oceniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Rusal	34,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,0 %

D. SZKODA

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (53) W okresie objętym dochodzeniem produkt podobny był wytwarzany przez dwunastu znanych producentów unijnych. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (54) Całkowitą produkcję unijną w okresie objętym dochodzeniem szacuje się na 47 349 ton. Komisja ustaliła tę wartość w oparciu o dane Eurostatu, zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz szacunkowe dane dotyczące producentów nieobjętych próbą i dostarczone przez skarżących. Jak wskazano w motywie 9, producenci unijni wybrani do próby reprezentowali ponad 70 % ogólnej unijnej produkcji produktu podobnego.
- (55) Producent eksportujący twierdził, że nie wszyscy skarżący produkują AHF. Ponieważ jednak dochodzenie wykazało, że wszyscy skarżący i ich przedsiębiorstwa powiązane faktycznie produkowały, nawet w małych ilościach, przedmiotowy produkt, argument ten został odrzucony.

2. Konsumpcja w Unii

- (56) Dane dotyczące wielkości produkcji, zdolności produkcyjnych, wielkości sprzedaży, zatrudnienia i wielkości wywozu dla całego przemysłu unijnego w okresie badanym zostały przedłożone przez skarżących. Były to szacunkowe dane, obejmowały wartości maksymalne i minimalne oraz przedstawione były z podziałem na dwie kategorie: producenci unijni objęci próbą oraz producenci unijni nieobjęci próbą. W przypadku producentów unijnych objętych próbą Komisja wykorzystwała rzeczywiste zweryfikowane dane dostarczone przez te przedsiębiorstwa w ich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. W przypadku producentów unijnych nieobjętych próbą wykorzystano dane liczbowe dostarczone przez skarżących. Zainteresowane strony mogły przedstawiać uwagi dotyczące tych szacunkowych wartości. Żadne uwagi jednak nie wpłynęły.

- (57) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji unijnej na podstawie całkowitej szacunkowej wielkości sprzedaży produkcji własnej przemysłu unijnego na rynku unijnym oraz całkowitej wielkości przywozu na podstawie danych Eurostatu, skorygowanych w stosownych przypadkach, w oparciu o zweryfikowane dane dostarczone przez producenta eksportującego oraz odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (58) Ze względu na fakt, że w państwie, którego dotyczy postępowanie, jest tylko jeden producent eksportujący, wszystkie dane liczbowe odnoszące się do tego producenta musiały zostać podane w formie zakresu dla zachowania ich poufności.
- (59) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 1

Konsumpcja AHF w Unii (w tonach)

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Konsumpcja w Unii	[71 300-82 625]	[74 152-92 540]	[84 847-108 239]	[83 421-105 760]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[104-112]	[119-131]	[117-128]

Źródło: Eurostat, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacje przedstawione przez skarżących

- (60) Konsumpcja w Unii wzrosła między 2011 a 2013 r., ale spadła między 2013 r. a okresem objętym dochodem. Ogółem w okresie badanym konsumpcja wzrosła o 17 % do 28 %. Wzrost konsumpcji między 2011 r. a okresem objętym dochodem był spowodowany głównie wzrostem przywozu z Rosji i innych państw trzecich, podczas gdy sprzedaż produkcji własnej przemysłu unijnego na rynku unijnym odnotowała tylko niewielki wzrost (zob. motyw 82).

3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (61) Komisja określiła wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, na podstawie danych Eurostatu i danych przedłożonych przez współpracującego producenta w państwach, których dotyczy postępowanie.
- (62) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach)

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Wielkość przywozu z Rosji	[19 532-26 078]	[23 243-34 422]	[27 345-39 116]	[26 368-37 812]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[119-132]	[140-150]	[135-145]
Udział w rynku	29 %	34 %	34 %	34 %

Źródło: Eurostat, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacje przedstawione przez skarżących

- (63) W okresie od 2011 do 2013 r. wielkość przywozu z Rosji wzrosła o 40–50 %, a w okresie objętym dochodem nieznacznie zmalała.

- (64) Odnośny udział w rynku wzrósł z 29 % w 2011 r. do 34 % w 2012 r., a następnie utrzymał się na stałym poziomie do końca okresu objętego dochodzeniem.

Ceny produktów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (65) Komisja określiła średnie ważone ceny przywożonych produktów na podstawie danych Eurostatu i danych przedłożonych przez współpracującego producenta w państwach, których dotyczy postępowanie. Podcięcie cen przemysłu unijnego przez produkty przywożone z państwa, którego dotyczy postępowanie, ustalono na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, przedstawionych przez współpracującego rosyjskiego producenta eksportującego i objętych próbą producentów unijnych.
- (66) Średnia cena AHF importowanej z Rosji do Unii kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (EUR/t)

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Ceny importowe	[2 145-2 650]	[2 038-2 624]	[1 952-2 571]	[1 973-2 597]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[95-99]	[91-97]	[92-98]

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (67) Średnia cena AHF importowanej z Rosji do Unii w okresie badanym spadła; ogółem spadła ona o 2–8 %.
- (68) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie: a) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu naliczanych przez przemysł unijny niepowiązanym klientom na rynku unijnym, skorygowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz b) odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu, dokonywanego przez współpracujących producentów rosyjskich na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF, z odpowiednimi korektami uwzględniającymi cła i koszty ponoszone po przywozie.
- (69) Porównania cen dokonano według poszczególnych rodzajów produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, z zastosowaniem odpowiednich korekt w razie potrzeby. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem. Pokazywał on średni ważony margines podjęcia na poziomie od 3–7 % przez przywóz z Rosji na rynek unijny.
- (70) Mimo że podcięcie cenowe samo w sobie jest znaczne, należy rozważać je w świetle faktu, że ceny przemysłu unijnego, które w okresie objętym dochodzeniem zostały podcięte przez przywóz po cenach dumpingowych z Rosji, były niższe od kosztów produkcji. Jak opisano w motywach 177 i 179, zniżenie cen wywołane rosyjskimi cenami wynosi średnio około 12 %.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.1. Uwagi ogólne

- (71) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych oddziałujących na przemysł unijny w okresie badanym.
- (72) Jak wspomniano w motywie 9, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny dokonano doboru próby.

- (73) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie na makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Jak wyjaśniono w motywie 56, Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne dotyczące całego przemysłu unijnego na podstawie informacji dostarczonych przez skarżących, które zostały należycie zweryfikowane w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne dotyczące jedynie przedsiębiorstw objętych próbą na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (74) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: wielkość produkcji, zdolności produkcyjne, wykorzystanie zdolności produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu.
- (75) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.

4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.2.1. Produkcja, zdolności produkcyjne i wykorzystanie zdolności produkcyjnych

- (76) Całkowita produkcja unijna, zdolności produkcyjne i wykorzystanie zdolności produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, zdolności produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tonach)	44 316	46 165	48 796	47 349
Wskaźnik (2011 = 100)	100	104	110	107
Zdolności produkcyjne (w tonach)	54 777	54 485	59 186	61 496
Wskaźnik (2011 = 100)	100	99	108	112
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	81 %	85 %	82 %	77 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	105	102	95

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez skarżących

- (77) Poziom produkcji wahał się w okresie badanym. Produkcja wzrosła między 2011 a 2013 r., ale zmniejszyła się między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem. Ogółem w okresie badanym wielkość produkcji zwiększyła się o 7 %.
- (78) Zdolności produkcyjne wzrosły w okresie badanym o 12 %.
- (79) Ze względu na fakt, że wzrost zdolności produkcyjnych był silniejszy niż wzrost wielkości produkcji, wykorzystanie zdolności produkcyjnych zmalało w okresie badanym o 5 %.
- (80) Producent eksportujący twierdził, że wszyscy producenci AHF są w stanie produkować także inny rodzaj folii, a mianowicie folię aluminiową do dalszego przetwarzania („ACF”), i że do produkcji obu rodzajów folii wykorzystuje się te same maszyny. Na tej podstawie producent eksportujący twierdził, że dane dotyczące przemysłu unijnego odnoszące się do mocy produkcyjnych dla produkcji AHF i wykorzystania tych mocy są wypaczone.

- (81) Prawdą jest, że kilku producentów unijnych produkowało zarówno ACF, jak i AHF, ale dochodzenie wykazało, że największy producent unijny objęty próbą produkował jedynie AHF. Dane dotyczące zdolności produkcyjnych i wykorzystania zdolności produkcyjnych pozostałych producentów unijnych objętych próbą oparte były na rzeczywistych danych liczbowych, w związku z czym fakt, że produkowali oni także ACF, nie miał wpływu na zgłoszone całkowite zdolności produkcyjne dla produkcji AHF i wykorzystanie tych mocy. Ponadto dochodzenie wykazało, że w przypadku producentów unijnych objętych próbą stosunek produkcji między tymi dwoma rodzajami folii był stały. W związku z tym argument ten został na obecnym etapie odrzucony.

4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (82) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w unijnym rynku

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży (w tonach)	[41 007-45 870]	[41 007-49 081]	[42 647-52 292]	[41 827-50 457]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[100-107]	[104-114]	[102-110]
Udział w rynku	55 %	53 %	49 %	47 %

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Eurostat oraz informacje przedstawione przez skarżących

- (83) Wielkość sprzedaży AHF nieznacznie wzrosła w okresie badanym. Wzrost odnotowano głównie między 2011 a 2013 r. i wynosił on między 4 a 14 %. W okresie objętym dochodzeniem wielkość sprzedaży zmalała; ogółem w okresie badanym wielkość sprzedaży wzrosła między 2 a 10 %. Wzrost wielkości sprzedaży, przy uwzględnieniu towarzyszącego mu wzrostu konsumpcji i wzrostu przywozu, między innymi z Rosji, spowodował jednak, że udziały w rynku przemysłu unijnego spadły z 55 % w 2011 r. do 47 % w okresie objętym dochodzeniem, co oznacza utratę 8 punktów procentowych w okresie badanym. Ta utrata udziałów w rynku przez przemysł unijny zbiegła się w czasie ze wzrostem udziału w rynku rosyjskich produktów importowanych, jak objaśniono w motywie 64.

4.2.3. Wzrost

- (84) Konsumpcja unijna wzrosła o 17–28 % w okresie badanym, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zwiększyła się o 2–10 %, co przełożyło się na spadek udziału w rynku o 8 punktów procentowych.

4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (85) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	769	787	758	781
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	99	102
Wydajność (tony/pracownik)	58	59	64	61
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	112	105

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez skarżących

- (86) Poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym był zmienny w okresie badanym, choć ogółem odnotowano jego nieznaczny wzrost (o 2 %).
- (87) Między 2011 a 2013 r. wydajność wzrosła, ponieważ wzrost produkcji był wyższy niż wzrost zatrudnienia, jak pokazano w tabeli 4 w motywie 77. Od 2013 r. do okresu objętego dochodzeniem wydajność spadła o 7 %, ale utrzymała się na wyższym poziomie niż na początku okresu badanego w 2011 r.

4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (88) Margines dumpingu znacznie przekracza poziom *de minimis*. Uwzględniając wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł unijny jest znaczny.
- (89) Przemysł unijny znajdował się wciąż na etapie równoważenia skutków wcześniejszego dumpingu ze strony przywozu tego samego produktu pochodzącego z Chin, Brazylii i Armenii. Środki te są obecnie przedmiotem prowadzonego równocześnie dochodzenia przeglądowego zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, wspomnianego w motywie 3.

4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (90) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 7

Średnia cena sprzedaży

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (EUR/t)	2 932	2 714	2 705	2 597
Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	92	89
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	2 995	2 794	2 699	2 651
Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	90	89

Źródło : Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (91) W okresie badanym średnia jednostkowa cena naliczana przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii spadała systematycznie i ogólnie zmniejszyła się o 11 %.
- (92) Mimo tego spadku jednostkowy koszt produkcji utrzymał się na poziomie powyżej średniej ceny sprzedaży naliczanej przez przemysł unijny i z wyjątkiem 2013 r. przemysł unijny nie był w stanie pokryć kosztów produkcji z tej ceny. Przemysł unijny nie był też w stanie podnieść ceny sprzedaży z powodu presji cenowej ze strony przywozu produktów po cenach dumpingowych z Rosji.
- (93) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że zmiany ceny sprzedaży przemysłu unijnego odpowiadały zmianom ceny aluminium na londyńskiej giełdzie metali i że w związku z tym ceny produktów importowanych z Rosji nie miały wpływu na cenę sprzedaży naliczaną przez przemysł unijny. Ich zdaniem nie można zatem uznać, że ceny przywozu z Rosji podcinały ceny sprzedaży stosowane przez przemysł unijny. Dochodzenie wykazało, że cena sprzedaży przemysłu unijnego odnotowała tę samą tendencję, co ceny aluminium na londyńskiej giełdzie metali.

Nie miało to jednak wpływu na fakt, że rosyjskie ceny importu powodowały podcięcie cen sprzedaży naliczanych przez przemysł unijny i wywierały presję cenową na rynek unijny, co uniemożliwiło przemysłowi unijnemu zwiększenie swoich cen sprzedaży tak, aby pokrywały one koszty produkcji. Powyższy argument należy zatem odrzucić.

4.3.2. Koszty pracy

- (94) Średnie koszty pracy przemysłu unijnego w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 8

Średni koszt pracy na pracownika

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	21 692	22 207	20 603	20 594
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	95	95

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (95) Między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem średnie koszty pracy na pracownika w przypadku producentów unijnych objętych próbą zmniejszyły się o 5 %. Koszty pracy najpierw wzrosły o 2 % między 2011 r. a 2012 r., a potem spadły między 2012 a 2013 r., by następnie w okresie objętym dochodzeniem utrzymać się na stałym poziomie.

4.3.3. Zapasy

- (96) Stan zapasów przemysłu unijnego w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	1 931	1 999	2 133	2 085
Wskaźnik (2011 = 100)	100	104	110	108
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji	5 %	5 %	5 %	5 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	100	100	100

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (97) Zapasy nie mogą być uważane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego sektora, jako że produkcja i sprzedaż opierają się głównie na zamówieniach, w związku z czym producenci mają tendencję do przechowywania ograniczonych zapasów. Tendencje dotyczące zapasów podane są więc jedynie w celach informacyjnych.
- (98) Ogółem w okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł o 8 %. Zapasy zwiększyły się między 2011 a 2013 r. o 10 %, a od 2013 r. do końca okresu objętego dochodzeniem nieznacznie spadły. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji utrzymał się na stałym poziomie w całym okresie badanym.

4.3.4. Rentowność, przepływ środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (99) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producentów unijnych w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	– 2,2 %	– 2,9 %	0,2 %	– 2,1 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	65	209	104
Przepływy pieniężne (w EUR)	1 505 960	2 909 820	3 365 140	1 962 349
Wskaźnik (2011 = 100)	100	193	223	130
Inwestycje (w EUR)	3 271 904	5 404 990	4 288 862	4 816 442
Wskaźnik (2011 = 100)	100	165	131	147
Zwrot z inwestycji	– 4 %	– 5 %	0 %	– 3 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	60	209	108

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (100) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. W okresie badanym przemysł unijny odnotowywał straty, z wyjątkiem 2013 r., kiedy osiągnął niewielką marżę zysku, ledwo przekraczając próg rentowności. Rentowność spadła między 2011 a 2012 r., wzrosła w 2013 r., by następnie spaść ponownie w okresie objętym dochodzeniem do poziomu podobnego do poziomowi z 2011 r. Ogólnie rentowność wzrosła o 4 % w okresie badanym, co odpowiada wzrostowi o 0,1 punktu procentowego i co uniemożliwiło przemysłowi unijnemu osiągnięcie zysków w okresie objętym dochodzeniem. Zmiana ta wynikała przede wszystkim z presji cenowej ze strony przywozu z Rosji do Unii, który był prowadzony po cenach dumpingowych, powodując podcięcie cen przemysłu unijnego, i nie pozwalał przemysłowi unijnemu na podnoszenie swoich cen sprzedaży, tak aby wystarczały one na pokrycie kosztów produkcji.
- (101) Przepływy pieniężne netto to zdolność przemysłu unijnego do samofinansowania swojej działalności. W okresie badanym przepływy pieniężne miały zmienny poziom z tendencją wzrostową. Ogółem w okresie badanym przepływy pieniężne netto zwiększyły się o 30 %. Należy jednak zauważyć, że w wartościach bezwzględnych poziom przepływów pieniężnych był niski w porównaniu z łącznym obrotem odnotowanym w przypadku produktu objętego postępowaniem.
- (102) Inwestycje wzrosły w okresie badanym o 47 %. Inwestycje wzrosły o 65 % między 2011 a 2012 r., spadły w 2013 r. i ponownie wzrosły w okresie objętym dochodzeniem. Były to przede wszystkim inwestycje na zakup nowych maszyn, które utrzymywały się na dość niskim poziomie w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z łącznymi obrotami.

- (103) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Podobnie jak pozostałe wskaźniki finansowe zwrot z inwestycji w przypadku produkcji i sprzedaży produktu podobnego był ujemny od 2011 r., z wyjątkiem 2013 r., kiedy osiągnął poziom 0 %, odzwierciedlając trend w rentowności. Ogółem w okresie badanym zwrot z inwestycji wzrósł nieznacznie o 8 %.
- (104) Jeśli chodzi o zdolność do pozyskiwania kapitału, zmniejszenie zdolności producentów unijnych objętych próbą do generowania środków pieniężnych w przypadku produktu podobnego powodowała pogorszenie ich sytuacji finansowej zmniejszała bowiem środki generowane wewnętrznie. W toku dochodzenia ustalono, że ogólnie zdolność do pozyskiwania kapitału uległa pogorszeniu w okresie badanym.

5. Wnioski dotyczące szkody

- (105) Tendencja ujemna była widoczna w kilku głównych wskaźnikach szkody. Jeśli chodzi o rentowność, przemysł odnotowywał straty prawie w całym okresie badanym, z wyjątkiem 2013 r., kiedy to osiągnął zaledwie niewielką rentowność; w okresie objętym dochodzeniem przemysł unijny odnotował ujemny zysk na poziomie – 2,1 %. Ceny sprzedaży spadły w okresie badanym o 11 %. Jednostkowy koszt również zmniejszył się o 11 % i utrzymał się na wyższym poziomie niż średnia cena sprzedaży w całym okresie badanym, z wyjątkiem 2013 r. Udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się o 8 punktów procentowych, tj. z 55 % w 2011 r. do 47 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (106) Niektóre wskaźniki szkody uległy poprawie w okresie badanym. Wielkość produkcji zwiększyła się w okresie badanym o 7 %, a zdolności produkcyjne o 12 %. Wzrost ten nie odpowiadał jednak wzrostowi konsumpcji, który był znacznie wyższy, tj. między 17 a 28 % w okresie badanym. Wielkość sprzedaży wzrosła w okresie badanym o 2–10 %. Jednakże na rynku, który charakteryzuje się wzrostem konsumpcji, ten fakt nie powoduje zwiększenia udziału w rynku, lecz wprost przeciwnie – jego zmniejszenie o 8 punktów procentowych. W okresie badanym inwestycje wzrosły o 47 %. Były one przeznaczone na zakup nowych maszyn i utrzymywały się na dość niskim poziomie w okresie objętym dochodzeniem. Również przepływy pieniężne zwiększyły się o 30 % w okresie badanym, ale utrzymały się na niskim poziomie. Opisane wyżej trendy dodatnie nie eliminują zatem istnienia szkody.
- (107) Rosyjskie władze twierdziły, że z analizy ogólnodostępnych dokumentów finansowych skarżących wynika, iż nie doszło do istotnej szkody. Jest to sprzeczne z wynikami dochodzenia, które opiera się na rzeczywistych zweryfikowanych danych przemysłu unijnego dotyczących AHF. Niektórzy producenci unijni produkowali bowiem nie tylko AHF, w związku z czym ogólnodostępne dokumenty finansowe mogą nie przedstawiać rzeczywistej sytuacji przemysłu unijnego, jeśli chodzi o AHF. W związku z tym wniosków dotyczących sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie należy formułować na podstawie ogólnodostępnych dokumentów finansowych ale na podstawie bardziej szczegółowych i zweryfikowanych informacji zdobytych w czasie dochodzenia. Argument ten został zatem odrzucony.
- (108) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (109) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z Rosji, nie były łączone z tym przywozem. Czynniki te obejmują:
- a) wpływ przywozu z innych krajów trzecich;
 - b) zmiany w konsumpcji unijnej;
 - c) wyniki eksportowe przemysłu unijnego;
 - d) działalność przemysłu unijnego na rynku folii aluminiowej do dalszego przetwarzania („ACF”);
 - e) koszt surowców.

1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (110) Aby ustalić istnienie związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych AHF z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny, Komisja przeanalizowała wielkość i ceny badanego przywozu, a także stopień, w jakim przyczynił się on do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (111) W toku dochodzenia wykazano, że w okresie badanym wielkość taniego przywozu po cenach dumpingowych z Rosji wzrosła o 35–45 %, co spowodowało wzrost jego udziału w rynku w tym samym okresie o około 5 punktów procentowych. Wzrost ten zbiegł się w czasie ze zmniejszeniem udziałów w rynku przemysłu unijnego o 8 punktów procentowych.
- (112) Równocześnie ceny rosyjskiego przywozu wywierały presję cenową na rynek unijny, na którym w okresie badanym ceny spadły o 2–8 %, i powodowały podcięcie cen sprzedaży odnotowującego straty przemysłu unijnego średnio o 3–7 %, generując margines sprzedaży po zaniżonych cenach w wysokości około 12 %. Mimo że podcięcie cenowe samo w sobie jest znaczne, należy je rozpatrywać w świetle faktu, że ceny przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem były zasadniczo poniżej kosztów produkcji. Przemysł unijny musiał obniżyć swoje ceny w okresie badanym, aby uniknąć dalszej utraty udziałów w rynku.
- (113) Niemniej jednak przywóz z Rosji w znacznym stopniu przejął udziały w rynku przywozu z Brazylii i Chin po nałożeniu sankcji na te kraje, podczas gdy przemysł unijny nie zdążył jeszcze odzyskać równowagi po dumpingu, jakiego doświadczył wcześniej ze strony tych krajów. Przemysł unijny odnotowywał w związku z tym straty od 2011 r. do okresu objętego dochodzeniem, z wyjątkiem 2013 r., kiedy to osiągnął nieznaczną rentowność, jednakże wciąż poniżej docelowego poziomu zysku w wysokości 5 % (zob. motywy 176 i 177).
- (114) Producent eksportujący twierdził, że wzrost przywozu z Rosji spowodowany jest przyjęciem środków wobec Chin, Brazylii i Armenii, jako że środki te ułatwiły dostęp do unijnego rynku innym państwom trzecim, w tym Rosji.
- (115) Dochodzenie wykazało, że rosyjski wywóz faktycznie w znacznym stopniu przejął chińskie i brazylijskie udziały w rynku unijnym. Jednakże przywóz z Rosji odbywał się po cenach dumpingowych, powodując podcięcie cen naliczanych przez przemysł unijny, a w dodatku zbiegł się w czasie z pogorszeniem sytuacji tego przemysłu. Na tej podstawie można stwierdzić wyraźny związek przyczynowy między przywozem z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny i nie ma znaczenia fakt, czy przywóz z Rosji wzrósł tylko z powodu środków antydumpingowych nałożonych na przywóz z innych krajów trzecich. W związku z tym argument ten został na obecnym etapie odrzucony. W każdym przypadku, nawet jeśli nałożenie ceł antydumpingowych na produkty przywożone z Chin, Brazylii i Armenii miało jakikolwiek wpływ na sytuację przemysłu unijnego, byłoby to tylko pośrednią przyczyną i nie może być uznawane za „inne czynniki” w rozumieniu art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Dochodzenie wykazało, że to przywóz po cenach dumpingowych z Rosji spowodował szkodę. Taka interpretacja jest spójna z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-638/11 P z dnia 14 listopada 2013 r. Rada Unii Europejskiej przeciwko Gul Ahmed Textile Mills Ltd.
- (116) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny zbiegła się w czasie ze znacznym zwiększeniem przywozu po cenach dumpingowych z Rosji oraz że przywóz ten w sposób decydujący przyczynił się do problemów z odzyskaniem równowagi przez przemysł unijny i istotnej szkody poniesionej przez ten przemysł w okresie objętym dochodzeniem.

2. Wpływ pozostałych czynników

2.1. Wpływ przywozu z innych państw trzecich

- (117) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 11

Przywóz z innych państw trzecich

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodem
Chiny	Wielkość (w tonach)	[2 843-3 205]	[967-1 378]	[1 137-1 603]	[1 222-1 699]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[34-43]	[40-50]	[43-53]
	Udział w rynku	4 %	1 %	1 %	2 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 251	2 417	2 306	2 131
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	107	102	95
Turcja	Wielkość (w tonach)	[5 120-6 100]	[8 090-10 553]	[11 213-14 213]	[11 520-14 579]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[158-173]	[219-233]	[225-239]
	Udział w rynku	7 %	11 %	13 %	13 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 950	2 743	2 710	2 571
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	92	87
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	[3 100-3 750]	[279-750]	[1 891-3 000]	[3 162-4 313]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[9-20]	[61-80]	[102-115]
	Udział w rynku	4 %	1 %	2 %	4 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 878	2 830	2 687	2 406
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	98	93	84
Łączny przywóz	Wielkość (w tonach)	[31 200-38 900]	[33 696-45 513]	[42 120-58 325]	[42 744-60 684]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[108-117]	[135-150]	[137-156]
	Udział w rynku	45 %	47 %	51 %	53 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 512	2 452	2 399	2 360
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	98	95	94

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (118) Przywóz z Chin i Brazylii jest obecnie objęty cłami antydumpingowymi. W całym badanym okresie nie miał miejsca przywóz z Brazylii. W badanym okresie wielkość przywozu z Chin spadła o 47–57 %, a odnośne udziały w rynku zmniejszyły się z 4–2 %, tj. o dwa punkty procentowe. Zarówno wielkość przywozu, jak i jego udział w rynku w całym badanym okresie pozostały jednak niewielkie. Ceny naliczane przez Chiny spadły o 5 % w badanym okresie. Należy zauważyć, że około 75 % łącznego przywozu z Chin w okresie objętym dochodem trafiło na rynek unijny w ramach procedury uszlachetniania czynnego, tj. bez ciał antydumpingowych. Ten przywóz, który odpowiadał udziałowi w rynku na poziomie ponad 1 %, stanowił bezpośrednią konkurencję dla sprzedaży dokonywanej przez przemysł unijny i powodował podcięcie cen unijnych o około 13 %.

- (119) W okresie badanym przywóz z Turcji wzrósł o 125–139 %, a jego udział w rynku wzrósł o około 7–13 %. Ceny tureckiego przywozu spadły o 13 % w okresie badanym, ale utrzymały się powyżej poziomu cen przywozu z innych państw trzecich, w tym Rosji i Chin, i były na podobnym poziomie jak ceny przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem.
- (120) Ogółem przywóz z innych państw trzecich wzrósł o 2–15 %. Jednakże wraz ze wzrostem konsumpcji unijnej zmalał udział w rynku tego przywozu (z 4 % w 2011 r. do około 2 % w 2013 r.), a następnie wzrósł do 4 % na koniec okresu objętego dochodzeniem; ceny były w tym przypadku niższe niż ceny przemysłu unijnego, z wyjątkiem 2012 r.
- (121) W związku z powyższym można przyjąć, że przywóz z Chin, nawet jeśli był niski, przyczynił się częściowo do wyrządzenia szkody przemysłowi unijnemu, nie znosząc przy tym jednak związku przyczynowego między przywozem z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Ponadto przyjmuje się, że przywóz z Turcji mógł przyczynić się częściowo do wyrządzenia szkody przemysłowi unijnemu, nie znosząc przy tym jednak związku przyczynowego między przywozem z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny, jeśli uwzględnić jego niewielkie rozmiary i wyższe od rosyjskich ceny.
- (122) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny należy przypisać przywózowi z Turcji i Korei Południowej. Jeśli chodzi o Turcję, stwierdzono, że przywóz mógł przyczynić się częściowo do wyrządzenia szkody przemysłowi unijnemu, nie znosząc przy tym jednak związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Jeśli chodzi o Koreę Południową, ta strona argumentowała, że przywóz odbywał się w ramach umowy o wolnym handlu między UE a Koreą Południową, która weszła w życie w 2011 r. ⁽¹⁾. Jeśli chodzi o Koreę Południową, w całym okresie badanym przywóz praktycznie nie istniał. Na tej podstawie argumenty te zostały na obecnym etapie odrzucone.

2.2. Zmiany w konsumpcji unijnej

- (123) W okresie badanym odnotowano znaczny wzrost konsumpcji w Unii (o 17–28 %). Ten wzrost może być głównie spowodowany wzrostem przywozu, jako że sprzedaż przemysłu unijnego w okresie badanym wzrosła tylko nieznacznie, a jego udziały w rynku zmniejszyły się o około 8 punktów procentowych. W tym samym czasie przywóz z Rosji zyskał ponad 5 punktów procentowych pod względem udziałów w rynku. W związku z powyższym stwierdzono, że zmiany w konsumpcji nie przyczyniły się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (124) Producent eksportujący twierdził, że nie nastąpił znaczny wzrost przywozu z Rosji ani przywóz ten nie mógł mieć szkodliwego wpływu bowiem jedynie odzwierciedlał on tendencję w konsumpcji, podczas gdy przemysł unijny zwiększył swoją sprzedaż ACF ze szkodą dla AHF.
- (125) Jak wyjaśniono w motywie 132, zarzut, jakoby przemysł unijny zwiększył swoją sprzedaż ACF ze szkodą dla sprzedaży AHF, nie znalazł potwierdzenia w toku dochodzenia i został w związku z tym odrzucony. W wyniku dochodzenia stwierdzono wzrost przywozu po cenach dumpingowych z Rosji, wywierającego presję cenową na rynek unijny. W tym względzie uznano, że fakt, iż przywóz z Rosji odzwierciedlał tendencję w konsumpcji, nie ma znaczenia. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

2.3. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (126) Producent eksportujący twierdził, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana słabymi wynikami wywozu osiąganymi przez przemysł unijny.

⁽¹⁾ Umowy o wolnym handlu między UE a Koreą Południową (Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 6).

- (127) Wielkość wywozu przemysłu unijnego w badanym okresie kształtowała się następująco:

Tabela 14

Wyniki wywozu przemysłu unijnego

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu	813	1 351	1 159	1 182
Wskaźnik (2011 = 100)	100	166	143	145
Średnia cena jednostkowa (EUR/t)	3 061	2 810	2 897	2 806
Wskaźnik (2011 = 100)	100	92	95	92

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez skarżących

- (128) Dochodzenie wykazało, że wielkość wywozu przemysłu unijnego do innych państw trzecich była niska w porównaniu ze sprzedażą przemysłu unijnego na rynku unijnym, choć wzrosła w okresie badanym. W toku dochodzenia stwierdzono także, że w przypadku producentów unijnych objętych próbą ceny eksportowe były wyższe niż średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii i pozwalały na pokrycie kosztów produkcji. Ponadto rentowność przemysłu unijnego przedstawiona w motywie 99 odnosi się tylko do sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, a więc w analizie tej nie uwzględniono w żaden sposób wpływu sprzedaży eksportowej dokonywanej przez przemysł unijny na rynki innych państw trzecich. Argument ten został zatem odrzucony.

2.4. Działalność przemysłu unijnego na rynku folii aluminiowej do dalszego przetwarzania („ACF”)

- (129) Wielu unijnych producentów zajmuje się produkcją zarówno AHF, jak i ACF. ACF to odrębny produkt mający inne zastosowania niż AHF. Jednakże jak wspomniano w motywie 80, AHF i ACF były wytwarzane w tych samych zakładach produkcyjnych i przy użyciu tego samego sprzętu. Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że przemysł unijny zwiększył produkcję i sprzedaż przynoszącą większe zyski ACF, rezygnując przy tym z AHF, w związku z czym zmniejszenie sprzedaży AHF i utrata udziałów w rynku były spowodowane raczej tą zmianą, a nie wzrostem przywozu AHF z Rosji.
- (130) Ponadto producent eksportujący twierdził, że istotną szkodę, jaką poniósł przemysł unijny, spowodowało pogorszenie się sytuacji na rynku ACF, na którym przemysł unijny miał doznać szkody ze strony przywozu tego produktu z Chin i w odniesieniu do którego Komisja wszczęła postępowanie antydumpingowe w grudniu 2014 r. ⁽¹⁾.
- (131) Dochodzenie wykazało, że pomimo częściowego pokrywania się, producenci unijni ACF i AHF nie byli tacy sami. I tak, największy producent unijny AHF objęty próbą w niniejszym dochodzeniu produkował jedynie AHF, natomiast w przypadku pozostałych producentów unijnych objętych próbą stosunek produkcji i sprzedaży między AHF i ACF był raczej stały w okresie badanym. Dochodzenie nie pozwoliło zatem potwierdzić zarzutów, jakoby przemysł unijny przestawił swoją produkcję z AHF na ACF. Ponadto dochodzenie wykazało także, że producenci unijni produkujący zarówno AHF, jak i ACF nie mogli łatwo przestawiać się z jednego produktu na drugi, jako że, aby osiągnąć maksymalną wydajność, produkcja obu produktów musi osiągać pewną wielkość.
- (132) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że przywóz ACF z Chin miał wpływ na ogólną sytuację przemysłu unijnego i spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego produkującego AHF. Jednakże obraz szkody

⁽¹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 444 z 12.12.2014, s. 13).

analizowany w motywach 71–107 oraz zawarty w motywie 108 wniosek, iż przemysł unijny odniósł istotną szkodę, dotyczyły wyłącznie produkcji i sprzedaży AHF. W powyższym obrazie szkody nie został zatem uwzględniony żaden wpływ rzekomej szkody związanej z produkcją i sprzedażą ACF przez tych producentów unijnych, którzy produkują zarówno ACF, jak i AHF, jeśli tacy istnieją. W związku z tym argument ten został na obecnym etapie odrzucony.

2.5. Koszt surowców

- (133) Aluminium to główny surowiec używany do produkcji AHF, a jego koszt stanowił około 75 % kosztów produkcji przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem.
- (134) Producent eksportujący twierdził, że przemysł unijny znajdował się w niekorzystnej sytuacji, ponieważ nie był zintegrowany pionowo i musiał kupować aluminium. Ponadto producent eksportujący twierdził, że poziom cen aluminium w Unii jest wyższy ze względu na obowiązujące cła na przywóz nieobrobionego plastycznie aluminium, wynoszące 3–6 %, co powoduje wzrost wewnątrzunijnej premii z tytułu metalu, która jest częścią ceny metalu, a zatem także częścią ceny aluminium.
- (135) Ogólnosiwiatowym punktem odniesienia dla cen aluminium pierwotnego są notowania na londyńskiej giełdzie metali (LME). Premie są dopłatami do cen gotówkowych na LME, które razem stanowią zryczałtowaną stawkę wypłacaną hutom lub przedsiębiorstwom handlowym za uzyskanie aluminium. Ceny na LME spadły w badanym okresie o ponad 20 %. Premie w tym samym okresie wzrosły ponad dwukrotnie. Jeśli jednak weźmie się pod uwagę LME oraz premie jako całkowity koszt aluminium, to zmniejszył się on w okresie badanym o około 11 %.
- (136) Dochodzenie wykazało, że przemysł unijny i rosyjski producent eksportujący ponosili porównywalne koszty przy zaopatrywaniu się w surowce do produkcji AHF, ponieważ ceny rynkowe tego surowca zarówno w Rosji, jak i na rynku unijnym są bezpośrednio związane z LME. Argumenty zawarte w motywie 134 należy zatem odrzucić. Chociaż ceny sprzedaży AHF naliczane przez przemysł unijny oraz ceny przywozu z Rosji spadały w wyniku zmian cen aluminium notowanego na LME, dochodzenie wykazało, iż rosyjskie ceny przywozu AHF były stale niższe od cen przemysłu unijnego w okresie badanym i powodowały ich podcięcie o 3–7 % w okresie objętym dochodzeniem. Jak już wspomniano w motywie 92, w toku dochodzenia wykazano, że ceny sprzedaży AHF naliczane przez przemysł unijny nie były wystarczające do pokrycia jednostkowych kosztów produkcji ze względu na presję cenową wywieraną przez przywóz po cenach dumpingowych, mimo że jednostkowy koszt produkcji spadł. W związku z tym argument ten został na obecnym etapie odrzucony.

3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (137) Powyższa analiza pokazuje znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych z Rosji w okresie badanym i równoczesny spadek cen importowych w tym samym okresie.
- (138) Ten wzrost udziału w rynku zbiegł się w czasie ze znacznym zmniejszeniem udziału w rynku unijnego przemysłu. Presja cenowa wywierana przez przywóz na rynek unijny nie pozwoliła przemysłowi unijnemu podnieść swoich cen sprzedaży do poziomu zapewniającego rentowność pomimo spadku jednostkowych kosztów produkcji, co spowodowało straty dla przemysłu unijnego. W rezultacie przemysł unijny nie zdołał odzyskać pełnej równowagi po dumpingu, jakiego doświadczył wcześniej ze strony przywozu z Brazylii, Chin i Armenii, i odniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem.
- (139) Komisja odróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych, takich jak wpływ przywozu z innych państw trzecich, zmiany w konsumpcji unijnej, wyniki wywozu przemysłu unijnego, działalność przemysłu unijnego na rynku ACF oraz koszt surowca.
- (140) Badanie tych innych czynników wykazało, że w szczególności przywóz z Turcji i Chin mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł unijny. Uwzględniając jednak wyższe ceny oraz mniejszą wielkość przywozu z Turcji w porównaniu z przywozem z Rosji, a także niski poziom przywozu z Chin, stwierdzono, że czynniki te nie mogły spowodować zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Rosji a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

- (141) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że istotna szkoda dla przemysłu unijnego została spowodowana przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie zerwały związku przyczynowego. Szkoda polega głównie na stratach finansowych oraz utracie udziału w rynku unijnym.

F. INTERES UNII

1. Uwaga wstępna

- (142) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono występowanie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu handlowców, importerów oraz użytkowników.

2. Interes przemysłu unijnego

- (143) W toku dochodzenia ustalono, że przemysł unijny nie odzyskał pełnej równowagi po wcześniejszym dumpingu i poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem. Główne wskaźniki szkody były ujemne, w szczególności udział w rynku i rentowność.
- (144) Oczekuje się, że po przyjęciu środków ceny importowe wzrosną, a presja cenowa wywierana obecnie na przemysł unijny przez przywóz po cenach dumpingowych powinna się zmniejszyć. Przemysł unijny powinien zatem być w stanie podnieść ceny, tak aby pokrywały one koszty produkcji, i stopniowo dojść do poziomu zapewniającego rentowność. Co więcej, przemysł unijny będzie w stanie zwiększyć wielkość swojej sprzedaży i swój udział w rynku unijnym.
- (145) Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, sytuacja przemysłu unijnego najprawdopodobniej ulegnie dalszemu pogorszeniu, zwłaszcza biorąc pod uwagę straty poniesione w okresie objętym dochodzeniem oraz spodziewaną dalszą presję cenową wywieraną przez przywóz po cenach dumpingowych z Rosji. Przemysł unijny nadal będzie tracił udziały w rynku, ponieważ jego klienci prawdopodobnie stopniowo przestawią się na tani przywóz z Rosji. Ponadto presja cenowa ze strony przywozu po cenach dumpingowych uniemożliwi przemysłowi unijnemu podniesienie cen, ponieważ będzie on zmuszony dostosować je do niskich cen przywozu z Rosji. W takim wypadku przemysł unijny będzie nadal odnotowywał znaczne straty.
- (146) Producent eksportujący twierdził, że bez konkurencji ze strony Rosji przemysł unijny prawdopodobnie stanie się mniej wydajny i będzie mniej konkurencyjny na rynku światowym. Ponadto producent eksportujący twierdził, że środki antydumpingowe spowodowałyby zakłócenia na rynku światowym.
- (147) Po pierwsze, środki antydumpingowe powinny jedynie przywrócić równe warunki działania w Unii, ale nie uniemożliwiać przywozu z Rosji na rynek unijny po uczciwych cenach. Po drugie, producent eksportujący nie wyjaśnił, w jakim zakresie cła antydumpingowe będą zakłócać konkurencję światową ani też w jakim zakresie mogą one mieć wpływ na wydajność przemysłu unijnego. Argumenty te nie zostały zatem wystarczająco uzasadnione. Wręcz przeciwnie, dochodzenie wykazało, że nałożenie środków antydumpingowych umożliwiłoby przemysłowi unijnemu podniesienie swoich cen sprzedaży i rentowności, a także zwiększenie sprzedaży na rynku unijnym. W związku z tym argumenty te zostały na obecnym etapie odrzucone.
- (148) Producent eksportujący twierdził ponadto, że popyt na AHF jest bardzo elastyczny i że w przypadku przyjęcia środków wielu konsumentów może przestawić się na produkty alternatywne, takie jak folia polietylenowa do użytku domowego; w związku z tym środki nie spowodują zwiększenia ale raczej zmniejszenia sprzedaży dla przemysłu unijnego. Dochodzenie wykazało jednak, iż zastąpienie AHF alternatywnymi opakowaniami jest bardzo trudne ze względu na szczególne cechy AHF, takie jak wytrzymałość cieplna i ochrona przed światłem. W związku z tym argument ten został na obecnym etapie odrzucony.
- (149) Na tym etapie stwierdzono zatem, że nałożenie cel antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

3. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (150) Po publikacji zawiadomienia o wszczęciu postępowania nie zgłosiło się żadne z przedsiębiorstw zaangażowanych w handel, tj. przywóz i odsprzedaż AHF. W toku dochodzenia stwierdzono bowiem, że większa część sprzedaży AHF przemysłu unijnego i producenta eksportującego była kierowana bezpośrednio do użytkowników. W związku z tym nic nie wskazuje na to, że nałożenie środków miałoby negatywny wpływ na sytuację importerów/przedsiębiorstw handlowych.

4. Interes użytkowników

- (151) Użytkownikami w Unii są przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, których działalność polega na handlu materiałem do pakowania (folią aluminiową, ale także papierem i plastikiem) po przewinięciu AHF na małe rolki (rolki dla konsumentów) i ich przepakowaniu dla odbiorców w przemyśle i handlu detalicznym. Zgłosiło się siedem przedsiębiorstw, którym przesłano kwestionariusz. Cztery przedsiębiorstwa współpracowały w trakcie postępowania, udzielając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Trzy ze współpracujących przedsiębiorstw zostały poddane kontroli na miejscu.
- (152) Dochodzenie wykazało, że AHF jest głównym surowcem dla przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii i stanowi około 80 % ich całkowitych kosztów produkcji.
- (153) W okresie objętym dochodzeniem współpracujący użytkownicy mieli trzy główne źródła zaopatrzenia w AHF – przemysł unijny, Turcję i Rosję. Trzech ze współpracujących użytkowników kupowało AHF głównie od przemysłu unijnego i – w mniejszym stopniu – importowało ją do Unii; jeden z tych trzech użytkowników nie importował AHF z Rosji, a jedynie z Turcji. Czwarty współpracujący użytkownik kupował AHF głównie z Rosji, a w mniejszych ilościach – od przemysłu unijnego. Wszystkie współpracujące przedsiębiorstwa dokonywały przywozu AHF również z Turcji.
- (154) Jako że przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii są dostawcami szerokiej gamy produktów opakowaniowych, w przypadku trzech współpracujących przedsiębiorstw, które kupowały produkt objęty postępowaniem z Rosji, działalność obejmująca AHF stanowiła od mniej niż jednej szóstej do maksymalnie jednej czwartej ich działalności ogółem. Dla przedsiębiorstwa, które nie kupowało produktu objętego postępowaniem z Rosji, działalność obejmująca AHF stanowiła mniej niż jedną trzecią jego działalności ogółem.
- (155) W okresie objętym dochodzeniem wszystkie przedsiębiorstwa współpracujące były zasadniczo rentowne. Jednak jedno z przedsiębiorstw nie było w stanie wyraźnie przypisać swoich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych do działalności obejmującej AHF, w związku z czym w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa nie można wyciągnąć jednoznacznych wniosków co do jego rentowności.
- (156) Ponadto dochodzenie wykazało, że istnieją liczne źródła dostaw i przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii są gotowe te źródła zmieniać w razie potrzeby (zob. motywy 165–168).
- (157) Ponadto przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii mogą jednak przenieść cło antydumpingowe na swoich klientów, zwłaszcza jeżeli ceny głównego surowca utrzymają tendencję spadkową zaobserwowaną w okresie badanym.
- (158) W związku z tym, choć nie można wykluczyć, że wprowadzenie środków przeciwko Rosji może odbić się niekorzystnie na rentowności przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii, dostępność innych źródeł dostaw, możliwość przeniesienia cła antydumpingowego na swoich klientów, a w niektórych przypadkach wysokie marże zysku wskazywałyby na to, że ewentualny wpływ środków na przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii będzie ograniczony.
- (159) Producent eksportujący twierdził, że nałożenie cel antydumpingowych będzie miało szkodliwe skutki dla dużych sprzedawców detalicznych, nie uzasadniając jednak tego twierdzenia w żaden sposób. W tym względzie należy zauważyć, że duzi sprzedawcy detaliczni nie zgłosili się w trakcie dochodzenia.
- (160) Niektóre zainteresowane strony twierdziły również, że przyjęcie środków obniżyłoby rentowność przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii. Jak już przeanalizowano jednak w motywach 153–160, oczekuje się, że wpływ na rentowność przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii będzie ograniczony, zwłaszcza jeśli uwzględni się różne istniejące źródła zaopatrzenia i możliwość przenoszenia na klientów przynajmniej części wzrostu kosztów powstałego w wyniku nałożenia cel.

- (161) Ponadto, jak wspomniano powyżej w motywie 118, środki antydumpingowe obowiązywały przez okres ostatnich pięciu lat wobec przywozu z Chin, Brazylii i Armenii. Podczas okresu objętego dochodzeniem zakończonym wprowadzeniem wspomnianych środków rentowność przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii mieściła się w przedziale od -2% do $+2\%$ ⁽¹⁾. Pomimo nałożenia środków przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii pozostały rentowne, a w niektórych przypadkach nawet zwiększyły swoje zyski, a obecne dochodzenie wykazało, że wszystkie współpracujące przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii są rentowne. Argument ten został zatem odrzucony.
- (162) Twierdzono ponadto, że istniała silna konkurencja na rynku niższego szczebla ze strony przywozu rolek dla konsumentów. Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że nałożenie środków antydumpingowych na AHF stanowiłoby obciążenie dla przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii w Unii, bowiem cła antydumpingowe obejmowałyby wykorzystywany przez nie surowiec, a zatem nie mogłyby one już konkurować z przywozem produktów przetworzonych. Twierdzono również, że nałożenie środków na AHF mogłoby spowodować wywóz z Rosji gotowych rolek dla konsumentów. Przewijanie odbywałoby się zatem w Rosji, a nie w Unii i przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii poniosłyby znaczną szkodę, również dlatego, że musiałyby konkurować z tanim przywozem rolek dla konsumentów. Niemniej jednak ryzyko, że przywóz produktu objętego postępowaniem może zostać zastąpiony przywozem produktów przetworzonych nie jest sam w sobie powodem do nienakładania środków antydumpingowych. W tym względzie należy podkreślić, że środki antydumpingowe na przywóz rolek dla konsumentów z Chin nałożone w 2013 r. ⁽²⁾ uwolniły przemysł przetwórczy od skutków przywozu po cenach dumpingowych powodującego istotną szkodę. Dochodzenie wykazało ponadto, że przywóz AHF z Rosji zaspokaja jedynie część potrzeb przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii oraz że istnieje szereg innych źródeł dostaw nieobjętych środkami antydumpingowymi. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.
- (163) W świetle powyższych ustaleń na obecnym etapie uznaje się, że wpływ na użytkowników nie byłby tak duży, by uznać, iż nałożenie środków byłoby sprzeczne z ogólnym interesem Unii.

5. Źródła dostaw

- (164) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że zastosowanie ceł antydumpingowych wobec Rosji może spowodować niedobory dostaw na rynku unijnym, ponieważ przemysł unijny nie miał wystarczających zdolności do zaspokojenia popytu w Unii oraz, jak wspomniano powyżej, przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii nie dysponowałyby wystarczającymi innymi źródłami dostaw.
- (165) Dochodzenie wykazało, że przemysł unijny posiadał nadmiar mocy produkcyjnych i jest w stanie zwiększyć produkcję i sprzedaż AHF w Unii. Dostępne są także alternatywne źródła zaopatrzenia, mianowicie Turcja, Armenia, a także – w mniejszym stopniu – Republika Południowej Afryki i Indie. Ponadto cła antydumpingowe na przywóz z Chin i Brazylii są obecnie poddawane przeglądowi, z którego ustalenia zostaną opublikowane najpóźniej w styczniu 2016 r. Wreszcie, celem środków antydumpingowych jest zapewnienie równych warunków działania w Unii i przywóz z Rosji nadal będzie przyjmowany na rynek unijny po uczciwych cenach.
- (166) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że jest bardzo prawdopodobne, iż przemysł unijny nie zwiększy produkcji i sprzedaży AHF, lecz raczej zintensyfikuje swoją działalność w sektorze ACF. Twierdzenie to oparto na założeniu, że przemysł unijny zwiększył swoją produkcję AHF z powodu światowego kryzysu gospodarczego oraz że wznowi produkcję ACF, gdy ogólna sytuacja gospodarcza w UE poprawi się. Strona ta odnotowała również, że toczy się równoległe dochodzenie dotyczące przywozu do Unii ACF pochodzącej z Chin ⁽³⁾, i twierdziła, że jeśli dochodzenie to doprowadziłoby do nałożenia środków antydumpingowych, sytuacja ekonomiczna przemysłu unijnego w odniesieniu do ACF prawdopodobnie uległaby poprawie, w związku z czym doszłoby do zwiększenia produkcji ACF ze szkodą dla wzrostu produkcji AHF. Jak już jednak przeanalizowano w motywie 132, w toku dochodzenia nie znaleziono żadnych dowodów uzasadniających takie twierdzenia. Strona ta nie przedstawiła ponadto żadnych dowodów potwierdzających istnienie związku między rozwojem produkcji AHF a kryzysem gospodarczym ani uzasadniających twierdzenie, że przemysł unijny po ewentualnym nałożeniu środków na Chiny przestawi się na produkcję ACF. W związku z tym argumenty te zostały na obecnym etapie odrzucone.

⁽¹⁾ Motyw 159 rozporządzenia Komisji nr 287/2009/WE z dnia 7 kwietnia 2009 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 17).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 217/2013 z dnia 11 marca 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej w rolkach pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 69 z 13.3.2013, s. 11).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 444 z 12.12.2014, s. 13).

- (167) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że przywóz AHF z Wenezueli, Turcji i Armenii nie był odpowiedni, by zastąpić przywóz AHF z Rosji, ponieważ szereg kluczowych parametrów, takich jak produkcja, specyfikacje techniczne i dostępność dostaw, byłoby innych. Zainteresowana strona nie dostarczyła jednak żadnego dowodu na potwierdzenie tego argumentu. W toku dochodzenia nie pojawiły się też żadne informacje, które by go potwierdzały. Wręcz przeciwnie, dochodzenie wykazało, że Turcja jest dużym dostawcą dla unijnych przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii, a więc przywóz z tego kraju jest porównywalny pod względem dostępności i specyfikacji produktu z przywozem z Rosji. Armenia jest również potencjalnym dostawcą na rynek unijny bez cła antydumpingowego. W związku z tym argumenty te zostały na obecnym etapie odrzucone.
- (168) W związku z powyższym argument braku alternatywnych źródeł dostaw należy odrzucić.

6. Inne argumenty

- (169) Producent eksportujący twierdził, że w analizie interesu Unii powinno się także uwzględniać fakt, że przemysł unijny jest chroniony przez cła przywozowe w wysokości 7,5 % nałożone na przywóz z Rosji oraz cła antydumpingowe nałożone na przywóz tego samego produktu z Chin i Brazylii.
- (170) Należy zauważyć, że w ramach obowiązującego ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej („GSP”), który wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2014 r., Rosja rzeczywiście nie figuruje już wśród jego beneficjentów. W związku z tym, od dnia 1 stycznia 2014 r. i tak długo, jak taka sytuacja będzie się utrzymywać, przywóz AHF z Rosji podlega cłom przywozowym w wysokości 7,5 % (zamiast preferencyjnej stawki celnej na poziomie 4 % obowiązującej do dnia 31 grudnia 2013 r.).
- (171) Ponadto środki antydumpingowe wobec Chin i Brazylii, które są obecnie poddawane przeglądowi, zostały nałożone w wyniku odrębnego postępowania, w którym stwierdzono w odniesieniu do tego przywozu istnienie dumpingu wyrządzającego szkodę, uzasadniającego nałożenie środków. Cła antydumpingowe obowiązujące w odniesieniu do przywozu z innych państw trzecich nie można uznać za ważny powód, by nie nakładać cła antydumpingowych na przywóz z innego państwa trzeciego. Jeśli bowiem w toku dochodzenia antydumpingowego ustalono, że przywóz z tego kraju związany jest z dumpingiem wyrządzającym szkodę, nałożenie takich środków jest uzasadnione, jeżeli nie istnieją istotne powody dotyczące interesu Unii, które mogłyby przemawiać przeciwko takim środkom. W niniejszym przypadku warunki te nie są na tym etapie spełnione, w związku z czym powyższy argument został na tym etapie odrzucony.
- (172) Producent eksportujący twierdził ponadto, że ponieważ AHF i ACF są produkowane w tych samych zakładach produkcyjnych, co rzekomo zapewnia wysoki stopień zastępowalności po stronie podaży, dodatkowe cło antydumpingowe na przywóz AHF mogłoby spowodować zakłócenia na rynku ACF i odbiłoby się na ostatecznych odbiorcach w Unii. Producent eksportujący nie przedstawił dalszych argumentów na potwierdzenie tego twierdzenia. Jak już wyjaśniono w motywach 81 i 131, największy producent objęty próbą wcale nie zajmował się produkcją ACF, natomiast w przypadku pozostałych producentów zajmujących się produkcją ACF stosunek produkcji i sprzedaży między ACF i AHF był stały. Powyższy argument należy zatem odrzucić.

7. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (173) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu AHF z Rosji nie leży w interesie Unii.

G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (174) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (175) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł unijny.

- (176) Szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł unijny był w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. W tym kontekście zysk w wysokości 5 % został uznany za odpowiedni i potwierdzony w toku dochodzenia ze względu na specyfikę tego sektora przemysłu. Ponadto zysk w wysokości 5 % został również wykorzystany w postępowaniu, które doprowadziło do równoległego dochodzenia wobec Chin i Brazylii dotyczącego tego samego produktu, o którym mowa w motywie 20 powyżej. Ponadto Komisja odnosi się do motywu 158 rozporządzenia Komisji (UE) nr 833/2012, które dotyczyło bardzo podobnego produktu, i w którym również zastosowano marżę zysku na poziomie 5 %.
- (177) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu unijnego, dostosowując cenę sprzedaży przemysłu unijnego poprzez odjęcie kwoty zysku lub dodanie faktycznej straty poniesionej w okresie objętym dochodzeniem i następnie dodanie wspomnianej wyżej marży zysku w wysokości 5 %. Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej współpracującego producenta eksportującego w Rosji, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone jako odsetek średniej ważonej wartości importowej CIF.

2. Środki tymczasowe

- (178) W odniesieniu do przywozu AHF pochodzącego z Rosji należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała margines szkody z marginesem dumpingu. Kwota ceł powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (179) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii, przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Tymczasowe cło antydumpingowe
Rosja	Ural Foil OJSC, obwód swierdłowski; OJSC Rusal Sayanal, okolice Chakasji grupa Rusal	34,0 %	12,2 %	12,2 %
Rosja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa			12,2 %

- (180) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia dotyczącą tego przedsiębiorstwa. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymieniony podmiot prawny. Przywóz produktu objętego postępowaniem wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nazwa i adres nie zostały wyraźnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwem wyraźnie wymienionym, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (181) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie tych indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy jego jednostki zależnej lub utworzenia nowej jednostki zajmującej się produkcją bądź sprzedażą. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, w tym dotyczące: zmiany działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją; sprzedaży krajowej i eksportowej związanej na przykład ze zmianą nazwy lub zmianą jednostek zajmujących się produkcją lub sprzedażą. Komisja będzie w razie potrzeby aktualizować wykaz przedsiębiorstw, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe.
- (182) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych, cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw będzie stosowane nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

H. PRZEPISY KOŃCOWE

- (183) Współpracujący producent eksportujący twierdził, że powinien być uzyskać dostęp do jawnej wersji aktu toczącego się równocześnie przeglądu wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do przywozu AHF pochodzącego z Brazylii i Chin, o którym mowa w motywie 3, ze względu na to, że do celów analizy związku przyczynowego w ramach obecnego dochodzenia wielkość przywozu AHF z Rosji będzie kumulowana z przywozem AHF z Brazylii i Chin w celu zbadania wpływu tego przywozu na sytuację przemysłu unijnego. Producent eksportujący twierdził, że stanowi to poważne naruszenie jego prawa do obrony oraz naruszenie istotnego wymogu proceduralnego, któremu nie można zaradzić z mocą wsteczną, ponieważ naruszyło to jego prawo do obrony w okresie przeznaczonym na zgłaszanie uwag, a mianowicie w terminie 37 dni od daty publikacji zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W konsekwencji bieżące dochodzenie powinno zostać zakończone. Jako rozwiązanie alternatywne producent eksportujący zażądał pełnego dostępu do jawnej wersji aktu równoległego przeglądu wygaśnięcia.
- (184) Argument ten został oparty na niewłaściwym założeniu, że przywóz z Chin i Brazylii byłby kumulowany z przywozem z Rosji. Jednakże jak opisano poniżej, przywóz z Chin i Brazylii został uwzględniony w analizie związku przyczynowego wyłącznie jako „inne czynniki”. Mimo że objętym próbą producentom unijnym dostarczono tylko jeden kwestionariusz dotyczący obu postępowań, celem była jedynie analiza sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego, jako że producenci unijni w obu postępowaniach byli identyczni, a zebrane dane dotyczyły tego samego okresu objętego dochodzeniem i tego samego okresu badanego. W oficjalnym piśmie Komisja informowała już producenta eksportującego o zamiarze odrzucenia wspomnianych argumentów oraz zaproponowała producentowi eksportującemu, by wystąpił o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, jeśli uzna to za konieczne.
- (185) Jeśli chodzi o dostęp do jawnej wersji aktu w równoległym przeglądzie wygaśnięcia, producent eksportujący nie jest zainteresowaną stroną w tym postępowaniu i w efekcie dostęp do odnośnych dokumentów nieopatrzonych klauzulą poufności nie może zostać przyznany. Wobec tego zastrzeżenia dotyczące naruszenia prawa do obrony i naruszenia istotnego wymogu proceduralnego zostały odrzucone.
- (186) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (187) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł, dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia, mają charakter tymczasowy i mogą wymagać ponownego rozważenia w celu nałożenia wszelkich środków ostatecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowanej, ale nieobrobionej więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg, obecnie objętej kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10) i pochodzącej z Rosji.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Rosja	Ural Foil OJSC, obwód swierdłowski; OJSC Rusal Sayanal, okolice Chakasji grupa Rusal	12,2 %	C050
Rosja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	12,2 %	C999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. W ciągu 25 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zainteresowane strony mogą:
 - a) zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na których podstawie przyjęto niniejsze rozporządzenie;
 - b) przekazać Komisji swoje uwagi na piśmie; oraz
 - c) zwrócić się o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.
2. W ciągu 25 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia strony, o których mowa w art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, mogą zgłaszać uwagi dotyczące stosowania środków tymczasowych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1082**z dnia 3 lipca 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	20,6
	MA	148,6
	MK	39,1
	ZZ	69,4
0707 00 05	TR	106,1
	ZZ	106,1
0709 93 10	TR	116,8
	ZZ	116,8
0805 50 10	AR	117,2
	BO	144,3
	UY	138,8
	ZA	133,3
0808 10 80	ZZ	133,4
	AR	139,5
	BR	104,6
	CL	128,4
	NZ	151,8
	US	164,6
	ZA	125,7
	ZZ	135,8
0808 30 90	AR	165,7
	CL	138,9
	NZ	250,7
	ZA	125,4
	ZZ	170,2
0809 10 00	IL	315,1
	TR	245,1
	ZZ	280,1
0809 29 00	TR	266,8
	ZZ	266,8
0809 40 05	IL	241,9
	ZZ	241,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1083**z dnia 3 lipca 2015 r.**

ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować do ilości objętych wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi od dnia 29 do dnia 30 czerwca 2015 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1918/2006 w odniesieniu do oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji, oraz zawieszające możliwość składania wniosków o takie pozwolenia na miesiąc lipiec 2015 r.

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1918/2006 ⁽²⁾ otwarto roczny kontyngent taryfowy na przywóz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia objętej kodami CN 1509 10 10 i CN 1509 10 90, całkowicie wytworzonej w Tunezji i przywożonej do Unii bezpośrednio z tego państwa. Artykuł 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 przewiduje miesięczne ilościowe limity w odniesieniu do wydawania pozwoleń na przywóz.
- (2) Ilości, których dotyczą wnioski o pozwolenia na przywóz, złożone w okresie od dnia 29 do dnia 30 czerwca 2015 r. na miesiąc lipiec 2015 r., są większe niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać wydane pozwolenia na przywóz, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, których dotyczą wnioski, obliczonego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾. Należy zawiesić składanie nowych wniosków na miesiąc lipiec 2015 r.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz, złożone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 w okresie od dnia 29 do dnia 30 czerwca 2015 r., stosuje się współczynnik przydziału wymieniony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Składanie nowych wniosków o pozwolenia na przywóz na miesiąc czerwiec 2015 r. zawiesza się od dnia 1 lipca 2015 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1918/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 84).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Współczynnik przydziału – wnioski złożone od dnia 29 do dnia 30 czerwca 2015 r. na miesiąc lipiec 2015 r. (w %)
09.4032	5,119034

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/1084

z dnia 18 lutego 2015 r.

zatwierdzająca w imieniu Unii Europejskiej pewne zmiany załączników II, V, VII i VIII do Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi

(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 797)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 97/132/WE z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi (zwana dalej „Umową”) przewiduje możliwość uznania równoważności środków sanitarnych, jeśli Strona dokonująca wywozu w sposób obiektywny wykaże, że środki przez nią stosowane zapewniają taki sam poziom ochrony jak środki Strony dokonującej przywozu („Strony”).
- (2) Umowa została zatwierdzona decyzją 97/132/WE, w której przewidziano także, że zmiany załączników do Umowy, dokonywane na podstawie zaleceń Wspólnego Komitetu Zarządzającego, należy przyjmować zgodnie z procedurą, o której mowa w dyrektywie Rady 72/462/EWG ⁽²⁾. Dyrektywa 72/462/EWG została uchylona dyrektywą Rady 2004/68/WE ⁽³⁾. Motyw 10 dyrektywy 2004/68/WE stanowi, że zasady dotyczące zdrowia publicznego oraz urzędowych kontroli, które stosowane są do mięsa i produktów mięsnych na mocy dyrektywy 72/462/EWG, zostały zastąpione tymi z rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾. Motyw ten stanowi także, że pozostałe zasady dyrektywy 72/462/EWG zostały zastąpione dyrektywą 2002/99/WE ⁽⁵⁾ i dyrektywą 2004/68/WE.
- (3) Po restrukturyzacji nowozelandzkich właściwych organów, która miała miejsce w 2010 r., nowym właściwym organem jest ministerstwo ds. sektorów produkcji podstawowej (Ministry for Primary Industries). Unia zaproponowała nieznaczne zmiany definicji ról państw członkowskich i Komisji. Strony zaleciły aktualizację załącznika II do Umowy w celu odzwierciedlenia tych zmian.
- (4) Strony zaleciły wprowadzenie zmian do definicji różnych statusów równoważności, mianowicie do statusu „Tak (1)” w glosariuszu w załączniku V do Umowy zawierającego odniesienie do wzorcowego poświadczenia, o którym mowa w załączniku VII sekcja 1 lit. a) dotyczącym certyfikacji. Strony chciały także stworzyć podstawę prawną dla korzystania przez Unię ze zintegrowanego systemu elektronicznego Unii, o którym mowa w decyzji

⁽¹⁾ Dz.U. L 57 z 26.2.1997, s. 4.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa (Dz.U. L 302 z 31.12.1972, s. 28).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2004/68/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniająca dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylająca dyrektywę 72/462/EWG (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 321).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiająca przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11).

Komisji 2003/24/WE ⁽¹⁾ („TRACES”), do celów wystawiania świadectw przywozowych dla produktów o statusie „Tak (1)” z Nowej Zelandii. Pozwoli to na szybsze aktualizowanie certyfikacji, a także na zastosowanie elektronicznej certyfikacji. Strony zaleciły także dodanie definicji TRACES i elektronicznego systemu Nowej Zelandii (E-cert) oraz aktualizację nazw pewnych chorób zwierząt wymienionych w glosariuszu w załączniku V do Umowy.

- (5) Nowa Zelandia przeprowadziła nową ocenę ryzyka przywozu nasienia i zarodków bydła. W wyniku tej oceny krwotoczna choroba zwierzyny płowej nie jest już uznawana za chorobę istotną w odniesieniu do nasienia bydła i Nowa Zelandia skreśliła swoje odnośne warunki dotyczące przywozu. Ponadto Nowa Zelandia zmieniła warunki dotyczące gorączki Q i wirusowej biegunki bydła (typ II). Strony zaleciły zatem zmianę załącznika V do Umowy sekcja 1 rozdział 1 „Nasienie” oraz rozdział 2 „Zarodki”, oraz zmianę załącznika V sekcja 1 rozdział 28 „Przepisy różne dotyczące certyfikacji”. Strony zaleciły także skreślenie w sekcji 1 rozdział 1 „Nasienie” poprzednich „działań” dotyczących wywozu z Nowej Zelandii do Unii oraz wprowadzenie nowego „działania”, w ramach którego Unia zastanowi się, czy badanie nasienia pod kątem zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy (IBR) metodą łańcuchowej reakcji polimerazy (PCR) zatwierdzoną przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE) daje równoważną pewność co do wolności od choroby IBR. Należy zatem zmienić warunki szczególne w załączniku V do Umowy sekcja 1 rozdziały 1 i 2 oraz odpowiednie przepisy dotyczące certyfikacji w załączniku V sekcja 5 rozdział 28.
- (6) W odniesieniu do żywych pszczoł Unia przyjęła nowe przepisy w sprawie wykazu państw członkowskich lub regionów wolnych od warrozy u pszczoł oraz państw członkowskich lub regionów objętych ograniczeniami w handlu. Ograniczenia w handlu mają zastosowanie także do Nowej Zelandii, która nie jest wolna od tej choroby. Strony zaleciły, by w załączniku V do Umowy sekcja 1 rozdział 3 „Żywe zwierzęta” w odniesieniu do żywych pszczoł i trzmieli, w tym „plazmy zarodkowej pszczoł i trzmieli” w warunkach szczególnych dodać ograniczenie wywozu do państw członkowskich lub ich regionów wymienionych w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji 2013/503/UE ⁽²⁾. Ponadto decyzją Komisji 2010/270/UE ⁽³⁾ Unia zmieniła swoje warunki dotyczące przywozu odnośnie do zgnilca amerykańskiego pszczoł. Strony zaleciły więc zmianę załącznika V do Umowy sekcja 5 rozdział 28 „Przepisy różne dotyczące certyfikacji”.
- (7) Ze względu na spójność z załącznikiem V do Umowy sekcja 2 rozdział 4.B „Świeże mięso drobiowe” Strony uzgodniły zmianę tytułu sekcji 2 załącznika V, poprzez dodanie słowa „świeże” przed słowami „mięso drobiowe”.
- (8) Nowa Zelandia przeprowadziła ocenę ryzyka dotyczącego syndromu rozrodczo-oddechowego świń (PRRS) i zmieniła swoje warunki dotyczące przywozu mięsa wieprzowego. Strony zaleciły zatem, by dodać PRRS w załączniku V do Umowy sekcja 2 rozdział 4.A „Mięso świeże” w warunkach szczególnych dotyczących zdrowia zwierząt, w wierszu dotyczącym świń na wywóz z Unii do Nowej Zelandii, oraz określić odpowiednie poświadczenia w załączniku V sekcja 5 rozdział 28.
- (9) W 2010 r. Nowa Zelandia zmieniła przepisy dotyczące postępowania z kartonami z mięsem. Unia przeanalizowała te nowe przepisy i stwierdziła, że są one równoważne z przepisami Unii. Strony uzgodniły zatem utrzymanie równoważności i nie ma potrzeby zmiany załącznika V do Umowy.
- (10) W 2012 r. Nowa Zelandia zmieniła swój system kontroli mięsa wołowego, baraniego i koziego. Główne zmiany dotyczą przekazania zadań w zakresie kontroli jakości mięsa podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwo spożywcze, przy zachowaniu ogólnego nadzoru właściwego organu. Unia przeanalizowała te nowe przepisy i stwierdziła, że są one równoważne z przepisami Unii. Strony uzgodniły zatem utrzymanie równoważności i nie ma potrzeby zmiany załącznika V do Umowy.
- (11) Nowa Zelandia przeprowadziła naukową ocenę ryzyka dotyczącego produktów z mleka surowego oraz ustanowiła warunki przywozowe i mechanizmy prawne uznawania równoważności w odniesieniu do produktów z niepasteryzowanego mleka (z wyjątkiem mleka surowego). Unia zapoznała się z tą oceną i w 2010 r. obie Strony doszły do wniosku, że należy uznać wzajemną równoważność tych produktów i zaleciły takie uznanie. Z

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2003/24/WE z dnia 30 grudnia 2002 r. dotycząca opracowania zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego (Dz.U. L 8 z 14.1.2003, s. 44).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/503/UE z dnia 11 października 2013 r. uznająca część Unii za wolną od warrozy u pszczoł i ustanawiająca dodatkowe gwarancje wymagane w handlu wewnątrzunijnym i przy przywozie w celu ochrony statusu obszaru wolnego od warrozy (Dz.U. L 273 z 15.10.2013, s. 38).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2010/270/UE z dnia 6 maja 2010 r. zmieniająca załącznik E część 1 i 2 do dyrektywy Rady 92/65/EWG w odniesieniu do wzorów świadectw zdrowia dla zwierząt pochodzących z gospodarstw oraz dla pszczoł i trzmieli (Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 56).

uwagi na spójność i w celu uproszczenia Strony zaleciły, by w załączniku V do Umowy sekcja 3 rozdział 8 „Mleko i produkty mleczne do spożycia przez ludzi” zastąpić podtyp „Sery miękkie z mleka surowego” i „Sery twarde z mleka surowego (typu parmezan)” nowym podtypem „Produkty z mleka niepasteryzowanego (z wyjątkiem mleka surowego)” o statusie „Tak (1)” bez żadnych warunków szczególnych.

- (12) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 15/2011 ⁽¹⁾ Unia zmieniła przepisy dotyczące metod wykrywania biotoksyn morskich w żywych małżach. W latach 2003, 2006 i 2010 Nowa Zelandia przedstawiła Unii dokumentację dotyczącą równoważności swoich metod wykrywania biotoksyn oraz kryteriów zatwierdzenia. Po przeanalizowaniu sprawy Strony uznały, że ich odpowiednie systemy są równoważne i nie ma potrzeby zmiany załącznika V.
- (13) Unia przeprowadziła szeroki przegląd przepisów dotyczących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 ⁽³⁾ oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 142/2011 ⁽⁴⁾. Przeanalizowawszy kwestię utrzymania równoważności, Strony doszły do wniosku, że nowe przepisy Unii nie mają wpływu na status równoważności dotyczący produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego zarówno w przypadku wywozu z Nowej Zelandii do Unii, jak i z Unii do Nowej Zelandii na podstawie Umowy, nie ma zatem potrzeby zmiany załącznika V.
- (14) Odnosząc się do zmiany rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 w drodze rozporządzenia Komisji (WE) nr 668/2004 ⁽⁵⁾, w której dodano dodatki smakowe i pochodne tłuszczowe jako osobne towary, Strony zaleciły dodanie dodatków smakowych do wykazu towarów wymienionych w sekcji 4 załącznika V do Umowy rozdział 21 „Karma dla zwierząt domowych (w tym przetworzona) zawierający wyłącznie materiał kategorii 3”. Strony zaleciły ustalenie statusu „Tak (3)” w odniesieniu do zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego dla wywozu z Nowej Zelandii do Unii oraz statusu „BO” dla wywozu z Unii do Nowej Zelandii.
- (15) Strony zaleciły zmianę tytułu rozdziału 27 w załączniku V do Umowy sekcja 5 z „Definicje” na „Kwestie przekrojowe” oraz skreślenie wszystkich podrozdziałów w tym rozdziale.
- (16) W załączniku V do Umowy sekcja 5 rozdział 27 „Systemy certyfikacji” dookreślono rodzaje towarów, do których ma zastosowanie równoważność systemów certyfikacji. Strony zaleciły przesunięcie tego dookreślenia rodzaju towarów z kolumny „Warunki szczególne” do kolumny „Równoważność” w tym podrozdziale, bez wprowadzania jakichkolwiek zmian.
- (17) Strony zaleciły dodanie w załączniku V do Umowy sekcja 5 rozdział 27 podrozdziału dotyczącego powrotnego wywozu przywożonych produktów, które pochodzą z państwa trzeciego i z zakładu(-ów) upoważnionego(-ych) do wywozu produktów zarówno do Unii, jak i do Nowej Zelandii. Przepis ten znajduje się obecnie w załączniku VII do decyzji Komisji 2003/56/WE ⁽⁶⁾.
- (18) Przeanalizowawszy tę kwestię, Strony doszły do wniosku, że w przypadku produktów, dla których ustalono równoważność „Tak (1)”, systemy monitorowania i badań mikrobiologicznych produktów rybołówstwa i produktów mleczarskich są równoważne, stwierdzono jednak, że kryteria mikrobiologiczne mogą się różnić. Podmioty dokonujące wywozu odpowiadają za spełnienie wprowadzonych przez Strony dokonujące przywozu

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 15/2011 z dnia 10 stycznia 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do uznanych metod badania na obecność morskich biotoksyn w żywych małżach (Dz.U. L 6 z 11.1.2011, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 668/2004 z 10 marca 2004 r. zmieniające niektóre załączniki do rozporządzenia (EWG) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady, dotyczące importu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich (Dz.U. L 112 z 19.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 2003/56/WE z dnia 24 stycznia 2003 r. w sprawie świadectw zdrowia w przywozie żywych zwierząt i produktów zwierzęcych z Nowej Zelandii (Dz.U. L 22 z 25.1.2003, s. 38).

kryteriów bezpieczeństwa żywności. Strony zaleciły dodanie w załączniku V do Umowy sekcja 5 rozdział 27 podrozdziału dotyczącego systemu monitorowania i badań mikrobiologicznych. Przepisy te mają zastosowanie także do sektora mięsa w oparciu o status równoważności uprzednio uzgodniony przez Strony.

- (19) Przeanalizowawszy tę kwestię, Strony doszły do wniosku, że stosowane przez obie Strony systemy wpisywania zakładów w wykazie są równoważne. Strony zalecają zatem dodanie w załączniku V do Umowy sekcja 5 rozdział 27 podrozdziału dotyczącego uproszczonej procedury wpisu do wykazu nowozelandzkich zakładów produkujących produkty zwierzęce na wywóz do Unii. Dotyczy to produktów, w przypadku których ustalono równoważność w zakresie zdrowia publicznego.
- (20) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 ⁽¹⁾ Unia zmieniła swoje warunki przywozu dotyczące gąbczastej encefalopatii bydła (BSE). Aby odzwierciedlić te zmiany, Strony zaleciły aktualizację załącznika V do Umowy sekcja 5 rozdział 28 „Przepisy różne dotyczące certyfikacji”.
- (21) Strony zaleciły, by w załączniku V do Umowy sekcja 5 rozdział 28 nie wymieniać państw członkowskich i ich regionów wolnych od IBR i z zatwierdzonymi programami zwalczania choroby, lecz zamieścić w tym rozdziale odniesienie do decyzji Komisji 2004/558/WE ⁽²⁾, w której uznaje się i wymienia te państwa członkowskie i ich regiony.
- (22) Strony zaleciły, by w załączniku V do Umowy sekcja 5 rozdział 28 nie wymieniać państw członkowskich i ich regionów wolnych od choroby Aujeszkego i z zatwierdzonymi programami zwalczania choroby, lecz zamieścić w tym rozdziale odniesienie do decyzji Komisji 2008/185/WE ⁽³⁾, w której uznaje się i wymienia te państwa członkowskie i ich regiony.
- (23) Strony zaleciły dodanie w załączniku V do Umowy sekcja 5 rozdział 28 poświadczenia dotyczącego klasycznego pomoru świń w odniesieniu do produktów ze zdziczałych świń wywożonych z Unii do Nowej Zelandii.
- (24) Ze względu na spójność z załącznikiem V do Umowy sekcja 5 rozdział 28 Strony zaleciły zastosowanie terminu „poświadczenie” w tabeli w rozdziale 29 „Wspólnie uzgodnione środki zwalczania chorób” w tym załączniku.
- (25) Strony zaleciły podział rozdziału 29 w załączniku V do Umowy sekcja 5 na dwa podrozdziały: „29.A. Wspólnie uzgodniony status chorobowy dla określonych chorób”, obejmujący obecny rozdział 29, oraz nowy podrozdział „29.B. Wspólnie uzgodnione środki zwalczania chorób w razie wystąpienia określonych chorób”.
- (26) Jeżeli chodzi o art. 6 Umowy, mianowicie „Dostosowanie do warunków regionalnych”, Strony zaleciły dodanie w załączniku V do Umowy sekcja 5 podrozdział 29.B wspólnych warunków handlowych w odniesieniu do niektórych produktów zwierzęcych w razie wystąpienia określonej choroby na terytorium drugiej Strony.
- (27) Aby uprościć certyfikację w załączniku VII do Umowy oraz ułatwić przejście na certyfikację elektroniczną, Strony zaleciły wprowadzenie w sekcji 1 w tym załączniku możliwości ograniczenia liczby wzorów świadectw poprzez zmniejszenie liczby wymaganych poświadczeń. Ponadto Strony zaleciły, by obowiązek zamieszczania odniesień do przepisów Strony dokonującej wywozu, przewidziany w załączniku V do Umowy, należał do decyzji Strony dokonującej przywozu.
- (28) Strony doprecyzowały, że wzór poświadczenia zdrowia, jak przewidziano w sekcji 1 załącznika VII do Umowy, można stosować wtedy, gdy żywe zwierzę lub produkt ma status równoważności „Tak (1)” w odniesieniu do wyłącznie do zdrowia publicznego lub do zdrowia zwierząt, nie ma natomiast potrzeby równoważności w odniesieniu do certyfikacji. W związku z tym Strony zaleciły wprowadzenie zmian do sekcji 1 tego załącznika, w tym wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym wzory poświadczeń na świadectwach wystawionych po dacie wysyłki mogą być stosowane wyłącznie w odniesieniu do żywych zwierząt i produktów, w przypadku których w załączniku V do Umowy sekcja 5 rozdział 27 ustalono równoważność systemów certyfikacji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2004/558/WE z dnia 15 lipca 2004 r. wdrażająca dyrektywę Rady nr 64/432/EWG w sprawie dodatkowych gwarancji dla handlu wewnątrzwspólnotowego bydłem odnoszących się do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła i zatwierdzenia programów zwalczania przedstawionych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 249 z 23.7.2004, s. 20).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2008/185/WE z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dodatkowych gwarancji w wewnątrzwspólnotowym handlu trzodą chlewną odnoszących się do choroby Aujeszkego oraz kryteriów przekazywania informacji o tej chorobie (Dz.U. L 59 z 4.3.2008, s. 19).

- (29) Strony zaleciły ustanowienie w załączniku VII sekcja 1 podstawy prawnej dla uwzględnienia w świadectwie pewnych opcjonalnych dodatkowych przepisów określonych w załączniku V do Umowy. Zmiana ta dotyczy dodatkowych poświadczeń opisanych w tym załączniku sekcja 5 rozdział 28 oraz, w odniesieniu do wywozu z Unii do Nowej Zelandii, dodatkowego poświadczenia „produkt zwierzęcy kwalifikuje się bez ograniczeń do handlu wewnątrzunijnego”.
- (30) Aby uprościć certyfikację przewidzianą w sekcji 2 załącznika VII do Umowy oraz ułatwić przejście na certyfikację elektroniczną, Strony zaleciły skreślenie obowiązku, by w świadectwach zamieszczać noty wyjaśniające odnośnie do sposobu wypełnienia świadectw, a także skreślenie obowiązku zamieszczania poświadczeń niemających związku z przesyłką. Ponadto Strony zaleciły dopuszczenie drobnych zmian w formacie wzoru świadectwa.
- (31) Obie Strony stworzyły elektroniczne systemy certyfikacji, a także ustanowiły połączenie między nowozelandzkim systemem E-cert i unijnym systemem TRACES, umożliwiając przesył danych między tymi systemami. Pozwala to na przekazywanie drogą elektroniczną świadectw dotyczących produktów z Nowej Zelandii wywożonych do Unii. Ze względu na to, że certyfikacja elektroniczna zapewnia równoważne gwarancje do certyfikacji papierowej, Strony zaleciły wprowadzenie do załącznika VII do Umowy niezbędnego mechanizmu prawnego, który pozwala na wyłączne stosowanie certyfikacji elektronicznej.
- (32) Strony przeprowadziły ponowną ocenę określonych w załączniku VIII do Umowy sekcja A kontroli granicznych żywych zwierząt i produktów zwierzęcych. Strony zaleciły ustalenie poziomu kontroli tożsamości na 100 % oraz pozostawienie Stronom swobody decyzyjnej co do stosowania tej częstotliwości. Następnie Strony zaleciły ustanowienie podstawy prawnej dla przekazania czynności w zakresie kontroli granicznych odpowiedzialnej osobie lub podmiotowi. Ze względu na wysoki poziom wymiany handlowej i wiarygodność handlu między Stronami Strony zaleciły obniżenie częstotliwości kontroli bezpośrednich produktów zwierzęcych do spożycia przez ludzi z 2 % do 1 %. Strony doprecyzowały, iż w kontekście częstotliwości kontroli bezpośrednich żywe zwierzęta do spożycia przez ludzi należą do tej samej kategorii, co produkty zwierzęce do spożycia przez ludzi, a zatem zalecono dodanie słów „Żywe zwierzęta” przed słowami „produkty zwierzęce do spożycia przez ludzi” w załączniku VIII sekcja A rozdział 2 „Kontrole bezpośrednie”, którego nazwa otrzymuje brzmienie: „Kontrole bezpośrednie (w tym wrywkowe lub ukierunkowane)”.
- (33) Po przeprowadzeniu ponownej oceny opłat za kontrole w odniesieniu do kontroli granicznych Strony zaleciły aktualizację tych opłat w załączniku VIII do Umowy sekcja B. W odniesieniu do wywozu z Nowej Zelandii do Unii Strony zaleciły stosowanie opłat za kontrole zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ obniżonych o 22,5 %. Wysokość tego obniżenia obliczono na podstawie założenia, że towary przywożone z Nowej Zelandii są poddawane kontrolom bezpośrednim z częstotliwością wynoszącą tylko 10 % częstotliwości kontroli bezpośrednich stosowanej w odniesieniu do innych państw trzecich, oraz przy założeniu, że koszty kontroli bezpośrednich stanowią 25 % łącznych kosztów kontroli. W przypadku wywozu z Unii do Nowej Zelandii rozróżnia się przesyłki obejmowane kontrolą dokumentacji i tożsamości oraz takie, które dodatkowo poddaje się kontroli bezpośredniej. Zostanie to szczegółowo uregulowane w ramach dostosowania do inflacji nowozelandzkich opłat za kontrole.
- (34) Ze względu na zmiany przepisów obu Stron odniesienia do prawodawstwa w załącznikach do Umowy stały się nieaktualne. Obie Strony zaleciły więc aktualizację odniesień do prawodawstwa Unii i Nowej Zelandii w tych załącznikach.
- (35) Odnosząc się do tych proponowanych zmian załączników II, V, VII i VIII do Umowy, na swoich posiedzeniach i telekonferencjach w dniach 30-31 marca 2009 r., 24 czerwca 2010 r., 24 marca 2011 r., 29-30 maja 2012 r. i 12 grudnia 2013 r. Wspólny Komitet Zarządzający zalecił ich wprowadzenie.
- (36) W wyniku tych zaleceń należy zmienić odpowiednie przepisy załączników II, V, VII i VIII do Umowy.
- (37) Zgodnie z art. 16 Umowy zmiany załączników są ustalane wspólnie, co może następować w drodze wymiany listów między Stronami.
- (38) W związku z powyższym należy zatwierdzić w imieniu Unii zalecone zmiany załączników II, V, VII i VIII do Umowy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

- (39) Zgodnie z art. 18 ust. 3 Umowy uzgodnione zmiany załączników do Umowy powinny wejść w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadomiły siebie nawzajem na piśmie, że ich odpowiednie procedury wewnętrzne dotyczące przyjęcia zmian zostały zakończone.
- (40) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodnie z zaleceniami Wspólnego Komitetu Zarządzającego ustanowionego w art. 16 Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej zmiany załączników II, V, VII i VIII do Umowy.

Do niniejszej decyzji załącza się tekst wymiany listów, który stanowi porozumienie z Nową Zelandią, wraz ze zmianami załączników II, V, VII i VIII do Umowy.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się Dyrektora Generalnego ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności do podpisania w imieniu Unii Europejskiej listu ze skutkiem wiążącym dla Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Porozumienie zmieniające w formie wymiany listów publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wraz z datą jego wejścia w życie.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

POROZUMIENIE W FORMIE WYMIANY LISTÓW

stanowiące Porozumienie z Nową Zelandią w sprawie zmian załączników II, V, VII i VIII do Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi z dnia 17 grudnia 1996 r.

A. List Unii Europejskiej

23 marzec 2015 r.

Szanowna Pani,

w związku z art. 16 ust. 2 Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi z dnia 17 grudnia 1996 r. mam zaszczyt zaproponować następujące zmiany załączników II, V, VII i VIII do Umowy:

zgodnie z zaleceniem Wspólnego Komitetu Zarządzającego ustanowionego w art. 16 ust. 1 Umowy proponuję zastąpienie tekstu załączników II, V, VII i VIII odpowiednimi tekstami załączników II, V, VII i VIII załączonymi do niniejszego listu.

Byłbym zobowiązany za potwierdzenie zgody Nowej Zelandii na te zmiany załączników do Umowy.

W związku z art. 18 ust. 3 Umowy z przyjemnością zawiadamiam również o zakończeniu wewnętrznej procedury zatwierdzenia zmian przez Unię Europejską.

Proszę przyjąć wyrazy mojego najwyższego poważania.

W imieniu Unii Europejskiej

Ladislav MIKO

B. List Nowej Zelandii

31 marzec 2015 r.

Szanowny Panie,

mam zaszczyt przedstawić odpowiedź na Państwa list w sprawie zmian załączników II, V, VII i VIII do Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi z dnia 17 grudnia 1996 r.

Z przyjemnością potwierdzam, że zgodnie z zaleceniem Wspólnego Komitetu Zarządzającego ustanowionego w art. 16 ust. 1 Umowy Nowa Zelandia akceptuje proponowane zmiany, których tekst jest załączony do niniejszego listu.

W związku z art. 18 ust. 3 Umowy z przyjemnością zawiadamiam również o zakończeniu wewnętrznej procedury zatwierdzenia zmian przez Nową Zelandię.

Proszę przyjąć wyrazy szacunku.

Z poważaniem

Pani Deborah ROCHE
Zastępca Dyrektora Generalnego ds. Polityki i Handlu

„ZAŁĄCZNIK II

ODPOWIEDZIALNE ORGANY

CZĘŚĆ A

Nowa Zelandia

Za kontrole sanitarne i weterynaryjne odpowiada ministerstwo ds. sektorów produkcji podstawowej (Ministry for Primary Industries).

- W odniesieniu do wywozu do Unii Europejskiej ministerstwo ds. sektorów produkcji podstawowej odpowiada za wyznaczanie norm i wymagań sanitarnych (w dziedzinie bezpieczeństwa żywności) i zoosanitarnych (w zakresie zdrowia zwierząt) oraz za regulowanie certyfikacji zdrowia poświadczającej przestrzeganie uzgodnionych norm i wymagań sanitarnych i zoosanitarnych.
- W odniesieniu do przywozu do Nowej Zelandii ministerstwo ds. sektorów produkcji podstawowej odpowiada za wyznaczanie norm i wymagań sanitarnych (w dziedzinie bezpieczeństwa żywności) i zoosanitarnych (w zakresie zdrowia zwierząt).

CZĘŚĆ B

Unia Europejska

Kompetencje w zakresie kontroli są podzielone między służbami krajowymi w poszczególnych państwach członkowskich a Komisją Europejską. W tym względzie stosuje się następujące postanowienia:

- w odniesieniu do wywozu do Nowej Zelandii państwa członkowskie są odpowiedzialne za kontrolę warunków i wymagań produkcyjnych, włącznie z inspekcjami i audytami ustawowymi, oraz za wystawianie świadectw zdrowia poświadczających przestrzeganie uzgodnionych norm i wymagań sanitarnych i zoosanitarnych,
- w odniesieniu do przywozu do Unii Europejskiej Komisja Europejska jest odpowiedzialna za całościową koordynację, inspekcje/audyty systemów kontroli oraz niezbędne działania legislacyjne w celu zapewnienia jednolitego stosowania norm i wymagań w ramach rynku wewnętrznego.

ZAŁĄCZNIK V

UZNAWANIE ŚRODKÓW SANITARNYCH**Glosariusz**

Tak (1)	Równoważność uzgodniona. Stosuje się wzory poświadczeń zdrowotności określone w załączniku VII sekcja 1 lit. a). UE może wystawiać swoje świadectwa przywozowe dotyczące żywych zwierząt i produktów zwierzęcych z Nowej Zelandii ze statusem »Tak (1)« w TRACES przy użyciu wzoru uzgodnionego przez obie Strony.
Tak (2)	Równoważność uzgodniona co do zasady. Do rozstrzygnięcia pozostają pewne szczegółowe kwestie. Stosuje się wzór świadectwa zdrowia lub dokumenty weterynaryjne Strony dokonującej przywozu.
Tak (3)	Równoważność w formie zgodności z wymogami Strony dokonującej przywozu. Stosuje się wzór świadectwa zdrowia lub dokumenty weterynaryjne Strony dokonującej przywozu.
BO	Brak oceny. Stosuje się wzór weterynaryjnego świadectwa zdrowia lub dokumenty weterynaryjne Strony dokonującej przywozu.
E	W trakcie oceny – do rozpatrzenia. Stosuje się wzór świadectwa zdrowia lub dokumenty weterynaryjne Strony dokonującej przywozu.
[]	Kwestie do rychłego rozstrzygnięcia.
Nie	Brak równoważności lub konieczność pogłębionej oceny. Wymiana handlowa jest możliwa, jeżeli Strona dokonująca wywozu spełni wymagania Strony dokonującej przywozu.

nd.	Nie dotyczy
ASF	Afrykański pomór świń
BSE	Gąbczasta encefalopatia bydła
BT	Choroba niebieskiego języka
C	Celsjusz
CBPP	Zaraza płucna bydła
CSF	Klasyczny pomór świń
UE/NZ	Unia Europejska/Nowa Zelandia
E-Cert	Nowozelandzki elektroniczny system przesyłu danych do celów wystawiania wywozowych świadectw zdrowia.
EIA	Niedokrwistość zakaźna koni
FMD	FMD
gst	podatek od towarów i usług
HPNAI	Wysoce zjadliwa grypa ptaków
HTST	Pasteryzacja w krótkim czasie i w wysokiej temperaturze
IBR	Zakaźne zapalenie nosa i tchawicy
LPNAI	Nisko zjadliwa grypa ptaków
LSD	Choroba guzowatej skóry bydła
min	minuta(-y)
ND	Rzekomy pomór drobiu
Brak	Brak warunków specjalnych
OIE	Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt
PAP	Przetworzone białko zwierzęce
PPR	Pomór małych przeżuwaczy
PRRS	Syndrom rozrodczo-oddechowy świń
RND	Księgosusz
SVD	Choroba pęcherzykowa świń
TRACES	Unijny elektroniczny system przesyłu danych do celów wystawiania wywozowych świadectw zdrowia.
TSE	Przenośne encefalopatie gąbczaste
UHT	Sterylizacja UHT
VS	Pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej

Plazma zarodkowa i żywe zwierzęta

Towar	Wywóz z UE do Nowej Zelandii ⁽¹⁾					Wywóz z Nowej Zelandii do UE				
	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie
	Normy UE	Normy NZ				Normy NZ	Normy UE			
1. Nasienie										
— Bydło	88/407/EWG	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Zob. rozdział 28: — Gorączka Q — Choroba niebieskiego języka		Animal Products Act z 1999 r.	88/407/EWG 2011/630/UE	E	IBR. zob. rozdział 28	UE rozważy, czy badanie nasienia pod kątem IBR metodą PCR zatwierdzoną przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE) daje równoważną pewność co do wolności od choroby IBR.
— Owce/kozy	92/65/EWG 2010/470/UE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Products Act z 1999 r.	92/65/EWG 2010/472/UE	BO		
— Świnie	90/429/EWG	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	90/429/EWG 2012/137/UE	BO		
— Zwierzyna płowa	92/65/EWG	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Products Act z 1999 r.	92/65/EWG	Nie		
— Konie	92/65/EWG 2010/470/UE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (3)			Animal Products Act z 1999 r.	92/65/EWG 2004/211/WE 2010/471/UE	Tak (3)		

— Psy	92/65/EWG	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	92/65/EWG	BO		
-------	-----------	--------------------------------	----	--	--	-------------------------------	-----------	----	--	--

2. Zarodki (z wyjątkiem zarodków, które zostały wytworzone z naruszeniem ciągłości osłonki przejrzystej (zona pellucida))

— Bydło zarodki uzyskane <i>in vivo</i>	89/556/EWG	Biosecurity Act z 1993 r.	Tak (1)	Zob. rozdział 28: — Gorączka Q — Wirusowa biegunka bydła (typ II)		Animal Products Act z 1999 r.	89/556/EWG 2006/168/WE	Tak (1)		
zarodki uzyskane <i>in vitro</i>	89/556/EWG	Biosecurity Act z 1993 r.	Tak (1)	Zob. rozdział 28: — Gorączka Q — Wirusowa biegunka bydła (typ II)		Animal Products Act z 1999 r.		Tak (3)		
— Owce/kozy	92/65/EWG 2010/470/UE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Products Act z 1999 r.	92/65/EWG 2010/472/UE	BO		
— Świnie	92/65/EWG	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	92/65/EWG	BO		
— Zwierzyna płowa	92/65/EWG	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Products Act z 1999 r.	92/65/EWG	Nie		

— Konie	92/65/EWG 2010/470/UE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/65/EWG 2004/211/WE 2010/471/UE	Tak (3)		
— Drób jaja wylę- gowe	2009/158/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2009/158/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)	Salmonella zob. rozdział 28	
— Ptaki bezgrze- bieniowe jaja wylęgowe								BO		

3. Żywe zwierzęta

— Bydło	64/432/EWG	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 i (UE) nr 206/2010	Tak (3)	IBR zob. rozdział 28	
— Owce/kozy	91/68/EWG Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2004/212/WE Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 i (UE) nr 206/2010	Tak (3)		UE zbada, czy NZ jest wolna od trzę- sawki
— Świnie	64/432/EWG	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenie (UE) nr 206/2010	Tak (3)	Choroba Aujesz- kyego zob. roz- dział 28	

— Zwierzyna płowa	2004/68/WE 92/65/EWG	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2004/68/WE Rozporządzenie (UE) nr 206/2010	Tak (3)		
— Koniowate	2009/156/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (3)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/260/EWG 93/195/EWG 93/196/EWG 93/197/EWG 2004/211/WE 2009/156/WE 2010/57/UE	Tak (3)	EIA zob. rozdział 28	
— Psy, koty i fretki	O charakterze handlowym: 92/65/EWG 2013/519/UE O charakterze nie- handlowym: 2003/803/WE Rozporządzenia (WE) nr 998/2003 (UE) nr 576/2013 (UE) nr 577/2013	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (3)	Wścieklizna zob. rozdział 28		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Przywóz w celach handlowych: 92/65/EWG 2011/874/UE 2013/519/UE O charakterze nie- handlowym: 2011/874/UE 2013/519/UE 2013/520/UE Rozporządzenia (WE) nr 998/2003 (UE) nr 576/2013 (UE) nr 577/2013	Tak (3)	Wścieklizna zob. rozdział 28	
— Żywy drób	2009/158/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2009/159/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)	Salmonella zob. rozdział 28	

— Ptaki bezgrzebieniowe			BO					BO		
— Żywe pszczoły i trzmiele, w tym plazma zarodkowa pszczół i trzmieli	92/65/EWG	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	92/65/EWG 2013/503/UE Rozporządzenie (UE) nr 206/2010	Tak (1)	Pszczoły/trzmiele zob. rozdział 28 Brak handlu towarami do państw członkowskich lub regionów wymienionych w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji 2013/503/UE.	

(¹) Towary muszą w pełni spełniać warunki swobodnego handlu wewnątrzunijnego, chyba że określono inaczej.

Sekcja 2

Mięso (w tym mięso świeże, świeże mięso drobiowe, mięso zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych i mięso zwierząt łownych), mięso mielone, surowe wyroby mięsne i produkty mięsne do spożycia przez ludzi

Towar	Wywóz z UE do Nowej Zelandii					Wywóz z Nowej Zelandii do UE				
	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie
	Normy UE	Normy NZ				Normy NZ	Normy UE			

4. Mięso

4.A. Mięso świeże zgodnie z definicją w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004. W tym mięso mielone i nieprzetworzone (świeże) krew/kości/tłuszcz do spożycia przez ludzi.

Zdrowie zwierząt — Przeżuwacze — Koniowate	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 i (UE) nr 206/2010	Tak (1)		
---	--	--------------------------------	---------	--	--	-------------------------------	---	---------	--	--

— Świnie	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	PRRS zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenie (UE) nr 206/2010	Tak (1)		
Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) ⁽¹⁾ nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	2011/163/WE Rozporządzenia (WE) ⁽¹⁾ nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 i (UE) nr 206/2010	Tak (1)	Salmonella i BSE zob. rozdział 28 — Mięso mielone musi być zamrożone.	

4.B. Świeże mięso drobiowe

Zdrowie zwierząt — Drób	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
— Indyki			Tak (3)					BO		
Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 798/2008	BO		

4.C. Mięso zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych

Zdrowie zwierząt — Zwierzyna płowa — Świnie	92/118/EWG ¹ 2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	PRRS zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenie (UE) nr 206/2010	Tak (1)		
— Króliki	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 119/2009	Tak (1)		
— Inne ssaki lądowe	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 119/2009	Tak (1)		
— Ptaki łowne (w tym ptaki bezgrzebieniowe)	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
Zdrowie publiczne — Ssaki lądowe	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 119/2009	Tak (1)		

— Ptaki łowne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
— Ptaki bezgrze- bieniowe			Tak (1)					Tak (1)		

4.D. Mięso zwierząt łownych

Zdrowie zwie- rząt — Zwierzyna płowa — Króliki	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenia (WE) nr 119/2009 i (UE) nr 206/2010	Tak (1)		
— Świnie	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	CSF i PRRS zob. rozdział 28		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenia (WE) nr 119/2009 i (UE) nr 206/2010	Tak (1)		
— Inne dzikie ssaki lądowe	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 119/2009	BO		

— Ptaki łowne	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
Zdrowie publiczne — Dzikie ssaki lądowe	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 119/2009	Tak (1)	Nieoskórowane i niewytrzewione dzikie zającowate muszą być schłodzone do temp. +4 °C przez nie dłużej niż 15 dni przed planowaną datą przywozu.	
— Ptaki łowne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 798/2008	BO		

5. Surowe wyroby mięsne

5.A. Surowe wyroby mięsne z mięsa świeżego

Zdrowie zwierząt — Przeżuwacze — Świnie	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	PRRS zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	2000/572/WE 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
--	--	--------------------------------	---------	--------------------------	--	-------------------------------	--	---------	--	--

Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	2000/572/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)	Tylko mrożone BSE zob. rozdział 28	
--------------------------	--	---	---------	-------------------------	--	-------------------------------	--	---------	--	--

5.B. Surowe wyroby mięsne ze świeżego mięsa drobiowego

Zdrowie zwierząt — Drób	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Products Act z 1999 r.	2000/572/WE 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
— Indyki			Tak (3)					BO		
Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r. Animal Products Act z 1999 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2000/572/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	BO	Tylko mrożone	

5.C. Surowe wyroby mięsne z mięsa zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych

Zdrowie zwierząt — Zwierzyna płowa — Świnie	92/118/EWG 2002/99/WE Rozporządzenie (UE) nr 206/2010	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	PRRS zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2000/572/WE 2002/99/WE Rozporządzenie (UE) nr 206/2010	Tak (1)		
— Króliki	92/118/EWG 2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2000/572/WE 2002/99/WE	Tak (1)		
— Ptaki bezgrzebieniowe	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Products Act z 1999 r.	2000/572/WE 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
— Ptaki łowne	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Products Act z 1999 r.	2000/572/WE 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
Zdrowie publiczne — Zwierzyna płowa — Świnie — Króliki	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2000/572/WE 2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)	Tylko mrożone	

— Ptaki łowne — Ptaki bezgrzebieniowe	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004		Tak (1)				2000/572/WE 2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 798/2008	BO Tak (1)		
--	--	--	---------	--	--	--	--	---------------	--	--

5.D. Surowe wyroby mięsne z mięsa zwierząt łownych

Zdrowie zwierząt — Zwierzyna płowa — Króliki	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2000/572/WE 2002/99/WE	Tak (1)		
— Świnie	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	CSF i PRRS zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	2000/572/WE 2002/99/WE	Tak (1)		
— Ptaki łowne	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Nie			Animal Products Act z 1999 r.	2000/572/WE 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
Zdrowie publiczne — Dzikie ssaki lądowe	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2000/572/WE 2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)	Tylko mrożone	

— Ptaki łowne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004		Tak (1)				2000/572/WE 2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 798/2008	BO		
---------------	--	--	---------	--	--	--	--	----	--	--

6. Produkty mięsne

6.A. Produkty mięsne z mięsa świeżego

Zdrowie zwierząt — Przeżuwacze — Konie — Świnie	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	PRRS zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	

6.B. Produkty mięsne ze świeżego mięsa drobiowego

Zdrowie zwierząt	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Poddane obróbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3		Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
-------------------------	------------	-----------------------------------	---------	---	--	-------------------------------	---	---------	--	--

Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 798/2008	BO		
--------------------------	--	---	---------	--	--	-------------------------------	--	----	--	--

6.C. Produkty mięsne ze zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych

Zdrowie zwierząt — Świnie — Zwierzyna płowa — Króliki	92/118/EWG 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	PRRS zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE	Tak (1)		
— Ptaki bezgrzebieniowe	92/118/EWG 2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Poddane obróbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3		Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
— Inne ptaki łowne	92/118/EWG 2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Poddane obróbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3		Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE	Tak (3)		

Zdrowie publiczne — Świnie — Zwierzyna płowa — Króliki	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
— Ptaki łowne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/W Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
— Ptaki bezgrzebieniowe			Tak (1)					Tak (1)		

6.D. Produkty mięsne ze zwierząt łownych

Zdrowie zwierząt Zwierzęta łowne — Świnie	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	CSF i PRRS zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE 2007/777/WE	Tak (1)		
— Zwierzyna płowa — Króliki	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE 2007/777/WE	Tak (1)		

— Ptaki łowne	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Poddane obróbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3		Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
Zdrowie publiczne Zwierzęta łowne	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)		
— Ptaki łowne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 798/2008	BO		

(¹) Wszelkie odniesienia do rozporządzeń (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 854/2004 należy interpretować jako obejmujące odpowiednie środki wykonawcze i kryteria mikrobiologiczne zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 2073/2005, (WE) nr 2074/2005 i (WE) nr 2076/2005.

Inne produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi

Towar	Wywóz z UE do Nowej Zelandii ¹					Wywóz z Nowej Zelandii do UE				
	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie
	Normy UE	Normy NZ				Normy NZ	Normy UE			

7. Produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi

7.A. Osłonki zwierzęce

Zdrowie zwierząt — Bydło — Owce — Kozy — Świnie	92/118/EWG 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2003/779/WE 2007/777/WE 477/2010/UE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	

7.B. Przetworzone kości i produkty kostne przeznaczone do spożycia przez ludzi

Zdrowie zwierząt Mięso świeże: — Przeżuwacze — Konie — Świnie	92/118/EWG 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	PRRS zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
--	---	--------------------------------	---------	--------------------------	--	-------------------------------	--	---------	--	--

— Drób	92/118/EWG 2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Poddane ob- róbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE	Tak (3)		
Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermo- wych — Świnie — Zwierzyna płowa	92/118/WE 2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	PRRS zob. rozdział 28		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE	Tak (1)		
— Ptaki łowne	92/118/EWG 2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Poddane ob- róbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE	Tak (3)		
Zwierzęta łowne — Zwierzyna płowa — Świnie	92/118/WE 2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	CSF i PRRS zob. rozdział 28		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/118/WE 2002/99/WE 2007/777/WE	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)	Poddane ob- róbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3				Tak (3)		
Zdrowie pu- bliczne Mięso świeże: — Przeżuwacze — Konie — Świnie	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2007/777/WE Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	

Drób Mięso świeże	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	2007/777/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	BO		
Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermo- wych — Ssaki	92/118/EWG Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	2007/777/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)					BO		
Zwierzęta łowne — Ssaki	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	2007/777/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)					BO		

7.C. Przetworzone białko zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi

Zdrowie zwierząt Przetworzone białko zwierzęce z mięsa świeżego: — Przeżuwacze — Konie — Świnie	92/118/EWG 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	PRRS zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE 477/2010/UE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
Drób Przetworzone białko zwierzęce z mięsa świeżego	92/118/EWG 2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Poddane obróbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3		Animal Products Act z 1999 r.	94/438/WE 92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE	Tak (3)		
Zwierzęta dzięki utrzymywane w warunkach fermowych — Świnie — Zwierzyna płowa	92/118/EWG 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	PRRS zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE 477/2010/UE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)	Poddane obróbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3				Tak (3)		

Zwierzęta łowne — Świnie — Zwierzyna płowa	92/118/EWG 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	CSF i PRRS zob. rozdział 28		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE 477/2010/UE Roz- porządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)	Poddane ob- róbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3				Tak (3)		
Zdrowie pu- bliczne Przetworzone białko zwierzęce z mięsa świeżego — Przeżuwacze — Konie — Świnie	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 999/2001	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 999/2001	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	
Drób Przetworzone białko zwierzęce z mięsa świeżego	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	BO		

Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2007/777/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)					BO		
Zwierzęta łowne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)					BO		

7.D. Krew i produkty z krwi przeznaczone do spożycia przez ludzi

Zdrowie zwierząt Krew i produkty z krwi z mięsa świeżego: — Przeżuwacze — Konie — Świnie	92/118/WE 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	PRRS zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (UE) nr 206/2010	Tak (1)		
---	--	-----------------------------------	---------	--------------------------	--	-------------------------------	---	---------	--	--

Drób Krew i produkty z krwi z mięsa dro- biowego	92/118/EWG 2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Poddane ob- róbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)		
Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermo- wych — Świnie — Zwierzyna płowa	92/118/EWG 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	PRRS zob. rozdział 28		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)	Poddane ob- róbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3				Tak (3)		
Zwierzęta łowne — Świnie — Zwierzyna płowa	92/118/EWG 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	CSF i PRRS zob. rozdział 28		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)	Poddane ob- róbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3				Tak (3)		

Zdrowie publiczne — Przeżuwacze — Konie — ŚwinieMięso świeże	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	
Drób Mięso świeże	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	BO		
Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych — Ssaki	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)					BO		

Zwierzęta łowne — Ssaki	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)					BO		

7 E. Smalec i tłuszcze wytopione do spożycia przez ludzi

Zdrowie zwierząt Ssaki domowe Produkty z mięsa świeżego: — Przeżuwacze — Konie — Świnie	92/118/EWG 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
Drób Produkty z mięsa świeżego:	92/118/EWG 2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Poddane ob- róbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 798/2008	Tak (3)		

Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych — Świnie — Zwierzyna płowa	92/118/EWG 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)	Poddane obróbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3				Tak (3)		
Zwierzęta łowne — Świnie — Zwierzyna płowa	92/118/EWG 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	CSF zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)	Poddane obróbce cieplnej o przedłużonej trwałości obróbka F ₀ 3				Tak (3)		
Zdrowie publiczne — Przeżuwacze — Konie — ŚwinieMięso świeże	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	

Drób Mięso świeże	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	BO		
Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermo- wych	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2007/777/WE 2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)					BO		
Zwierzęta łowne	92/118/EWG Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/118/EWG 2007/777/WE 2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)		
— Ptaki łowne			Tak (1)					BO		

7.F. Żelatyna przeznaczona do spożycia przez ludzi

Zdrowie zwierząt	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	BO		
Zdrowie pu- bliczne	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	BO	BSE zob. rozdział 28		Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 2074/2005	BO	BSE zob. rozdział 28	

7.G. Kolagen przeznaczony do spożycia przez ludzi

Zdrowie zwierząt	Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	BO		
Zdrowie pu- bliczne	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Pro- ducts Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	BO	BSE zob. rozdział 28		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	BO	BSE zob. rozdział 28	

7.H. Żołądki i pęcherze (solone, suszone lub podgrzane i inne produkty)

Zdrowie zwierząt — Bydło — Owce — Kozy — Świnie	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (3)			Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE 2007/777/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Tak (1)		
Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)		

8. Mleko i produkty mleczne przeznaczone do spożycia przez ludzi. W tym siara i produkty na bazie siary przeznaczone do spożycia przez ludzi.

Zdrowie zwierząt Ssaki domowe, w tym — Bydło — Bawoły — Owce — Kozy	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE Rozporządzenie (UE) nr 605/2010	Tak (1)		
Zdrowie publiczne — Pasteryzowane	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (UE) nr 605/2010	Tak (1)		

— Niepasteryzowane sery poddane obróbce cieplnej	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Food Act z 1981 r. Normy NZ dotyczące żywności (przetwarzania mleka i produktów mlecznych) z 2002 r.	Tak (1)	Sery poddane obróbce cieplnej zob. rozdział 28		Food Act z 1981 r. Animal Products Act (1999 r.)	2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (UE) nr 605/2010	Tak (1)		
— Produkty z mleka niepasteryzowanego (z wyjątkiem mleka surowego)	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Food Act z 1981 r. Animal Products Act z 1999 r.	2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (UE) nr 605/2010	Tak (1)		

9. Produkty rybołówstwa przeznaczone do spożycia przez ludzi (z wyjątkiem żywych)

Zdrowie zwierząt Dzikie zwierzęta morskie — Ryby — Jaja/ikra — Mięczaki — Szkarłupnie — Oślönice, ślimaki morskie i skorupiaki	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Łososiowate zob. rozdział 28 Jaja/ikra zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Tak (1)		
---	---	--------------------------------	---------	--	--	-------------------------------	----------------------------------	---------	--	--

Dzikie zwierzęta słodkowodne — Łososiowate — Jaja/ikra — Raki	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Łososiowate zob. rozdział 28 Jaja/ikra zob. rozdział 28 Raki (mrożone lub przetworzone)		Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Tak (1)	Raki (mrożone lub przetworzone)	
— Ryby (inne niż łososiowate) — Mięczaki — Skorupiaki	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Tak (1)		
Produkty akwakultury (morskie i słodkowodne zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych) — Łososiowate — Jaja/ikra	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Łososiowate zob. rozdział 28 Jaja/ikra zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Tak (1)	Łososiowate (patroszone)	
— Mięczaki, szkarłupnie, — Oślönice, ślimaki morskie i skorupiaki	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Mrożone lub przetworzone		Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Tak (1)	Mrożone lub przetworzone	

— Ryby (inne niż łososiowate)	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Tak (1)		
Zdrowie publiczne — Ryby — Jaja/ikra — Małże, szkarłupnie, osłonice, ślimaki morskie i skorupiaki	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	2011/163/UE (akwakultura) Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 2074/2005	Tak (1)		

10. **Żywe ryby, mięczaki, skorupiaki, wraz z jajami i gametami**

Zdrowie zwierząt Do spożycia przez ludzi — Żywe małże, szkarłupnie, osłonice, ślimaki morskie — Żywe skorupiaki — Żywe ryby — Inne zwierzęta wodne	93/53/EWG 95/70/WE 2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Tak (1)		
--	--	--------------------------------	----	--	--	-------------------------------	----------------------------------	---------	--	--

Do hodowli, chowu, przekaza- nia — Żywe mięczaki i ryby	93/53/EWG 95/70/WE Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008	Tak (3)		
Zdrowie pu- bliczne — Żywe ryby — Żywe mię- czaki, szkar- łupnie, osło- nice, ślimaki morskie — Żywe skoru- piaki — Inne ryby	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2011/163/UE (akwakultura do spożycia przez lu- dzi) Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 2074/2005	Tak (1)		

11. Produkty różne przeznaczone do spożycia przez ludzi

11.A. Miód

Zdrowie zwie- rząt	92/118/EWG 2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	92/118/EWG 2002/99/WE	Tak (3)		
-------------------------------	--------------------------	--------------------------------------	----	--	--	---------------------------------------	--------------------------	---------	--	--

Zdrowie publiczne	2001/110/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	BO			Animal Products Act z 1999 r.	2001/110/WE 2011/163/UE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 2074/2005	Tak (3)		
--------------------------	---	--	----	--	--	-------------------------------	---	---------	--	--

11.B. Żabie udka

Zdrowie zwierząt	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE	BO		
Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	BO			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 2074/2005	BO		

11.C. Ślimaki przeznaczone do spożycia przez ludzi

Zdrowie zwierząt	2002/99/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE	BO		
-------------------------	------------	-----------------------------------	----	--	--	-------------------------------	------------	----	--	--

Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	BO			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 2074/2005	BO		
11.D. Produkty jajeczne										
Zdrowie zwierząt	2002/99/WE 2009/158/WE	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	2002/99/WE 2009/158/WE	BO		
Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004	Food Act z 1981 r. Health Act z 1956 r.	BO			Animal Products Act z 1999 r.	2011/163/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 798/2008	BO		

Produkty nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi

Towar	Wywóz z UE do Nowej Zelandii ¹					Wywóz z Nowej Zelandii do UE				
	Warunki handlowe		Równo- ważność	Warunki spe- cialne	Działanie	Warunki handlowe		Równo- ważność	Warunki specjalne	Działanie
	Normy UE	Normy NZ				Normy NZ	Normy UE			

12. Osłonki zwierzęce do produkcji karmy dla zwierząt domowych lub do celów technicznych

Zdrowie zwierząt — Bydło — Owce — Kozy — Świnie	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (2)	Stosuje się ograniczenia związane z TSE.		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	2003/779/WE Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	
Zdrowie pu- bliczne	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Health Act z 1956 r. Agricultural Compounds and Veteri- nary Medici- nes Act z 1997 r.	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28			Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	

13. Mleko, produkty mleczne i siara, nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi

Zdrowie zwierząt — Bydło — Owce — Kozy — Pasteryzowane, UHT lub sterylizowane	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)		
---	--	--------------------------------------	---------	--	--	---------------------------------------	--	---------	--	--

Niepasteryzowana siara i mleko do zastosowań poza łańcuchem paszowym	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (3)			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (3)		
Zdrowie publiczne			nd.					nd.		

14. Kości i produkty kostne (z wyjątkiem mączki kostnej), rogi i produkty z rogów (z wyjątkiem mączki rogowej) oraz kopyta i produkty z kopyt (z wyjątkiem mączki z kopyt) przeznaczone do innych zastosowań niż materiał paszowy, nawozy organiczne lub polepszacze gleby

Zdrowie zwierząt	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	
Zdrowie publiczne			nd.					nd.		

15. Przetworzone białko zwierzęce na pasze

Zdrowie zwierząt Przetworzone białko zwierzęce przeznaczone do produkcji karmy dla zwierząt domowych	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011		Tak (1)	BSE zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	
--	--	--	---------	----------------------	--	-------------------------------	--	---------	----------------------	--

Przetworzone białko zwierzęce z materiału innego niż pochodzący od ssaków	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22				Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011			
— z materiału z ryb			Tak (1)					Tak (1)		
— z materiału z ptaków			Tak (2)	70 °C/50 min 80 °C/9 min lub 100 °C/ 1 min lub w warunkach równoważnych				Tak (1)		
Zdrowie publiczne			nd.					nd.		

16. Przetworzona krew i produkty z krwi (z wyjątkiem surowicy z koniowatych) do zastosowań poza łańcuchem paszowym

Zdrowie zwierząt — Bydło, owce, kozy, świnię	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	
— <i>Koniowate</i>	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	BO		

— Ptaki	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	BO		
Zdrowie pu- bliczne			nd.					nd.		

17. **Smalec i tłuszcze wytopione nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi, w tym oleje z ryb**

Zdrowie zwie- rząt — Tłuszcze wyto- pione i oleje	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	BSE zob.rozdział 28 Stosuje się do- datkowe wy- mogi w zakre- sie oznakowa- nia związanego z BSE.		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	
— Smalec (wie- przowy)	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Produkt ze świeżego mięsa wieprzowego, zwierząt dzi- kich utrzymy- wanych w wa- runkach fermo- wych i zwierząt łownych posia- dającego status Tak (1) wska- zany uprzednio w odniesieniu do zdrowia zwierząt.		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)		
				CSF zob. rozdział 28						

— Olej z ryb	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)		
Pochodne tłuszczów z materiału kat. 2 lub 3 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	E		
Zdrowie publiczne			nd.					nd.		

18. A. Żelatyna na paszę lub do celów poza łańcuchem paszowym

Zdrowie zwierząt	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	BO		
Zdrowie publiczne			nd.					nd.		

18. B. Hydrolizaty białkowe, kolagen, fosforan dwuwapniowy i trójwapniowy

Zdrowie zwierząt	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	BO		
-------------------------	--	--------------------------------------	----	--	--	---------------------------------------	--	----	--	--

Zdrowie publiczne			nd.					nd.		
--------------------------	--	--	-----	--	--	--	--	-----	--	--

19. Skóry i skórki

Zdrowie zwierząt — Kopytne z wyjątkiem koniowatych	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)		
— Koniowate — Inne ssaki	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011		BO				Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)		
— Ptaki bezgrzebieniowe (strusie, emu, nandu)	Rozporządzenie (WE) nr 1069/2009	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO				Rozporządzenie (WE) nr 1069/2009	Tak (1)		
Zdrowie publiczne			nd.					nd.		

20. Wełna i włókno/sierść

Zdrowie zwierząt — Owce, kozy, wielbłądowate	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Tylko wełna odtłuszczona	Prana i myta w 75 °C lub przygotowana w równorzędny sposób	Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)		
--	---	--------------------------------	---------	--------------------------	--	-------------------------------	---	---------	--	--

— Inne przeżuwacze i świnie	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011		BO				Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)		
— Inne	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011		BO				Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)		
Zdrowie publiczne			nd.					nd.		

21. Karma dla zwierząt domowych (w tym przetworzona) zawierająca wyłącznie materiał kategorii 3

Zdrowie zwierząt Przetworzona karma dla zwierząt domowych (uzyskana ze ssaków) Hermetycznie zamknięte pojemniki Karma dla zwierząt domowych półwilgotna i sucha Pokarm do żucia dla psów uzyskany z kopytnych (z wyjątkiem koniowatych)	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28		Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	
Dodatki smakowe			BO					Tak (3)		

Przetworzona karma dla zwierząt domowych (uzyskana ze zwierząt innych niż ssaki) — Hermetycznie zamknięte pojemniki — Karma dla zwierząt domowych półwilgotna i sucha	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011		Tak (1)				Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)		
— * z materiału z ryb			Tak (1)					Tak (1)		
— * z materiału z ptaków			Tak (2)	70 °C/50 min 80 °C/9 min 100 °C/1 m in lub w warunkach równoważnych				Tak (1)		
Dodatki smakowe			BO					Tak (3)		
Surowa karma dla zwierząt domowych Do bezpośredniego spożycia	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	BO	BSE zob. rozdział 28	
Zdrowie publiczne			nd.					nd.		

22. Surowica z koniowatych

Zdrowie zwierząt	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	BO		
Zdrowie pu- bliczne			nd.					nd.		

23. Inne produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego do wytwarzania paszy, w tym karmy dla zwierząt domowych, oraz do zastosowań poza łańcuchem paszowym

Zdrowie zwierząt Mięso świeże — Bydło — Owce — Kozy — Świnie — Konie	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)	Produkt z mięsa świe- żego, zwierząt dzikich utrzy- mywanych w warunkach fer- mowych i zwierząt łow- nych posiadają- cego status Tak (1) wskazany uprzednio w odniesieniu do zdrowia zwie- rząt.		Animal Pro- ducts Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 999/2001 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)	BSE zob. rozdział 28	
Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermo- wych — Świnie — Zwierzyna pło- waZwierzęta łowne — Świnie — Zwierzyna płowa				BSE zob. rozdział 28 Stosuje się do- datkowe wy- mogi w zakre- sie oznakowa- nia związanego z BSE.						

				CSF zob. rozdział 28						
Mięso świeże — drób	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	BO		
Mięso zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych i zwierząt łownych — Ptaki łowne										
Inne gatunki	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	E		
Zdrowie publiczne			nd.					nd.		

24. Produkty pszczele – nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi

Zdrowie zwierząt	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	BO		
Zdrowie publiczne			nd.					nd.		

25. Trofea myśliwskie

Zdrowie zwierząt	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1)		
— Uzyskane ze ssaków										
— Uzyskane z ptaków			BO					BO		
Zdrowie publiczne			nd.					nd.		

26. Obornik – przetworzony

Zdrowie zwierząt	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Biosecurity Act z 1993 r. S 22	BO			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	BO		
Zdrowie publiczne			nd.					nd.		

Ogólne kwestie przekrojowe

	Wywóz z UE do Nowej Zelandii ¹					Wywóz z Nowej Zelandii do UE				
	Warunki handlowe		Równoważ- ność	Warunki spe- cialne	Dzia- łanie	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie
	Normy UE	Normy NZ				Normy NZ	Normy UE			
Kwestia	Przepisy dotyczące certyfikacji									

27. Kwestie przekrojowe

Woda	98/83/WE	Animal Products Act z 1999 r. Health Act z 1956 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	98/83/WE	Tak (1)		
Pozostałości Monitorowanie pozostałości — Gatunki o czerwonym mięsie	96/22/WE 96/23/WE	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	96/22/WE 96/23/WE	Tak (1)		
— Inne gatunki inne produkty			Tak (3)					Tak (3)		

Systemy certyfikacji	96/93/WE	Animal Products Act z 1999 r.	Tak (1) Status równoważności dotyczy wszystkich zwierząt i produktów zwierzęcych, którym przyznano odpowiednio zarówno równowagę w zakresie zdrowia zwierząt, jak w zakresie zdrowia publicznego (Tak (1)).			Animal Products Act z 1999 r.	92/118/EWG 96/93/WE 2002/99/WE Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 2074/2005 (WE) nr 1251/2008 (WE) nr 1069/2009 (UE) nr 142/2011	Tak (1) Status równoważności dotyczy wszystkich zwierząt i produktów zwierzęcych, którym przyznano status równoważności »Tak (1)« wymienionych w pozycjach nr 3, 4 A, 4C, 4D, 5 A, 5C, 5D, 6 A, 6C, 6D, 7 A, 7B, 7C, 7D, 7E, 7H, 9, 10, 12, 15, 16, 17, 19, 21 i 23	Jeżeli urzędowe świadectwo zdrowia jest wystawiane po wysłaniu przesyłki, podaje się w nim odnośnik do właściwego dokumentu kwalifikującego (eligibility document, ED), datę wystawienia dokumentu kwalifikującego potwierdzającego urzędowe świadectwo zdrowia, datę wysłania przesyłki i datę podpisania urzędowego świadectwa zdrowia. W razie jakichkolwiek problemów ze świadectwem po wysłaniu z Nowej Zelandii Nowa Zelandia informuje punkt kontroli granicznej.	
Powrotny wywóz przywożonych produktów zwierzęcych	96/93/WE	Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Biosecurity Act z 1993 r.	Tak (1)	Produkty zwierzęce mogą być uzyskane całkowicie lub częściowo ze zgodnych z przepisami produktów zwierzęcych, które pochodzą z państw trzecich i z zakładów kwalifikujących się do handlu z UE i Nową Zelandią.		Animal Products Act z 1999 r. Food Act z 1981 r. Biosecurity Act z 1993 r.	96/93/WE	Tak (1)	Produkty zwierzęce mogą być uzyskane całkowicie lub częściowo ze zgodnych z przepisami produktów zwierzęcych, które pochodzą z państw trzecich i z zakładów kwalifikujących się do handlu z UE i Nową Zelandią.	

System monitorowania i badań mikrobiologicznych ^{(1), (2)} w tym: metody badawcze, normy pobierania próbek i przygotowania oraz działania regulacyjne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 2073/2005	Animal Products Act z 1999 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004 (WE) nr 853/2004 (WE) nr 854/2004 (WE) nr 2073/2005	Tak (1)		
Systemy prowadzenia wykazów zakładów ⁽³⁾	Rozporządzenia (WE) nr 178/2002 (WE) nr 882/2004 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 854/2004	Animal Products Act z 1999 r.	Tak (1)			Animal Products Act z 1999 r.	Rozporządzenia (WE) nr 178/2002 (WE) nr 882/2004 (WE) nr 852/2004 (WE) nr 854/2004	Tak (1)	Status równoważności dotyczy wszystkich produktów zwierzęcych, którym przyznano równoważność w zakresie zdrowia publicznego (Tak (1)) zgodnie z niniejszym załącznikiem.	Należy dokonać przeglądu procedur prowadzenia wykazów zakładów w odniesieniu do towarów innych niż »Tak (1)«.

28. Przepisy różne dotyczące certyfikacji: Poświadczenia należy zamieszczać na świadectwie zdrowia publicznego lub świadectwie zdrowia zwierząt.

Kwestia	Przepisy dotyczące certyfikacji
Gorączka Q	Nową Zelandię uznaje się za kraj wolny od gorączki Q. W odniesieniu do handlu nasieniem i zarodkami bydła z UE do NZ właściwy organ państwa członkowskiego poświadcza, że: Według posiadanych przeze mnie informacji oraz na tyle, na ile mogę stwierdzić, u dawców nigdy nie odnotowano dodatniego wyniku badania na obecność gorączki Q. ORAZ w odniesieniu do nasienia bydła Zwierzęta-dawców poddano, z wynikiem ujemnym, badaniu metodą odczynu wiązania dopełniacza (CFT) (tzn. nie nastąpiło związanie dopełniacza przy rozcieńczeniu 1:10 lub większym) lub testowi ELISA w kierunku gorączki Q, na podstawie próbki pobranej w okresie między 21. a 120. dniem po każdym okresie pobrania nasienia (liczącym nie więcej niż 60 dni) na wywóz do Nowej Zelandii.

	ALBO Przy każdym pobraniu nasienia zbadano podwielokrotną część nasienia zwalidowaną metodą laboratoryjną PCR w kierunku gorączki Q, zgodną z metodami opisanymi w rozdziale dotyczącym gorączki Q w podręczniku badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych OIE. ORAZ w odniesieniu do zarodków bydła Zwierzęta-dawców poddano, z wynikiem ujemnym, badaniu metodą odczynu wiązania dopełniacza (CFT) (tzn. nie nastąpiło związanie dopełniacza przy rozcieńczeniu 1:10 lub większym) lub testowi ELISA w kierunku gorączki Q, na podstawie próbki pobranej w okresie między 21. a 120. dniem po każdym okresie pobrania zarodków na wywóz do Nowej Zelandii. ALBO Przy każdym pobraniu zarodków zbadano próbkę zarodków/oocytów lub wypłuczyn zwalidowaną metodą laboratoryjną PCR w kierunku gorączki Q, zgodną z metodami opisanymi w rozdziale dotyczącym gorączki Q w podręczniku badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych OIE.
BVD typ II	Nową Zelandię uznaje się za kraj wolny od wirusowej biegunki bydła (BVDV): typ II. W odniesieniu do handlu zarodkami bydła z UE do NZ właściwy organ państwa członkowskiego poświadcza, że: Zwierzę-dawcę poddano testowi ELISA na wykrycie antygenów lub testowi izolacji wirusa w kierunku BVDV, z wynikiem ujemnym, w ciągu trzydziestu (30) dni poprzedzających przybycie do stada pochodzenia, w którym to stadzie zwierzę przebywało przez ponad 6 miesięcy, zanim pobrano zarodki do niniejszej przesyłki, oraz było izolowane od innych zwierząt, u których nie stwierdzono ujemnego wyniku testu. ALBO Od zwierzęcia-dawcy do danej przesyłki pobrano zbiorczą próbkę nieżywotnych komórek jajowych/zarodków i wypłuczyn (zgodnie z rozdziałem kodeksu OIE dotyczącym zarodków otrzymywanych w drodze zapłodnienia <i>in vivo</i>) albo zarodek, pochodzące z pierwszego pobrania zarodków do niniejszej przesyłki, którą to próbkę lub zarodek poddano testowi izolacji wirusa lub PCR w kierunku BVDV z wynikiem ujemnym.
Choroba niebieskiego języka	Nową Zelandię uznaje się za kraj wolny od choroby niebieskiego języka i krwotocznej choroby zwierzyny płowej. W odniesieniu do handlu nasieniem bydła z UE do NZ właściwy organ państwa członkowskiego poświadcza, że: Nasienie bydła jest zgodne z przepisami rozdziału kodeksu OIE dotyczącego choroby niebieskiego języka <i>mutatis mutandis</i>.
IBR	W odniesieniu do handlu żywym bydłem z NZ do państw członkowskich lub ich regionów wymienionych w załączniku I do decyzji 2004/558/WE Nowa Zelandia poświadcza zgodnie z art. 2 decyzji Komisji 2004/558/WE, a w odniesieniu do handlu żywym bydłem z NZ do państw członkowskich lub ich regionów wymienionych w załączniku II do decyzji 2004/558/WE Nowa Zelandia wydaje poświadczenie zgodnie z art. 3 decyzji 2004/558/WE. Poświadczenie to zamieszcza się w świadectwie zdrowia wydanym zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 206/2010.

BSE	Wywóz z UE do NZ produktów zawierających materiał bydłący, owczy lub kozi (oprócz pełnej zgodności z wszystkimi innymi stosownymi normami UE) Produkt nie zawiera i nie został uzyskany z materiału bydłącego, owczego ani koziego innego niż materiał pochodzący ze zwierząt, które urodziły się, były nieprzerwanie chowane i zostały poddane ubojowi w Unii Europejskiej oraz który został wyprodukowany z pełnym zachowaniem wymogów rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 i (WE) nr 1069/2009, w zależności od przypadku. Uwaga: W przypadku produktów, które zawierają materiał bydłący, owczy lub kozi inny niż materiał pochodzący ze zwierząt, które urodziły się, były nieprzerwanie chowane i zostały poddane ubojowi w Unii Europejskiej, komponent ten musi być certyfikowany zgodnie ze stosownymi, dodatkowymi przepisami państwa trzeciego we właściwej decyzji certyfikacyjnej NZ.
BSE	Wywóz z NZ do UE produktów zawierających materiał bydłący, owczy lub kozi Produkty do spożycia przez ludzi – mięso świeże, mięso mielone i surowe wyroby mięsne, produkty mięsne, przetworzone jelita, wytopione tłuszcze zwierzęce, skwarki i żelatyna: a. Dane państwo lub region są sklasyfikowane zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 jako państwo lub region o znikomym ryzyku wystąpienia BSE; b. Zwierzęta, z których uzyskano produkty pochodzenia bydłącego, owczego i koziego, urodziły się, były nieprzerwanie chowane i zostały poddane ubojowi w państwie o znikomym ryzyku wystąpienia BSE. Produkty uboczne – tłuszcze wytopione, karma dla zwierząt domowych, produkty z krwi, przetworzone białko zwierzęce, kości i produkty kostne, materiał kategorii 3 i żelatyna: Produkt nie zawiera i nie został uzyskany z materiału bydłącego, owczego ani koziego innego niż materiał pochodzący ze zwierząt, które urodziły się, były nieprzerwanie chowane i zostały poddane ubojowi w państwie lub regionie, które są sklasyfikowane zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 jako państwo lub region o znikomym ryzyku wystąpienia BSE.
PRRS	W odniesieniu do handlu mięsem wieprzowym z UE do NZ właściwy organ państwa członkowskiego poświadcza, że mięso to było: (i) pozyskane ze zwierząt, które od urodzenia przebywały nieprzerwanie na terytorium Finlandii lub Szwecji, które jest wolne od syndromu rozrodczo-oddechowego świń; ALBO (ii) gotowane w następującej minimalnej temperaturze wewnątrz produktu/przez następujący czas: 56 stopni Celsjusza przez 60 minut; 57 stopni Celsjusza przez 55 minut; 58 stopni Celsjusza przez 50 minut; 59 stopni Celsjusza przez 45 minut; 60 stopni Celsjusza przez 40 minut; 61 stopni Celsjusza przez 35 minut; 62 stopni Celsjusza przez 30 minut; 63 stopni Celsjusza przez 25 minut; 64 stopni Celsjusza przez 22 minut; 65 stopni Celsjusza przez 20 minut; 66 stopni Celsjusza przez 17 minut;

	67 stopni Celsjusza przez 15 minut; 68 stopni Celsjusza przez 13 minut; 69 stopni Celsjusza przez 12 minut; lub 70 stopni Celsjusza przez 11 minut; ALBO (iii) zakonserwowane, o ile produkt został poddany procedurze, która zapewnia spełnienie przez mięso jednego z następujących wymogów: mięso ma wartość pH równą 5 lub niższą; lub poddane fermentacji (mlekowej) do wartości pH nie niższej niż 6,0 oraz poddane starzeniu/dojrzeniu przez co najmniej 21 dni; lub zakwalifikowane do urzędowej certyfikacji jako Prosciutto di Parma lub do równoważnego 12-miesięcznego procesu dojrzewania; ALBO (iv) przygotowane jako kawałki przeznaczone dla konsumenta opakowane do sprzedaży detalicznej, niezawierające mięsa mielonego ani niezawierające głowy i szyi, o masie nie przekraczającej 3 kg na opakowanie, po usunięciu następujących tkanek: węzłów chłonnych pachowych, biodrowych przyśrodkowych i bocznych, biodrowo-udowych (pachwinowych głębokich), sutkowych, pachwinowych powierzchniowych, podkolanowych powierzchniowych i głębokich, szyjnych powierzchniowych grzbietowych, szyjnych powierzchniowych grzbietowych, szyjnych powierzchniowych brzusznych, szyjnych powierzchniowych środkowych, pośladkowych i kulszowych; oraz wszelkich innych widocznych makroskopowo tkanek limfatycznych (tj. węzłów chłonnych i naczyń limfatycznych) napotkanych podczas przetwarzania; ALBO (v) żadne z powyższych (Uwaga: Produkty te muszą zostać przetworzone w Nowej Zelandii zanim uzyskają poświadczenie bezpieczeństwa biologicznego.)
Choroba Aujesz- kyego	W odniesieniu do handlu żywymi świniąmi z NZ do państw członkowskich lub ich regionów wymienionych w załączniku I i załączniku II do decyzji 2008/185/WE Nowa Zelandia poświadcza zgodnie z decyzją 2008/185/WE. Poświadczenie to zamieszcza się w świadectwie zdrowia wydanym zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 206/2010.
CSF — wyłącznie zdzi- czale świnię	W odniesieniu do handlu z UE do NZ właściwy organ państwa członkowskiego poświadcza, że produkty zostały pozyskane na obszarach wolnych od CSF w populacji dziczących świń w okresie poprzednich 60 dni. Poświadczenie to zamieszcza się w świadectwie zdrowia: »Niniejszym opisany produkt pochodzący od dzikich świń, został pozyskany na obszarach wolnych od klasycznego pomoru świń w populacji dziczących świń w okresie poprzednich 60 dni.«
Żywe pszczoły/ trzmiele	W odniesieniu do handlu z UE do NZ w świadectwie zdrowia dotyczącym żywych pszczoł/trzmieli zamieszcza się następujące poświadczenie: Niniejszym opisane żywe pszczoły/trzmiele ⁽¹⁾: a) pochodzą z pasieki hodowlanej, która jest nadzorowana i kontrolowana przez właściwy organ; b) w przypadku pszczoł miodnych ule pochodzą z obszaru, który nie podlega żadnym ograniczeniom związanym z występowaniem zgnilca amerykańskiego pszczoł (okres obowiązywania zakazu trwa co najmniej 30 dni od stwierdzenia ostatniego odnotowanego przypadku i od dnia, w którym wszystkie ule w promieniu trzech kilometrów zostały sprawdzone przez właściwy organ, i wszystkie zainfekowane ule zostały spalone lub też poddane odpowiednim zabiegom i inspekcji, aż do spełnienia wymogów wspomnianego właściwego organu);

	c) są pobrane lub pochodzą z uli lub kolonii (w przypadku trzmieli), które zostały poddane inspekcji bezpośrednio przed wysyłką (zazwyczaj w ciągu 24 godzin) i nie wykazują objawów klinicznych lub nie wzbudzają podejrzeń występowania choroby, w tym pasożytów atakujących pszczoły lub trzmiele. Materiał opakowań, pakiety matek, produkty towarzyszące i pożywienie są nowe i nie zetknęły się z chorymi pszczołami lub plastrami zawierającymi larwy i wprowadzono wszelkie środki ostrożności w celu zapobieżenia zanieczyszczeniu czynnikami chorobotwórczymi lub powodującymi zarażenia pasożytami pszczół lub trzmieli. (¹) Niepotrzebne skreślić
Kolory oznaczeń sanitarnych	Kolory, które mogą być używane do oznaczeń sanitarnych, są określone w rozporządzeniu (WE) nr 1333/2008.
Salmonella	W odniesieniu do handlu z NZ do Szwecji i Finlandii W świadectwach zdrowia dotyczących niżej wymienionych żywych zwierząt i produktów zwierzęcych zamieszcza się stosowne poświadczenie określone w odpowiednich przepisach, jeżeli te zwierzęta lub produkty są przywożone w celu wysłania do Szwecji albo Finlandii: W odniesieniu do jaj spożywczych do spożycia przez ludzi Nowa Zelandia poświadcza zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1688/2005. W odniesieniu do żywego drobiu rzeźnego Nowa Zelandia poświadcza zgodnie z załącznikiem A do decyzji Rady 95/410/WE W odniesieniu do drobiu reprodukcyjnego Nowa Zelandia poświadcza zgodnie z załącznikiem II do decyzji Komisji 2003/644/WE. W odniesieniu do jednodniowych kurcząt Nowa Zelandia poświadcza zgodnie z załącznikiem III do decyzji Komisji 2003/644/WE. W odniesieniu do kur niosek Nowa Zelandia poświadcza zgodnie z załącznikiem II do decyzji Komisji 2004/235/WE. W odniesieniu do świeżego mięsa objętego rozporządzeniem (WE) nr 1688/2005 dodaje się następujące poświadczenie: »Świeże mięso zostało poddane badaniom mikrobiologicznym na obecność salmonelli zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1688/2005 poprzez pobranie próbek w zakładzie, z którego pochodzi to mięso«.
Łososiowate	W odniesieniu do handlu z UE do NZ Przesyłka zawiera wyłącznie odgłowione, pozbawione skrzeli, wypatroszone i niedojrzałe płciowo łososiowate z gatunku <i>Onchorhynchus</i>, <i>Salmo</i> lub <i>Salvelinus</i>.
Jaja/ikra	W odniesieniu do handlu z UE do NZ Muszą być poddane obróbce mającej na celu pozbawienie jaj/ikry żywotności, fabrycznie zapakowane i odporne na przechowywanie.
Sery poddane obróbce cieplnej	W odniesieniu do handlu z UE do NZ Ser poddany obróbce cieplnej ma zawartość wilgoci poniżej 39 % i pH poniżej 5,6. Mleko użyte do produkcji tego sera zostało przez 16 sekund gwałtownie podgrzane do temperatury min. 64,5 °C. Ser był przez 90 dni przechowywany w temperaturze nie niższej niż 7 °C.

29. Wspólnie uzgodnione środki zwalczania chorób

29.A. Wspólnie uzgodniony status chorobowy dla określonych chorób

Wścieklizna	Nową Zelandię, Zjednoczone Królestwo, Maltę, Irlandię i Szwecję uznaje się za kraje wolne od wścieklizny.
Niedokrwistość zakaźna koni	Nową Zelandię uznaje się za kraj wolny od EIA.
Bruceloza	Nową Zelandię uznaje się za kraj wolny od <i>Brucella abortus</i> i <i>B. mellitensis</i> .
Gorączka Q	Nową Zelandię uznaje się za kraj wolny od gorączki Q.
BVD typ II	Nową Zelandię uznaje się za kraj wolny od BVD typ II.
Choroba niebieskiego języka i EHD	Nową Zelandię uznaje się za kraj wolny od choroby niebieskiego języka i EHD. UE składa wniosek do NZ o przyznanie statusu terytorium wolnego od EHD.
Inwazja małego chrząszcza ulowego	Nową Zelandię i UE uznaje się za terytoria wolne od małego chrząszcza ulowego.
Roztocz Tropilaelaps	Nową Zelandię i UE uznaje się za terytoria wolne od roztoczy <i>Tropilaelaps</i> .

29.B. Wspólnie uzgodnione środki zwalczania chorób w razie wystąpienia określonych chorób

W urzędowych świadectwach zdrowia zamieszcza się, zgodnie z sekcją 1 lit. b) załącznika VII do Umowy, odpowiednie dodatkowe poświadczenia wymienione w rozdziale 29 niniejszego załącznika.

Ogólne poświadczenie dla wszystkich towarów:

Niniejszym opisany towar był przechowywany oddzielnie od wszystkich innych towarów, które nie spełniały wymagań podczas wszystkich etapów produkcji, przechowywania i transportu, oraz wprowadzono wszystkie niezbędne środki ostrożności w celu zapobieżenia zanieczyszczeniu towaru jakimkolwiek potencjalnym źródłem wirusa [wstawić nazwę odpowiedniej choroby podanej w poniższej kolumnie »Choroba«].

Poświadczenie dotyczące danej choroby:

Towary wymienione w rozdziale 29 ppkt (i) – (xxx) opatruje się, oprócz ogólnego poświadczenia (wymienionego powyżej) dotyczącego wszystkich towarów, poświadczeniem dotyczącym jednej z poniższych chorób:

Towar	Choroba	Poświadczenie dotyczące choroby Numer *) Dodatkowe poświadczenia muszą być zamieszczane na świadectwie tylko wtedy, gdy mają zastosowanie.
(i) Mleko i produkty mleczne 8.0 13.0	FMD	Niniejszym opisane mleko/produkty mleczne 1*) zostały poddane sterylizacji na poziomie przynajmniej $F_0 3$. ALBO 2*) zostały poddane obróbce przez ultrawysoką temperaturę (UHT) w temperaturze 132 °C przez co najmniej 1 sekundę. ALBO 3*) miały pH poniżej 7,0 przed poddaniem ich pasteryzacji w krótkim czasie i w wysokiej temperaturze (HTST) w temperaturze 72 °C przez 15 sekund. ALBO 4*) miały pH powyżej 7,0 przed poddaniem ich podwójnej pasteryzacji w krótkim czasie i w wysokiej temperaturze (HTST) w temperaturze 72 °C przez 15 sekund. ALBO 5*) zostały poddane pasteryzacji w krótkim czasie i w wysokiej temperaturze (HTST) w połączeniu z obniżeniem pH do wartości poniżej 6 przez godzinę. ALBO 6*) zostały poddane pasteryzacji w krótkim czasie i w wysokiej temperaturze (HTST) w połączeniu z dodatkowym podgrzaniem do 72 °C lub równoważnemu zwalidowanemu i zatwierdzonemu procesowi suszenia/osuszania, który prowadzi co najmniej do równoważnego skutku termicznego w postaci osiągnięcia temperatury 72 °C przez 15 sekund.
(ii) Mięso (w tym mięso mielone) i surowe wyroby mięsne ze zwierząt parzystokopytnych, z wyłączeniem głowy, kończyn poniżej stawu nadgarstkowego i skokowego, wnętrzności i mięsa świń (świniowatych): 4.A 4.C 5.A 5.C	FMD	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] (z wyłączeniem kończyn poniżej stawu nadgarstkowego i skokowego, głowy i wnętrzności): 1) pozyskano ze zwierząt poddanych badaniu przedubojowemu i poubojowemu niewykazujących żadnych objawów wskazujących na FMD; 2) pozyskano z odkostnionych tusz, z których usunięto podroby i główne węzły chłonne; 3) poddano dojrzewaniu w temperaturze powyżej +2 °C przez co najmniej 24 godziny, a badanie w środku mięśnia najdłuższego grzbietu wykazało wartość pH poniżej 6 po dojrzewaniu i przed odkostnieniem; 4) nie pozyskano ze zwierząt poddanych ubojowi lub przetwarzanych w zakładzie znajdującym się w wyznaczonym obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym, 5) mięso pochodzące ze zwierząt z obszarów zapowietrzonych lub zagrożonych podlega urzędowej kontroli i zostało zidentyfikowane i skontrolowane, tak by zapewnić jego wykluczenie z niniejszej przesyłki.

(iii) Mięso (w tym mięso mielone) i inne produkty zwierzęce (w tym podroby) ze zwierząt parzystokopytnych, w tym ze świń (świniowatych): 4.A 4.C 5.A 5.C 7.A 7.B 7.C 7.D 7.E 7.F 7.G 11.E	FMD	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru]: 1) pozyskano ze zwierząt poddanych badaniu przedubojowemu i poubojowemu niewykazujących żadnych objawów wskazujących na FMD; ORAZ 2*) pozyskano ze zwierząt poddanych ubojowi 21 dni przed szacowaną datą pierwszego zakażenia na danym terytorium; oraz nie pozyskano ze zwierząt poddanych ubojowi lub przetwarzanych w zakładzie znajdującym się w wyznaczonym obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym. ALBO 3*) pozyskano ze zwierząt, które przebywały w gospodarstwie przez co najmniej 21 dni i zostały zidentyfikowane w sposób pozwalający na ustalenie gospodarstwa pochodzenia; ale nie pozyskano ze zwierząt przebywających w gospodarstwie znajdującym się na obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym; a towar został jasno zidentyfikowany i zatrzymany pod urzędowym nadzorem przez co najmniej 7 dni oraz nie został zwolniony aż do urzędowego wykluczenia z końcem okresu zatrzymania jakiegokolwiek podejrzenia, że w gospodarstwie pochodzenia występuje zakażenie wirusem pryszczycy; ORAZ 4) mięso pochodzące ze zwierząt z obszarów zapowietrzonych lub zagrożonych podlega urzędowej kontroli i zostało zidentyfikowane i skontrolowane, tak by zapewnić jego wykluczenie z niniejszej przesyłki.
(iv) Mięso i surowe wyroby mięsne z drobiu (w tym z indyków): 4.B 4.C 5.B 5.C	HPNAI – Podlega obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z kryteriami Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] pozyskano ze zwierząt, które: 1*) pochodziły z gospodarstwa znajdującego się poza obszarem zapowietrzonym lub zagrożonym; a całe mięso pochodzące ze zwierząt z obszarów zapowietrzonych lub zagrożonych podlega urzędowej kontroli i zostało zidentyfikowane i skontrolowane, tak by zapewnić jego wykluczenie z niniejszej przesyłki; ALBO 2*) pochodziły z gospodarstwa znajdującego się w obszarze zagrożonym, ale poza obszarem zapowietrzonym, i zostały poddane, z wynikiem ujemnym, badaniu dającemu 95 % prawdopodobieństwa wykrycia 5 % częstotliwości występowania zakażenia HPNAI, przeprowadzonym nie później niż 7 dni przed ubojem metodą badań na obecność wirusa lub badań serologicznych; oraz zostały poddane ubojowi w wyznaczonym zakładzie, który nie przetwarzał drobiu zakażonego HPNAI od czasu ostatniego oczyszczania i dezynfekcji, oraz zostały poddane badaniu przedubojowemu i poubojowemu i nie wykazywały objawów wskazujących na HPNAI; a całe mięso pochodzące ze zwierząt z obszaru zapowietrzonego podlega urzędowej kontroli i zostało zidentyfikowane i skontrolowane, tak by zapewnić jego wykluczenie z niniejszej przesyłki. ALBO 3*) zostały przetworzone co najmniej 21 dni przed szacowaną datą pierwszego zakażenia.

(v) Mięso i surowe wyroby mięsne z drobiu (w tym z indyków): 4.B 4.C 5.B 5.C	LPNAI Podlega obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z kryteriami Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] pozyskano ze zwierząt, które: 1) pochodziły z gospodarstwa, w którym nie było dowodów występowania LPNAI w ciągu ostatnich 21 dni; 2) poddano ubojowi w zatwierdzonym zakładzie, który nie przetwarzał drobiu zakażonego LPNAI od czasu ostatniego oczyszczania i dezynfekcji; 3) zostały poddane badaniu przedubojowemu i poubojowemu i nie wykazywały objawów wskazujących na LPNAI.
(vi) Mięso i surowe wyroby mięsne z drobiu (w tym z indyków): 4.B 4.C 5.B 5.C	ND	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] pozyskano ze: 1) zwierząt z gospodarstw wolnych od ND i nieznajdujących się na obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym ND; ORAZ 2*) które nie były szczepione przeciw ND; ALBO 3*) które były szczepione przeciw ND szczepionką zgodną z normami opisanymi w decyzji Komisji 93/152/EWG (w świadectwie należy także podać rodzaj użytej szczepionki oraz datę szczepienia). ORAZ 4) w dniu wysyłki do rzeźni zwierzęta nie wykazywały żadnych objawów klinicznych ND, a następnie zostały poddane badaniu przedubojowemu i poubojowemu, nie wykazując żadnych objawów klinicznych wskazujących na ND; zostały poddane ubojowi w zatwierdzonym zakładzie, który podlega regularnym kontrolom właściwego organu weterynaryjnego i nie przetwarzał drobiu zakażonego ND od czasu ostatniego oczyszczania i dezynfekcji.
(vii) Mięso i inne produkty przetworzone ze zwierząt parzystokopytnych, w tym ze świń (świniowatych) i drobiu (w tym indyków): 6.A 6.B 6.C 6.D 7.B 7.C 7.D 7.E 7.F 7.G 7.H	FMD, CSF, SVD, ASF, RND, ND, LPNAI, HPNAI, PPR	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] został poddany obróbce w hermetycznie zaplombowanym pojemniku o wartości F_0 wynoszącej co najmniej 3,00

(viii) Mięso i inne produkty przetworzone ze zwierząt parzystokopytnych, w tym ze świń (świniowatych) i drobiu (w tym indyków): 6.A 6.B 6.C 6.D 7.B 7.C 7.D 7.E 7.F 7.G 7.H	FMD, CSF, SVD, RND, ND, LPNAI, HPNAI, PPR	1*) Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] został poddany obróbce cieplnej w minimalnej temperaturze wynoszącej 70 °C w całym produkcie. ALBO 2*) Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] został poddany obróbce cieplnej w temperaturze wynoszącej 70 °C przez co najmniej 30 minut lub równoważnemu zwalidowanemu i zatwierdzonemu procesowi cieplnemu.
(ix) Produkty mięsne i inne produkty przetworzone ze zwierząt parzystokopytnych, w tym ze świń (świniowatych): 6.A 6.C 6.D 7.B 7.C 7.D 7.E 7.F 7.G 7.H	FMD, CSF, SVD, ASF, RND, PPR	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] został poddany obróbce cieplnej w hermetycznie zaplombowanym pojemniku w temperaturze wynoszącej co najmniej 60 °C przez co najmniej 4 godziny; podczas tej obróbki temperatura wewnętrzna osiągnęła co najmniej 70 °C przez 30 minut.
(x) Produkty mięsne i inne produkty przetworzone ze świń (świniowatych): 6.A 6.C 6.D 7.B 7.C 7.D 7.E 7.F 7.G 7.H	ASF	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] został poddany obróbce cieplnej w minimalnej temperaturze wynoszącej 80 °C w całym produkcie.

(xi) Produkty mięsne i inne produkty przetworzone (bez kości) ze zwierząt parzystokopytnych, w tym ze świń (świniowatych): 6.A 6.C 6.D 7.B 7.C 7.D 7.E 7.F 7.G 7.H	FMD, CSF, SVD, ASF, RND	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] jest bez kości i został poddany procesowi naturalnej fermentacji i dojrzewania przez co najmniej dziewięć miesięcy, przez co nabrał następujących cech: wartość Aw nie większa niż 0,93 lub wartość pH nie większa niż 6,0.
(xii) Produkty mięsne i inne produkty przetworzone (w tym z kością) ze zwierząt parzystokopytnych, w tym ze świń (świniowatych): 6.A 6.C 6.D 7.B 7.C 7.D 7.E 7.F 7.G 7.H	FMD, CSF, SVD	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru], który może zawierać kości, został poddany procesowi naturalnej fermentacji i dojrzewania przez co najmniej dziewięć miesięcy, przez co nabrał następujących cech: wartość Aw nie większa niż 0,93 lub wartość pH nie większa niż 6,0.
(xiii) Produkty mięsne i inne produkty przetworzone ze zwierząt parzystokopytnych, w tym ze świń (świniowatych): 6.A 6.C 6.D 7.B 7.C 7.D 7.E 7.F 7.G 7.H	FMD, PPR	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] został poddany obróbce cieplnej zapewniającej osiągnięcie temperatury wynoszącej co najmniej 65 °C przez czas niezbędny do uzyskania wartości pasteryzacji (pv) równej lub większej niż 40.

(xiv) Produkty mięsne i inne produkty przetworzone ze świń (świnio-watych): 6.A 6.C 6.D 7.B 7.C 7.D 7.E 7.F 7.G 7.H	CSF	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] jest peklowanym na sucho mięsem wieprzowym¹ i jest: 1*) szynką wieprzową z kością w stylu włoskim, którą peklowano solą i suszono przez co najmniej 313 dni¹; ALBO 2*) wieprzowiną z kością w stylu hiszpańskim, iberyjską szynką z łopatki, którą peklowano solą i suszono przez co najmniej 252 dni¹; ALBO 3*) wieprzowiną z kością w stylu hiszpańskim, polędwicą iberyjską, którą peklowano solą i suszono przez co najmniej 126 dni¹; ALBO 4*) wieprzowiną z kością w stylu hiszpańskim, szynką serrano, którą peklowano solą i suszono przez co najmniej 140 dni¹;Przypis ¹: W chwili publikacji warunki przywozu wieprzowiny do Nowej Zelandii mogą obejmować czas peklowania przekraczający minimum określone dla CSF.
(xv) Produkty mięsne i inne produkty przetworzone ze świń (świnio-watych): 6.A 6.C 6.D 7.B 7.C 7.D 7.E 7.F 7.G 7.H	ASF	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] został poddany procesowi naturalnej fermentacji i dojrzewania przez co najmniej 190 dni w przypadku szynki i 140 dni w przypadku polędwicy.
(xvi) O słonki zwierzęce uzyskane z przeżuwaczy 7.A 12.0	FMD	Niniejszym opisane osłonki zwierzęce zostały oczyszczone, oskrobane oraz solone chlorkiem sodu przez 30 dni albo wybielone lub wysuszone po oskrobianiu oraz chroniono je przed ponownym zanieczyszczeniem po obróbce.

(xvii) Przetworzone (wytopione) białko zwierzęce, smalec, tłuszcze i karma dla zwierząt domowych uzyskane z kopytnych i drobiu (w tym indyków): 15.0 17.0 21.0	FMD, SVD, RND, PPR, ASF, ND, LSD	Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] został poddany obróbce cieplnej zgodnie z minimalnymi normami regulacyjnymi oraz w temperaturze co najmniej 90 stopni Celsjusza przez dziesięć minut w całym produkcie.
(xviii) Wełna i włókno pozyskane od przeżuwaczy: 20.0	FMD, RND	1*) Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] był przechowywany w temperaturze 18 °C przez 4 tygodnie, 4 °C przez 4 miesiące lub 37 °C przez 8 dni. ALBO 2*) Niniejszym opisany produkt o nazwie [podać nazwę towaru] został poddany przemysłowemu praniu polegającemu na zanurzeniu wełny i sierści w rozpuszczalnym w wodzie detergencie o temperaturze 60–70 °C. ALBO 3*) Nieprzetworzony produkt o nazwie [podać nazwę towaru] został oczyszczony, wysuszony i bezpiecznie zamknięty w opakowaniu zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.
(xix) Poddane obróbce skóry i skórki: 19	FMD, RND	Niniejszym opisane skóry i skórki były solone przez 7 dni w soli morskiej zawierającej co najmniej 2 % węglanu sodu.
(xx) Poddane obróbce skóry i skórki: 19	FMD	1*) Niniejszym opisane skóry i skórki były solone na sucho lub na mokro przez 14 dni przed wysyłką oraz zostały wysłane drogą morską. ALBO 2*) Niniejszym opisane skóry i skórki były solone przez 42 dni w temperaturze co najmniej 20 °C.

(xxii) Skóry i skórki poddane pełnej obróbce (typu »wet blue«, piklowane, wapnione lub skóry, które przeszły cały proces garbowania): 19	FMD, RND	Skórami i skórkami poddanymi pełnej obróbce można handlować bez ograniczeń, o ile produkty te poddano procesom chemicznym i mechanicznym zwykle stosowanym w przemyśle garbarskim. Dla ułatwienia handlu można stosować następujące poświadczenie: Skórami i skórkami poddanymi pełnej obróbce można handlować bez ograniczeń, o ile produkty te poddano procesom chemicznym i mechanicznym zwykle stosowanym w przemyśle garbarskim.
(xxiii) Nasienie bydła: 1	FMD	Niniejszym opisane nasienie: 1*) zostało pozyskane od zwierząt dawców, które były trzymane w centrum pozyskiwania nasienia, do którego nie wprowadzano żadnych innych zwierząt w ciągu ostatnich 30 dni przed pozyskaniem nasienia, a w promieniu 10 km przez 30 dni przed pozyskaniem i po nim nie występowała FMD, zaś zwierzęta dawcy nie wykazywały żadnych objawów klinicznych FMD w dniu pozyskania nasienia, nie były szczepione na FMD oraz zostały poddane, co najmniej 21 dniu po pozyskaniu nasienia, badaniom na obecność przeciwciał wirusa pryszczycy, z wynikiem ujemnym, a żadne inne zwierzęta obecne w centrum pozyskiwania nasienia nie były szczepione przeciwko FMD. Ponadto nasienie zostało pozyskane z centrum pozyskiwania nasienia, które nie znajduje się w obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym, a każde nasienie pozyskane w obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym zostało jasno zidentyfikowane i zatrzymane pod urzędowym nadzorem; a pozyskane nasienie było dalej przetwarzane i przechowywane zgodnie z odpowiednimi przepisami rozdziału 4.5 i 4.6 Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych oraz było dalej przechowywane w państwie pochodzenia przez okres co najmniej jednego miesiąca po pobraniu, a w tym okresie żadne zwierzę w zakładzie, w którym trzymano zwierzęta dawców, nie wykazywało objawów FMD. ALBO 2*) było przechowywane w postaci zamrożonej przez co najmniej 21 dni przed szacowaną datą pierwszego zakażenia wirusem pryszczycy w gospodarstwie w obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym; oraz każde nasienie pozyskane po dacie pierwszego zakażenia było przechowywane osobno i zostało zwolnione dopiero po zniesieniu wszystkich środków związanych z wystąpieniem FMD; oraz wszystkie zwierzęta przetrzymywane w centrum pozyskiwania nasienia przeszły badanie przedmiotowe, a pobrane próbki zostały poddane badaniu serologicznemu w celu potwierdzenia, że w danym centrum nie występuje zakażenie; oraz zwierzęta dawcy zostały poddane, z wynikiem ujemnym, badaniu serologicznemu w celu wykrycia obecności przeciwciał przeciwko wirusowi FMD; badaniu poddano próbki pobrane nie wcześniej niż 28 dni po pozyskaniu nasienia.
(xxiv) Nasienie bydła: 1	BT	Niniejszym opisane nasienie zostało pozyskane od zwierząt dawców: które były trzymane w zakładzie chronionym przed wektorami przez co najmniej 60 dni poprzedzających pozyskanie nasienia oraz w dniu jego pozyskania;

		ALBO które zostały poddane badaniu serologicznemu zgodnie z podręcznikiem badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych OIE na obecność przeciwciał przeciwko grupie wirusów BT, z wynikiem ujemnym, co najmniej co 60 dni w ciągu całego okresu pozyskiwania nasienia oraz w okresie od 21 do 60 dni po ostatnim pozyskaniu nasienia do przesyłki przeznaczonej do wywozu; ALBO które zostały poddane badaniu identyfikacji czynnika chorobotwórczego, wykonanemu zgodnie z podręcznikiem badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych OIE, z wynikiem ujemnym, na próbkach krwi pobranych na początku i na końcu okresu pozyskiwania nasienia do przesyłki przeznaczonej do wywozu oraz przynajmniej co 7 dni (test izolacji wirusa) lub przynajmniej co 28 dni (badanie PCR) w trakcie pozyskiwania nasienia do tej przesyłki; ALBO Centrum pozyskiwania nasienia nie znajduje się w strefie zakażonej (w obszarze objętym ograniczeniami). Nasienie ze strefy zakażonej (z obszaru objętego ograniczeniami) zostało jasno zidentyfikowane i zatrzymane pod urzędowym nadzorem. ORAZ Nasienie zostało pobrane, przetworzone i przechowywane zgodnie z normami OIE.
(xxv) Nasienie bydła: 1	LSD	Niniejszym opisane nasienie zostało pozyskane od zwierząt dawców: które nie wykazywały objawów klinicznych LSD w dniu pozyskania nasienia oraz w ciągu następnych 28 dni; oraz przez 28 dni przed pozyskaniem nasienia zwierzęta były trzymane w państwie wywozu w centrum pozyskiwania nasienia, w którym w tym okresie nie zgłoszono oficjalnie żadnego przypadku LSD, a centrum to nie znajdowało się w strefie zakażonej LSD ani w strefie buforowej, zaś każde nasienie ze strefy buforowej zostało jasno zidentyfikowane i skontrolowane.
(xxvi) Zarodki bydła otrzymane w drodze zapłodnienia <i>in vivo</i> (z wyjątkiem zarodków, które zostały wytworzone z naruszeniem ciągłości osłonki przejrzystej (<i>zona pellucida</i>)): 2	FMD	Niniejszym opisane zarodki bydła otrzymane w drodze zapłodnienia <i>in vivo</i> zostały pozyskane od zwierząt dawców, które: w chwili pozyskania zarodków nie miały żadnych objawów klinicznych FMD; oraz których zarodki zostały otrzymane w drodze sztucznego unasienniania przy użyciu nasienia pozyskanego, przetwarzanego i przechowywanego w centrach pozyskiwania nasienia zatwierdzonych przez właściwy organ zgodnie z normami OIE. Ponadto zarodki zostały pozyskane, przetwarzane i przechowywane zgodnie z normami ustalonymi przez właściwy organ; ORAZ Zwierzęta dawcy, od których pozyskano zarodki, pochodziły ze stada, które nie znajdowało się na obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym. Zarodki pozyskane na obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym zostały jasno zidentyfikowane i zatrzymane pod urzędowym nadzorem.

(xxvii) Zarodki bydła otrzymane w drodze zapłodnienia <i>in vivo</i> (z wyjątkiem zarodków, które zostały wytworzone z naruszeniem ciągłości osłonki przejrzystej (zona pellucida)): 2	BT	Niniejszym opisane zarodki bydła otrzymane w drodze zapłodnienia <i>in vivo</i> zostały pozyskane od zwierząt dawców, które: nie miały żadnych objawów klinicznych BT w chwili pozyskania oraz których zarodki zostały otrzymane w drodze sztucznego unasieniania przy użyciu nasienia pozyskanego, przetwarzanego i przechowywanego w centrach pozyskiwania nasienia zatwierdzonych przez właściwy organ zgodnie z normami OIE. ORAZ Zarodki pozyskano, przetwarzano i przechowywano zgodnie z normami określonymi przez właściwy organ.
(xxviii) Zarodki bydła otrzymane w drodze zapłodnienia <i>in vivo</i> (z wyjątkiem zarodków, które zostały wytworzone z naruszeniem ciągłości osłonki przejrzystej (zona pellucida)): 2	VS	Niniejszym opisane zarodki bydła otrzymane w drodze zapłodnienia <i>in vivo</i> zostały pozyskane od zwierząt dawców, które: przez 21 dni przed pozyskaniem zarodka oraz w czasie pozyskania były trzymane w zakładzie, w którym w tym okresie nie zgłoszono żadnego przypadku VS, oraz zostały poddane badaniu na obecność VS, z wynikiem ujemnym, w ciągu 21 dni przed pozyskaniem zarodka. Ponadto zarodki zostały pobrane, przetworzone i przechowywane zgodnie z normami zgłoszonymi OIE; a zakład nie znajdował się na obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym. Zarodki pozyskane na obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym zostały jasno zidentyfikowane i zatrzymane pod urzędowym nadzorem.
(xxix) Zarodki bydła otrzymane w drodze zapłodnienia <i>in vivo</i> (z wyjątkiem zarodków, które zostały wytworzone z naruszeniem ciągłości osłonki przejrzystej (zona pellucida)): 2	CBPP	Niniejszym opisane zarodki bydła otrzymane w drodze zapłodnienia <i>in vivo</i> zostały pozyskane od zwierząt dawców, które: 1*) nie zostały zaszczepione przeciwko CBPP i zostały dwukrotnie poddane badaniu pod kątem CBPP metodą odczynu wiązania dopełniacza z wynikiem ujemnym, w odstępie co najmniej 21 dni i nie dłużej niż 30 dni pomiędzy kolejnymi badaniami, przy czym drugie badanie zostało wykonane w ciągu 14 dni przed pozyskaniem zarodka; oraz były odizolowane od innego bydła domowego od dnia pierwszego badania metodą odczynu wiązania dopełniacza do chwili pozyskania zarodków; ALBO 2*) zostały zaszczepione szczepionką spełniającą normy opisane w podręczniku badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych OIE nie wcześniej niż 4 miesiące przed pozyskaniem zarodka; ORAZ nie wykazywały żadnych objawów klinicznych CBPP w dniu pozyskania zarodków; oraz były trzymane od urodzenia lub w ciągu ostatnich 6 miesięcy w stadzie, w którym nie zgłoszono w tym okresie żadnego przypadku CBPP, a stado to nie znajdowało się na obszarze zakażonym CBPP; oraz zarodki zostały pozyskane, przetwarzane i przechowywane zgodnie z normami ustalonymi przez właściwy organ.

(xxx) Jaja wylęgowe drobiu: 2	LPNAI, HPNAI – Podlega obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z kryteriami Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych dotyczącymi grypy ptaków (obowiązek zgłoszenia OIE) Rzekomy pomór drobiu	W odniesieniu do handlu z UE do NZ: Niniejszym opisane jaja wylęgowe drobiu pochodzą ze stad i wylęgarni z zatwierdzonego przez ministerstwo ds. sektorów produkcji podstawowej przedziału wolnego od podlegającej obowiązkowi zgłoszenia grypy ptaków [lub] rzekomego pomoru drobiu [niepotrzebne skreślić].
(xxxi) Żywe pszczoły/trzmiele: 3	Inwazja małego chrząszcza ulowego (<i>Aethina tumida</i>)	W odniesieniu do handlu z NZ do UE: a) ule pochodzą z obszaru o promieniu co najmniej 100 km, który nie podlega żadnym ograniczeniom związanym z podejrzeniem lub wystąpieniem małego chrząszcza ulowego (<i>Aethina tumida</i>) oraz w którym nie występują zarażenia tym chrząszczem; b) pszczoły/trzmiele ⁽¹⁾ oraz ich opakowanie zostały poddane oględzinom w celu wykrycia obecności małego chrząszcza ulowego (<i>Aethina tumida</i>), jego jaj lub larw. ⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić
(xxxii) Żywe pszczoły/trzmiele: 3	Roztocze <i>Tropilaelaps</i> (<i>Tropilaelaps</i> spp.)	W odniesieniu do handlu z Nowej Zelandii do UE: a) ule pochodzą z obszaru o promieniu co najmniej 100 km, który nie podlega żadnym ograniczeniom związanym z podejrzeniem lub wystąpieniem roztoczy <i>Tropilaelaps</i> (<i>Tropilaelaps</i> spp.) oraz w którym nie występują zarażenia tymi roztoczymi; b) pszczoły/trzmiele ⁽¹⁾ oraz ich opakowanie zostały poddane oględzinom w celu wykrycia obecności roztoczy <i>Tropilaelaps</i> (<i>Tropilaelaps</i> spp.). ⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić

⁽¹⁾ Eksporter (podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze) odpowiada za zapewnienie, by wywożone produkty spełniały mikrobiologiczne kryteria bezpieczeństwa żywności Strony dokonującej przywozu.

⁽²⁾ Ma to zastosowanie do sektora mięsa i rybołówstwa oraz do przemysłu mleczarskiego.

⁽³⁾ Nowozelandzki właściwy organ wprowadzi informacje o nowozelandzkich zakładach i obiektach do unijnego systemu TRACES (lub do systemu, który go zastąpi). Nowa Zelandia gwarantuje, że zakłady spełniają warunki określone w Umowie. Komisja będzie aktualizować i publikować informacje na stronach internetowych Komisji bez zbędnej zwłoki, zwykle w terminie 2 dni roboczych. Jeżeli gwarancja jest niezadowolająca, Komisja może nie opublikować informacji o danym zakładzie na swojej stronie internetowej. Jeżeli Komisji postanowi, że nie opublikuje informacji o danych zakładzie, bez zbędnej zwłoki podaje władzom Nowej Zelandii powody swojej decyzji.

ZAŁĄCZNIK VII

CERTYFIKACJA

Urzędowe świadectwa zdrowia obejmują przesyłki żywych zwierząt lub produktów zwierzęcych będące przedmiotem handlu między Stronami.

Sekcja 1: Poświadczenia zdrowia:

a) W odniesieniu do towarów o uzgodnionym statusie równoważności »Tak (1)«

- (i) należy stosować następujący wzór poświadczenia zdrowia (równoważność w odniesieniu do zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego, w stosownych przypadkach). Patrz: Tak (1) załącznik V;

»Niniejszym opisane żywe zwierzęta lub produkty zwierzęce spełniają odpowiednie normy i wymagania (Unii Europejskiej/Nowej Zelandii (*)), które zostały uznane jako równoważne z normami i wymaganiami (Nowej Zelandii/Unii Europejskiej (**)) określonymi w (Umowie między Unią Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych (decyzja Rady 97/132/WE)).

W szczególności, zgodnie z (wstawić. ustawodawstwo Strony dokonującej wywozu) (**)

(*) Niepotrzebne skreślić.

(**) Opcjonalnie, do decyzji Strony dokonującej przywozu.«

ORAZ

- (ii) Należy stosować dodatkowe poświadczenie opisane w załączniku V sekcja 5 rozdział 28, jeżeli ma ono zastosowanie, określone w załączniku V jako »Warunki specjalne«.
- (iii) W odniesieniu do wywozu z UE do Nowej Zelandii należy stosować dodatkowe poświadczenie: produkt zwierzęcy kwalifikuje się bez ograniczeń do handlu wewnątrzunijnego.
- (iv) W odniesieniu do wywozu z Nowej Zelandii: W odniesieniu do przesyłek towarów, w przypadku których obowiązuje wzór poświadczenia zdrowia, o którym mowa w sekcji 1 lit. a) pkt (i), oraz w załączniku V sekcja 5 rozdział 28 ustalona jest równoważność, stosuje się następujące dodatkowe poświadczenie, jeżeli świadectwa są wystawiane po dacie wysyłki⁽¹⁾ przesyłek: Niżej podpisany urzędnik poświadcza niniejszą przesyłkę na podstawie dokumentu(-ów) kwalifikującego(-ych) (podać dane odpowiedniego dokumentu kwalifikującego (ED)) wystawionego(-ych) dnia (podać datę), którego(-ych) obecność została przez niego stwierdzona oraz które zostały wystawione przed wysłaniem przesyłki.

b) W odniesieniu do wszystkich towarów

Po potwierdzeniu przez Stronę dokonującą wywozu, zgodnie z art. 12, wystąpienia choroby wymienionej w załączniku V sekcja 5 rozdział 29 B, na urzędowych świadectwach zdrowia zamieszcza się odpowiednie dodatkowe poświadczenia zgodnie z załącznikiem V sekcja 5 rozdział 29 B. Odpowiednie dodatkowe poświadczenie przewidziane w załączniku V sekcja 5 rozdział 29 B należy stosować do czasu podjęcia przez Stronę dokonującą wywozu decyzji w sprawie regionalizacji zgodnie z art. 6 lub zgodnie z innymi wspólnymi uzgodnieniami.

Sekcja 2: Wypełnianie świadectw:

- a) W przypadku świadectwa w formie papierowej podpis i urzędowa pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.
- b) W odniesieniu do wywozu z Nowej Zelandii: jeżeli urzędowe świadectwo zdrowia jest wystawiane w formie papierowej, wystawia się je w języku angielskim oraz w jednym z języków państwa członkowskiego, na terenie którego znajduje się punkt kontroli granicznej, w którym zgłasza się przesyłkę.
- c) W odniesieniu do wywozu z Unii Europejskiej: urzędowe świadectwo zdrowia wystawia się w języku państwa członkowskiego pochodzenia oraz w języku angielskim.

⁽¹⁾ Datą wysyłki jest data, w której statek opuścił ostatni port w Nowej Zelandii.

- d) Każdej przesyłce przeznaczonej na wywóz towarzyszy oryginał świadectwa zdrowia lub oryginał dokumentu weterynaryjnego lub oryginał innego dokumentu, określonego w niniejszej Umowie; świadectwo lub dokument zawiera uzgodnione informacje sanitarne.
- e) Dopuszcza się drobne zmiany formatu wzoru świadectwa.
- f) W urzędowych świadectwach zdrowia nie trzeba zamieszczać not wyjaśniających dotyczących sposobu wypełnienia świadectw ani poświadczeń niemających związku z przesyłką.

Sekcja 3: Elektroniczny przesył danych:

- a) Wymiana oryginałów świadectw weterynaryjnych lub innych oryginałów dokumentów/informacji może odbywać się przy użyciu systemów papierowych lub zabezpieczonych metod elektronicznego przesyłu danych oferujących równoważne gwarancje certyfikacji, w tym zastosowanie podpisu cyfrowego i mechanizmu niezaprzeczalności. Jeżeli Strona dokonująca wywozu wybierze wystawianie urzędowych świadectw zdrowia lub dokumentów weterynaryjnych w formie elektronicznej, Strona dokonująca przywozu musi ustalić, że zapewnione są równoważne gwarancje bezpieczeństwa. Zgodę Strony dokonującej przywozu na wyłączne stosowanie certyfikacji elektronicznej można zapisać zarówno w jednym z załączników do Umowy, jak i w korespondencji zgodnie z art. 16 ust. 1 Umowy. Strony podejmują wszystkie niezbędne kroki, aby zapewnić poprawność procesu certyfikacji, przeciwdziałać oszustwom i zapobiegać wystawianiu świadectw fałszywych lub wprowadzających w błąd.

Systemy elektronicznego przesyłu danych oferujące równoważne gwarancje:

Nowa Zelandia – E-cert

UE – TRACES

- b) Urzędowe świadectwo zdrowia wystawia się i przekazuje do punktu kontroli granicznej:
 - (i) jako oryginał podpisanego świadectwa w formie papierowej lub
 - (ii) drogą elektroniczną z zastosowaniem elektronicznego przesyłu danych w systemie E-cert lub TRACES zgodnie z procedurą opisaną w sekcji 3 lit. a).

Sekcja 4: Kontrole:

Organ kontrolujący zapewnia, aby urzędnicy sporządzający świadectwa urzędowe znali warunki Strony dokonującej przywozu w zakresie zdrowia określone w niniejszej Umowie oraz aby byli zobowiązani do poświadczania takich wymagań, stosownie do przypadku.

ZAŁĄCZNIK VIII

KONTROLE GRANICZNE I OPŁATY ZA KONTROLE

A. KONTROLE GRANICZNE PRZESYŁEK ŻYWYCH ZWIERZĄT I PRODUKTÓW ZWIERZĘCYCH

Rodzaj kontroli granicznej ⁽¹⁾ :	Częstotliwość w %
1. Kontrole dokumentacji i tożsamości	100
Obie Strony będą prowadzić kontrole dokumentacji.	
Kontrola tożsamości oznacza uznaniową ⁽²⁾ kontrolę potwierdzającą prowadzoną przez właściwy organ celem zapewnienia, by świadectwa/dokumenty sanitarne lub inne dokumenty przewidziane przepisami sanitarnymi odpowiadały produktowi znajdującemu się w przesyłce ⁽³⁾ . W przypadku zaplombowanych pojemników taka kontrola tożsamości może polegać wyłącznie na sprawdzeniu, czy plomby są nienaruszone, a dane pojemnika i numer pieczęci odpowiadają informacjom podanym w towarzyszącym dokumencie lub świadectwie sanitarnym.	

⁽¹⁾ Właściwy organ może przekazać te czynności, w tym kontrole bezpośrednie, odpowiedzialnej osobie lub podmiotowi zgodnie z przepisami Strony dokonującej przywozu.

⁽²⁾ Zgodnie z przepisami Strony dokonującej przywozu.

⁽³⁾ Do celów niniejszego załącznika »przesyłka« oznacza ilość produktów tego samego rodzaju, objętą tym samym świadectwem lub dokumentem weterynaryjnym lub innym dokumentem przewidzianym przepisami weterynaryjnymi, przewożoną tym samym środkiem transportu oraz pochodzącą z terytorium tego samego państwa trzeciego lub jego części. »Ten sam środek transportu« oznacza przewoźnika (np. jednostkę pływającą, statek powietrzny).

2. Kontrole bezpośrednie (w tym wyrywkowe lub ukierunkowane)

Żywe zwierzęta z wyjątkiem pszczoł i trzmieli	100
Pszczoły królowe i małe kolonie trzmieli	100
Opakowania zawierające pszczoły i trzmiele	50 ⁽¹⁾
Nasienie/zarodki/komórki jajowe	10
Żywe zwierzęta ⁽²⁾ i produkty zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku V do decyzji Rady 97/132/WE	1
Produkty zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku V do decyzji Rady 97/132/WE	1
Przetworzone białko zwierzęce nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi (luzem)	100 % pierwszych 6 przesyłek, a następnie 1–10 %.

B. OPŁATY ZA KONTROLE

Opłaty określone w niniejszym załączniku pkt B.I i II stosuje się do przywozu.

Przy braku innych ustaleń wysokość opłat ustala tak, by pokrywały one tylko faktyczne koszty kontroli granicznej, oraz by opłaty te nie były wyższe niż równoważne opłaty za przesyłkę pobrane w przypadku tego samego towaru przywiezionego z innych państw trzecich.

B.I. W odniesieniu do Unii Europejskiej**Opłaty za kontrole żywych zwierząt i plazmy zarodkowej:**

Opłaty za kontrole stosuje się zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

Produkty pochodzenia zwierzęcego:

Opłaty za kontrole stosuje się zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 po obniżeniu o 22,5 % ⁽³⁾. Jednakże w przypadku tranzytu towarów przez terytorium Unii opłaty za kontrole stosuje się zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 bez obniżki.

B.II. W odniesieniu do Nowej Zelandii**Opłaty za kontrole żywych zwierząt i plazmy zarodkowej:**

Opłaty za kontrole stosuje się zgodnie z nowozelandzkimi przepisami – Biosecurity (Costs) Regulations.

Produkty pochodzenia zwierzęcego:**Opłaty za kontrole dokumentacji i tożsamości:**

Pojedyncza przesyłka – nie więcej niż 149,60 (+ gst) NZD za przesyłkę

⁽¹⁾ W przypadku przesyłek pakowanych pszczoł zawierających mniej niż 130 opakowań kontroli podlega 50 % przesyłki. W przypadku przesyłek zawierających więcej niż 130 opakowań kontroli należy poddać próbę 65 opakowań wybranych losowo z danej przesyłki, aby osiągnąć 95-procentowy przedział ufności pozwalający na wykrycie 5 % zachorowalności na daną chorobę.

⁽²⁾ Objęte załącznikiem V rozdział 10.

⁽³⁾ Obliczone na podstawie założenia, że częstotliwość kontroli bezpośrednich w stosunku do przywozu z Nowej Zelandii wynosi jedynie 10 % częstotliwości kontroli bezpośrednich zwykle stosowanej w odniesieniu do innych państw trzecich, oraz przy założeniu, że koszty kontroli bezpośrednich stanowią 25 % łącznych kosztów kontroli.

Przesyłki składające się z wielu pojemników – nie więcej niż 149,60 (+ gst) NZD za pierwszy pojemnik oraz nie więcej niż 75 (+ gst) NZD/za każdy dodatkowy pojemnik

Przesyłki masowe – nie więcej niż 149,60 (+ gst) NZD/godzinę

Opłaty tylko za kontrole dokumentacji i tożsamości + kontrole bezpośrednie:

Pojedyncza przesyłka – opłaty stosowane zgodnie z nowozelandzkimi przepisami:

Animal Health Biosecurity (Costs) Regulations

Public Health Fees and Charges Regulation

Dostosowania nowozelandzkich opłat za kontrole do inflacji:

Nowozelandzkie opłaty za kontrole mogą być dostosowane corocznie według następującego wzoru:

Maksymalna opłata za kontrolę =

opłata za kontrole wymieniona w załączniku VIII $\times (1 + \text{średnia stopa inflacji}/100^*)(\text{bieżący rok} - 2009)$

* bieżąco obliczana dla Nowej Zelandii na podstawie stopy opublikowanej przez Bank Rezerw Nowej Zelandii.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/1085**z dnia 2 lipca 2015 r.****w sprawie środka wprowadzonego przez Szwecję zgodnie z dyrektywą 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu zakazania wprowadzania do obrotu maszyn do drewna opałowego Hammars vedklipp 5,5 hk oraz Hammars vedklipp 7,5 hk produkowanych przez przedsiębiorstwo Hammars Verkstad AB***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 4428)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn, zmieniającą dyrektywę 95/16/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szwecja poinformowała Komisję o środku w celu zakazania wprowadzania do obrotu maszyn do drewna opałowego Hammars vedklipp 5,5 hk oraz Hammars vedklipp 7,5 hk produkowanych przez przedsiębiorstwo Hammars Verkstad AB, z siedzibą pod adresem Lustebo 40, SE-790 20 Grycksbo, Szwecja.
- (2) Maszyny do drewna opałowego były opatrzone oznakowaniem CE zgodnie z dyrektywą 2006/42/WE.
- (3) Przyczyną wprowadzenia tego środka przez Szwecję była niezgodność maszyn do drewna opałowego z zasadniczymi wymaganiami w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa określonymi w pkt 1.1.2 (Zasady bezpieczeństwa kompleksowego) i 1.3.7 (Ryzyko związane z częściami ruchomymi) załącznika I do dyrektywy 2006/42/WE, ponieważ maszyny nie były wyposażone w osłony lub zabezpieczenia chroniące przed częściami ruchomymi.
- (4) Komisja wezwała przedsiębiorstwo Hammars Verkstad AB do przedstawienia uwag co do środków wprowadzonych przez Szwecję.
- (5) Przedsiębiorstwo Hammars Verkstad odpowiedziało Komisji, że przecinak do drewna, który zastąpił zarówno piłę, jak i specjalną łuparkę do drewna, jako system stwarza znacznie mniejsze ryzyko doznania obrażeń podczas obsługi. Komisja zwróciła się do producenta o dokumenty potwierdzające jego argument dotyczący klasyfikacji ryzyka stanowiącej część przeprowadzonej oceny zgodności. Nie otrzymano żadnej odpowiedzi.
- (6) W wyniku analizy dostarczonych przez władze Szwecji dowodów stwierdzono, że maszyny do drewna opałowego Hammars vedklipp 5,5 hk oraz Hammars vedklipp 7,5 hk produkowane przez przedsiębiorstwo Hammars Verkstad AB, z siedzibą pod adresem Lustebo 40, SE-790 20 Grycksbo, Szwecja, nie spełniają zasadniczych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa określonych w dyrektywie 2006/42/WE i że niezgodność ta stwarza poważne ryzyko doznania obrażeń przez użytkowników. Należy zatem uznać środek wprowadzony przez Szwecję za uzasadniony,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środek wprowadzony przez Szwecję w celu zakazania wprowadzania do obrotu maszyn do drewna opałowego Hammars vedklipp 5,5 hk oraz Hammars vedklipp 7,5 hk produkowanych przez przedsiębiorstwo Hammars Verkstad AB, z siedzibą pod adresem Lustebo 40, SE-790 20 Grycksbo, Szwecja, jest uzasadniony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 24.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Elżbieta BIENKOWSKA
Członek Komisji

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1194/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp kierunkowych, lamp z diodami elektroluminescencyjnymi i powiązanego wyposażenia

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 342 z dnia 14 grudnia 2012 r.)

Strona 5, art. 3 ust. 2:

- zamiast: „2. Począwszy do dnia 1 września 2013 r., produkty do specjalnego zastosowania spełniają wymogi dotyczące informowania określone w załączniku I.”,
- powinno być: „2. Począwszy od dnia 1 września 2013 r., produkty specjalnego zastosowania spełniają wymogi dotyczące informowania określone w załączniku I.”.

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1116/2013 z dnia 6 listopada 2013 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 185/2010 w odniesieniu do wyjaśnienia, harmonizacji i uproszczenia niektórych szczególnych środków ochrony lotnictwa

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 299 z dnia 9 listopada 2013 r.)

Strona 16, załącznik pkt 16 lit. c):

- zamiast: „c) pkt 11.2.3.9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- »Szkolenie osób stosujących środki kontroli w zakresie ochrony w odniesieniu do ładunku i poczty ma na celu zdobycie następujących kwalifikacji:«;”,
- powinno być: „c) pkt 11.2.3.9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- »Szkolenie osób stosujących środki kontroli w zakresie ochrony w odniesieniu do ładunku i poczty inne niż kontrola bezpieczeństwa ma na celu zdobycie następujących kwalifikacji:«;”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL